



**Інститут Східної Європи
Eastern-European Institute**

Віктор Ідзьо

**Українська християнська громада
села Угринів Тисменицького району
Івано-Франківської області.**

455-літтю з часу першої письмової згади присвячується.
(1565-2020рр.)



Івано-Франківськ «СІМІК», 2020

**Друкється за рішенням Кафедри українознавства
Інституту Східної Європи, протокол № 1 від 3 січня 2020 р.**

Рецензенти:

Калакура Я. - доктор історичних наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи.

Кононенко П. - доктор філологічних наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи.

Кононенко Т. - доктор філософських наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи.

Недюха М. - доктор філософських наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи.

Огірко О. - доктор філософії, професор Кафедри українознавства, Інституту Східної Європи.

Партико З. - доктор філологічних наук, професор Кафедри українознавства, завідувач відділення «Філології та журналістики» Інституту Східної Європи.

Пасічник В. - доктор наук з державного управління, професор, завідувач Кафедрою європейської інтеграції Інституту державного управління Національної Академії державного управління при президенті України, професор відділу «Міжнародної громадянської співпраці» Інституту Східної Європи.

Хитрук В. - кандидат філологічних наук, доцент Кафедри українознавства, завідувач відділення «Санскритології», виконуючий обов'язки професора, керівник Карпатського відділення Інституту Східної Європи.

Віктор Ідзьо

Історія української християнської громади села Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області. 450-літтю з часу першої письмової згади присвячується. (1565-2020 рр.). Наукове видання. - Івано-Франківськ «Сімік», видання II, 2015р. - 256с.

ISBN 978-966-8067-43-9

Монографія віце-президента, академіка Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Академії Наук Вищої Школи України, академіка Міжнародної Академії Наук Євразії, доктора історичних наук, професора, засновника та директора Інституту Східної Європи та Кафедри українознавства Віктора Святославовича Ідзя «Українська християнська громада села Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області. 455-літтю з часу першої письмової згади присвячується. (1565-2020рр.)» приурочена 455-літтю першої письмової згади про угринівську церковну організацію (1565-2020рр.) та 60-ти літтю з дня народження автора (1960-2020рр.).

На глибоко науковому фактичному матеріалі, які автор проаналізував з сукупності відомих науці архівних та історичних джерел, наукових та краєзнавчих досліджень відомих істориків, у праці «Українська християнська громада села Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області. 455-літтю з часу першої письмової згади присвячується. (1565-2020рр.)» аналізуються та відтворюються невідомі, а то й призабуті сторінки християнської історії села Угринова його родин за чотири з половиною століття.

Наукова праця «Українська християнська громада села Угринів Тисменицького району Івано-Франківської обл. 455-літтю з часу першої письмової згади присвячується. (1565-2020рр.)» видання II, видрукована з нагоди 60-ти ліття з Дня Народження (1960-2020рр.) автора.

З працею можна познайомитися на сайті Інституту Східної Європи -

www.easterneurope.nethouse.ua

ISBN 978-966-8067-43-9

© Ідзьо В.С., 2020р.

Зміст

Вступ.....	4
Розділ I. Історія української християнської громади села Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області. 455-літтю з часу першої письмової згади присвячується (1565-2020рр.).....	5
Розділ II. Душпастирська та громадська діяльність священників угринівської парафії (1645-2020рр.).....	41
Розділ III. Угринів за свідченнями джерел та картографії з архівів Речі-Посполитої XIV-XVIII століть.....	52
Розділ IV. Угринів за свідченнями джерел та картографії з архівів Австро-Угорської імперії XVIII-XX століть.....	56
Розділ V. II Річ Посполита Польська в житті християнської громади села Угринова у 1920-1939 роках.....	60
Розділ VI. Пам'ятники Угринова XIX-XXI століть.....	67
Розділ VII. Пам'ятники матері Божій в селі Угринові-Долішньому посталені за час відновлення незалежності України.....	75
Розділ VIII. Адміністративні будівлі села Угринова.....	77
Розділ IX. Угринівські родини в давніх документах та фотографіях.....	84
Розділ X. Угринів на географічних картах та схемах.....	152
Розділ XI. Церкви і цвинтарі Угринова.....	156
Розділ XII. Визначні святкування в Угринові.....	164
Розділ XIII. Виборчий процес в селі Угринові.....	170
Розділ XIV. Друкований орган села Угринова «Угринівський часопис». 2007р. Друкований орган села Угринова «Вісник Угринівський». 2011р.....	171
Розділ XV. Документи з села Угринова XIX-XX століть з Львівського державного історичного архіву.....	174
Розділ XVI. Документи з села Угринова XIX-XX століть з Івано-Франківського державного архіву.....	177
Розділ XVII. Науково-освітній доробок доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя.....	239
Висновок.....	255

Вступ

Наукова праця «Українська християнська громада села Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області. 455-літтю з часу першої письмової згади присвячується. (1565-2020pp.)» віце-президента, академіка Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Академії Наук Вищої Школи України, академіка Міжнародної Академії Наук Євразії, доктора історичних наук, професора, засновника та директора Інституту Східної Європи та Кафедри Українознавства, члена президії Світової Наукової Ради при Світовому Конгресі Українців, першого віце-президента Міжнародної асоціації «Україна і світове українство», Віктора Святославовича Ідзю приурочена 455-літтю першої письмової згади про угринівську церкву(1565-2020pp.) та 60-ти літтю з дня народження автора(1960-2020pp.).

На джерельній базі, наукових працях українських та іноземних вчених, аналізуватиметься історія української християнської громади села Угринів з часу першої письмової згади у 1565 році.

На глибоко - науковому фактичному матеріалі, які автор проаналізував з сукупності відомих науці архівних та історичних джерел, наукових та краєзнавчих досліджень істориків, у праці «Українська християнська громада села Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області. 455-літтю з часу першої письмової згади присвячується. (1565-2020pp.)» відтворюватиметься діяльність угринівських родин, які досі були призабуті.

Праця «Українська християнська громада села Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області. 455-літтю з часу першої письмової згади присвячується. (1565-2020pp.)» відтворить сторінки християнської історії села Угринів за чотири з половиною століття.



Розділ І.
Історія української християнської громади села Угринів
Тисменицького району Івано-Франківської області.
455-літтю з часу першої письмової згади присвячується
(1565-2020рр.).

Перша згадка про церкву в селі Угринів відноситься до 1565 року. Її відкрив і дослідив визначний український історик з наукової школи М.С.Грушевського, академік І.П. Крип'якевич і вперше подав у 1939 році в своєму науково дослідженні «Спис Галицький парохій XII-XVI століть» [11,с.23-35].

Цієї ж першої дати про існування церкви, як культової християнської споруди та наявності християнської церковної організації, яка існувала вже в 1565 році в селі Угринові, дотримується сучасний історик Володимир Костів [9,с.34, с.84].

Угринівський історик Романа Процак в своїй праці «Угринів - село моє: історія - минуле і сучасність» подає згадка про Угринівську церкву під 1585 роком [17, с.10].

Слід наголосити, що одним із перших визначив дату про першу згадку про функціонуючу церкву в Угринові в 1565 році, в своїй праці «Польща XVI віку під оглядом географічно-статистичним. Джерела Історичні», що вийшла у Варшаві в 1903 році, польський дослідник Олександр Яблоновський, який опираючись на досліджені ним варшавські архіви, наголошував: «окрім церкви в селі Угринів в 1565 році було 22 дворища» [4, с.26-34].

Опираючись на це дослідження і констатування О. Яблоновським варшавських архівних документів, які засвідчують наявність в селі Угринові в 1565 році, церкви, стверджуємо, що в XVI столітті в Угринові, і за висновками дослідження визначного українського історика І.П. Крип'якевича, «Спис Галицький парохій XII-XVI століттях», засвідчуємо активну діяльність у 1565 році церкви в селі Угринові [11,с.23-35].

Власне цю дату і вкладаємо в основу дослідження «Українська християнська громада села Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області. 450-літтю з часу першої письмової згади присвячується. (1565-2015рр.)», яку приурочуємо до 450-літтю першої письмової згади про угринівську церковну організацію (1565-2015рр.) [8,с.12-24; 11, с.23-35; с.26-34].

З часу першої згадки, наголошує угринівський історик Роман Процак, угринівська церковна організація відігравала в духовному та культурному житті села Угринова основну роль. Для обох Угриновів вона була спільною і носила титул «Святого Михайла» чи «Святого Михайла». З нагоди цього визначного свята в селі Угринові було храмове свято «Михайла», яке святкували, за старим стилем 7 листопада, майже на нинішнє свято «Свято Дмитрія».

В усі віки починаючи з часу існування села Угринова та першої згадки про церкву в селі 1565 року, вона знаходилася із плином віків на тому самову церковному обійсті, що й нинішня [17, с.20-21].

Під 1594 роком літопис розповідає про набіги кримських татарів на Галичину, які спалили в тому числі село Угринів, а частину угринівчан, що зуміли сховатися в лісі захопили в полон. Власне це літописне повідомлення розповідаючи про спалення кримськими татарами села Угринова наголошують, що в 1594 році в селі Угринові була спалена і стародавня угринівська церква. Галицький дослідник XIX століття А. Петрушевич, наголошував, що кримські татари, які знищили поселення в нашій краї, зокрема Чесибіси (Єзупіль) могли знищити і інші сусідні села. У 1619, наголошував А. Петрушевич: «татари знищили Русь до Тисмениці, яку розорили» [15, с.429; с.432].

Сучасний історик Володимир Костів у своєму дослідженні про Угринів вважає, що Угринів з 1594 по 1619 роки не був «ареною сильного розорення, оскільки таке розорення настало через два роки» [9, с.35].

У 1621 році, як записано в «Актах гродських галицьких»: «татари того року знищили Угринів. У вогні згоріла й угринівська церква» [3,с.24 ; 9, с.35.].

За період з 1621-1648 році церква в Угринові знову була відбудована. В цей час угринівську церковну громаду очолював, перший достовірно відомий нам за джерелами, на ім'я та прізвище, угринівський священник Степан Малишкович [9,с.84-90].

Власне він у 1648 році, під час національно-визвольної боротьби українського народу під проводом гетьмана Богдана Хмельницького та полковника Семена Височана, як стверджує у своєму дослідженні, опираючись на польські середньовічні джерела, доктор історичних наук, професор, академік Володимир

Грабовецький: «угринівський священник Семен Малишкович очолив загін повстанців з села Угринова» [4, с.79; 9,с.35].

Вже в 1759 році, зафіксовано в додатках до Галицько-Руського літопису з 1700 по 1772 рік, складеного вченим А. Петрушевичем, згадується, що в цей час церкви в селі Угриніві не було, оскільки під час нового татарського нашествя угринівську церкву знову було зруйнована і на 1759 рік вона не була відбудована [5,с.294].

Загалом за вищезначений період, кримські татари більше 20 років спалювали Галицьку землю в тому числі й село Угринів [3,с.24; 9, с.35].

За обставин постійних нападів кримських татар, Угринівська церква була відбудована в 1765 році [16,с.24].

В «Шематизмі Греко-Католицької єпархії» за 1800 рік зафіксовано, що Угринів мав «Метрики запису громадського стану» в якій робилися записи про шлюби, народження дітей, дати смерті з 1770 року [24,с.83].

Оскільки такі записи зберігалися при церквах, то можна вважати, що в цей час у 1765-1770 роках церква в селі Угринові вже була відбудована і активно функціонувала угринівська греко-католицька громада на чолі з священником [9,с.84-90].

В 1772 році в село Угринів прийшла австрійська влада, яка організувала і зареєструвала за указом імператриці Священної Римської імперії, королеви Галицького королівства, Марії-Терезії - Угринівську Греко-Католицьку громаду [9,с.84-90].

За розпорядженням австрійської влади село Угринів, адміністративно було віднесене до «Стрийського циркулю» в якому воно знаходилося до 1811 року тому архівні документи цього періоду слід віднаходити і вивчати в Стрийському та Львівському архівах. Характерно, що власне в «Шематизмі Греко-Католицької єпархії від 1770 року» наголошено: «що Угринівська церква називається «Святого Михайла». При ній зберігається великий церковний архів, який згорів, разом з угринівською церквою, під час Першої світової війни 1914-1918 років» [24,с.230].

Історик Роман Процак вважає, що власне у Першу світову війну село Угринів позбулося багатющого церковного архіву, який згорів разом з угринівською церквою у вищі Першої світової війни [17, с.11].

У 1811 році громада села Угринів перейшла до «циркулю Станіславів» і вся документація і діловодство з села Угринова почалось проваджуватись у місті Станіславові [7,с.312].

Слід наголосити, що досі зовсім не вивчений Стрийський архів, за той час, коли Угринів з 1772 по 1811 роки перебував у циркулю Стрий. Цілком можливо, що якісь копії Угринівського церковного архіву можуть зберігатися і в сучасному Стрийському архіві. Можливо, що і весь Угринівський церковний архів, що був до 1772 року в Угринові, за польський період історії Угринова, Австрійською адміністрацією у час Першої світової війни в 1916 році разом із людьми яких теж австрійська влада вислила з Угринова, задля збереження та вивчення, було переведено в місто Стрий. Висуваючи таке припущення, автор цього дослідження наголошує, що під час праці над монографією «Село Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області в археологічній, історичній та мовознавчій традиції», що вийшла в видавництві «Сімик» в Івано-Франківську в 2010 році, працюючи у Львівському історичному архіві, бачив велику кількість документів з «Угриніва, який належав до циркулю Стрий», однак досконало їх не вивчав [8, с.4-108].

Слід наголосити, як засвідчують документи, що у 1810 році село Угринів Долішній належало до громади Угринів Горішній, домінії Галич, циркулю Стрий. Цілком можливо, що якась інформація про Угринів та його церковну організацію зберігається і в Галицькому архіві, оскільки Угринів, та його церковна організація, як підгороддя був складовою частиною Галицького староства та галицької церковної організації в XV-XVIII століттях та в австрійський час, коли Угринів належав до Галицької дієцезії [9,с.84-90].

За умов подальшого фінансування вивчення нової праці з «Історико-релігійної історії села Угриніва», для вивчення проблеми угринівської християнської організації та Угринівської церкви, зокрема вивчення документів Стрийського архіву Львівської області та Львівських архівів, які містять документами про «Угринів Стрийського циркулю за 1772-1811 роки», як і Галицького архіву, який містить документи про Угринів, праця потребуватиме подальшого досконалого дослідження. Вище зазначені архіви можуть містити в собі документи релігійно-християнського змісту

про Угринівську християнську організацію за попередні віки, які чи то пропали чи згоріли з угринівської церкви «Святого Михайла», чи то були перевезені австрійською владою в 1916 році до міста Стрия під час Першої світової війни у 1916-1917 роках [9,с.84-90].

Слід досконало перевірити чи угринівський архів не був перевезений австрійською владою до міста Стрия у 1772-1773 роках, а потім у 1800 роках до Львова, оскільки з 1772 по 1811 роки Угринів був в структурі Стрийського циркулю. Очевидно в Стрийському архіві Львівської області, повинні бути за цей період, дуже важливі для нашого дослідження, документи з історії села Угринова Тисменицького району Івано-Франківської області [17, с.11].

З цього періоду від активної діяльності української християнської громади села Угринова збереглася тільки церковно-громадська печатка села Угринова кінця XVIII початку XIX століття з зображенням Святого архангела Михайла, покровителя села Угринова [9,с.84-90].



Фото 1. Церковно-громадська печатка села Угринова кінця XVIII початку XIX століття з зображення арх-ангела Михайла, покровителя і захисника села Угринова Тисменицького району.

Як відомо з історичних джерел, село Угринів і церква відбудовувались не раз. Згадка про відбудову церкви в селі Угинові у 1765 році відноситься і до 1828 року. Саме ця дата була вирізьблена на дерев'яній колоні в пятибанній (п'яти купольній) угринівській церкві, яка була побудована із лісів місцевих порід, таких які були в місцевості «Рогізний», що між верхнім та нижнім Угриновими [9,с.84-90].

В 1834 році в Угринові при церкві «Святого Михайла» священником о. Григорієм Шашкевичем, що вже два роки правив в Угринові, заснована перша угринівська парохіальна школа. За сучасних реалій вивчення церковної організації в селі Угринів, можемо твердити, що в 2014 році відбулось 180-ти ліття з часу заснування першої Угринівської парохіальної школи, яка проіснувала до 1918 року тобто до кінця великого австрійського періоду угринівської історії [2,с.6].

Не слід виключати, що яесь шкільництво проводилось при угринівській церкві починаючи з 1565 року і проходило через весь великий період Речі Посполитої XVI-XVIII століть і тільки в австрійський період, починаючи з 1834 року угринівське шкільництво набрало за наявною «австрійською державною програмою шкільництва». Власне в австрійський період в XIX-XX століттях угринівська школа була включена до австрійської шкільної системи. На жаль втрата багатющого шкільного архіву, архіву актів громадського стану за XV-XVIII століття та за першу чверть XIX та XX століть, який вівся за багатовікову історію села і укладався священниками угринівської церкви, не дає можливість відтворити християнське шкільництво в селі Угринові. Як наголошує в своєму дослідженні історик Р. Процак: «тоді ж пропали три великі стародавні дзвони, які у продовж століть скликали угринівську громаду на богослужіння...» [17,с.11].

За свідченнями «Францисканської Метрики 1874 року» в XIX столітті в Угринові була красива церква і велика українська греко-католицька громада. Так у 1899-1900 роках в Угринові було 877 осіб греко-католиків, 18 римо-католиків, 4 євреї. У 1920-1921 роках 536 осіб греко-католиків, 20 римо-католики, 2 євреї.

Першим відомим уже з відновленням ведення в першій чверті XIX століття, архіву, угринівським священником з 1818 року в угринівській церкві «Святого Михайла» був отець Йосиф

Терлецький, який за переказами угрнівських старожилів відслужив на угринівській парафії 8-10 років. За час його служіння на території нижнього Угринова постав парафіяльний будинок [2,с.6].

Після смерті о. Йосифа Терлецького священниками на угринівській парафії були: о. Г. Рубчак (1826-1829рр.), о. Яцекевич (1829-1832рр.), о. Григорій Шашкевич, брат знамитого діяча та автора «Русалки Дністрової» Маркіяна Шашкевича, який у розпочав душпастирство в Угринові у 1832 році де в 1834 році застував Угринівську парохіальну школу для всіх угринівських дітей. Слід наголосити, що о. Григорій Шашкевич вів активну громадсько-освітню діяльність в селі Угринові був обраний від угринівської громади послом до Австрійського парламенту у 1848 році [2,с.6].

Дальше священником після 1848 року душпастирство в Угринові очолив о. Єронім Бараш. Слід наголосити, що у 1848 році під тиском народних мас австрійський імператор видав Конституцію внаслідок якої вперше відбулися вибори до Австрійського парламенту. Від Станіславського округу посольський мандат виборів священник Української Греко-Католицької церкви села Угринів о. Григорій Шашкевич, який став «речником українських справ в Австрійському парламенті» [1,с.62.]

Автори праці за «Історія Угринова», за редакцію історика В. Костіва в V розділі «Визначні люди Угринова» вважають священника Гритнорія Шашкевича визначною людиною Угринова. В праці наголошено: «Священник, парох села Угринів, отець Григорій Шашкевич не був уродженцем нашого села. Його життєпис включений до книги завдяки важливій обставині: він обирався послом до Австрійського парламенту саме в часи свого душ пастирства в селі Угриніві, чим приніс Угринову чималу славу. Народився отець Григорій Шавшкевич в 1808 році в селі Підлисса, тепер Бужського району Львівської області в сім'ї священника о Семиона Шашкевича. Отець Григорій Шашкевич був рідним братом о. Маркіяна Шашкевича - творця «Русалки Дністрової». Отець Григорій Шашкевич прославився своєю громадською діяльністю не менше, ніж його знаменитий брат, хоча його діяльність, особливо в радянські часи, довго замовчувалася [9,с.206-209].

Як і його старший брат, отець Григорій Шашкевич, будучи діяльною та енергійною людиною, здобув вищу теологічну освіту у

Львові. Ще навчаючись у Львівській духовній семінарії, ще у 1831 році організував хор семінаристів в якому вперше став культивуватися багатоголосий спів і який вперше в Західній Україні виконав твори Дмитра Бортнянського [13, с.640].

Після закінчення семінарії отримав призначення виконувати душпастирські обов'язки в парафії села Угринова Долишнього на Станіславщині, де й застала його всеєвропейська революція 1848 року. Величава «весна народів» відбулась не без активної участі і отця угринівської парафії Григорія Шашкевича. Як наголошував доктор Юліан Олесницький в статті «Важкі роковини»: «За здійснення Маркіянового поклику взявся його брат отець Григорій Шашкевич, парох в селі Угринові під Станіславом, людина великих знань, працьовитості, характеру, словом, може найбільша людина, яку ми мали на той час. При його значній співпраці відбувся у Львові з'їзд «Руських вчених», засновувалася «Руська Рада», «Руська Гвардія», постала «Руська Матиця». Його ж заходами при допомозі кількох активістів виникло політичне товариство «Руська Рада», та визнаний владою зачаток українського війська «Руська Гвардія», в Станіславі у 1848 році. Його активна діяльність на парафії в Угринові та Станіславі дозволила влаштувати з нагоди скасування панщини у 1848 році великі народні фестони (маніфестації) при величавому зборі народу на пафії в Угринові та Станіславі. Цим в Угринові та Станіславі він здобув собі велику популярність і був обраний від Угринівської громади Послом до Австрійського парламенту в 1848 році, де представляючи громаду Угринова, став одним з найвидатніших парламентарів, шефом секції в міністерстві освіти, де він займав великий пост, як «доручник цісаря» [16, с.24].

Про згадані вище фестони Іван Франко писав: «В Станіславі за почином отця Григорія Шашкевича, барат Маркіянового, тоді пароха в Угринові, скликали русини тоді на 3 (15) мая віче сполучене з нарним фестонем» [9,с.64; с.84].

Дальше угринівський парох о. Григорій Шашкевич разом з отцями Стефаном Ільницьким та Петром Шанковським (їх родини також походили з Угринова) заснували в Станіславі 10 травня 1848 року «Руську Раду» [9,с.64; с.84].

Завдяки спогадам сина отця Ільницького, Василя, письменника і культурного діяча, стали відомими слова отця Григорія Шашкевича

сказаного ним на все людному мітингу в Ставніславі в день заснування «Руської Ради»: «І Лев Руський на тоті кривди потрясає з негодованням золоту гриву свою» [9,с.64; с.84].

10 липня 1848 року у Відні зібралася на свою першу сесію Австрійська державна Рада. Про ці події засвідчує Кость Левицький: «Перший австрійський державний сойм зібрався в Відні 10.07. 1848 року. До сойму вибрано 383 депутати(послы)... В нарадах першого державного сойму вибився серед наших послів о. Григорій Шашкевич, що був парохом в селі Угринові під Станіславом. Він відзначався доброю вимовою, знанням німецької мови а також розумінням справ політичних... 6 листопада 1848 року отець Григорій Шашкевич разом із депутацією Головної Руської Ради представив цісареві Фердинандові, отсі домагання:

- 1.Поділити Галичину на польську і українську провінції.
- 2.Допустити українську національну гвардію, легіон.
- 3.Ввести українську мову в усіх школах і в усіх урядах української Галичини.
- 4.Установити комісії для вирішення справ про ґрунти і ліси між дворами (поміщиками і громадянами).
- 5.Усунути урядовців неприхильних нашому народові.
- 6.Зрівняв в усіх правах наше греко-католицьке духовенство з духовенством латинським» [12,с.3].

У 1850-1860 роках (в період абсолютизму) працював радником в Міністерстві віросповідань і проствіти, де вів департамент гімназій і народного шкільництва в усій Галичині, а також цензуру усіх українських і польських підручників для народних шкіл [22,с.275].

У 1848-1865 роках отець Григорій Шашкевич проживав у Відні, працюючи радником в цісарсько-королівському Міністерстві освіти, де завідував департаментом галицького шкільництва. З 1858 року був радником греко-католицької парафії Святої Варвари (так зв. «Барбареуму») у Відні [6,с.37-97].

Його діяльність сильно контролювалася поляками, які не дали отцю Григорію Шашкевичу обійняти зще вище духовне та суспільне становище в суспільстві. Зокрема стати Перемишльським греко-католицьким єпископом. Врешті, за активну діяльність в Перемишлі він був іменований «крилошанином перемишльської Капітули», та був ще від перемишльської громади обраний послом

до сойму і парламенту. У 1867 році о. Григорій Шашкевич був обраний послом до Галицького сейму у Львові.

У 1868 році о. Григорій Шашкевич був у числі члені щойно заснованого Товариства «Просвіта» [14,с.23-24].

Отець Григорій Шашкевич відомий також, як один із перших авторів «Граматики української мови», яку видано у Львові 1862 році та підручника з «Німецько-руської правничої термінології», яку видано у Відні в 1851 році у співавторстві з Я. Головацьким та Ю. Вислободським [13,с.640; 6,с.37-47].

У висновок наголосимо, діяльність отця пароха з Угринова Григорія Шашкевича у 1830-1870 роках в селі Угринові, містах Станіславові, Відні, Львові та Перемишлі, на користь українського народу, здобули широке визнання. Відомий громадський, політичний та державний діяч Кость Левицький наголошував: «Що після отця Григорія Шашкевича, пароха з села Угринова, вже майже не було слідів із політичної діяльності українців у Станіславові» [12,с.3].

...Помер отець Григорій Шашкевич в своєму будинку в місті Перемишлі у 1880 році. Похований о. Григорій Шашкевич в місті Перемишлі на перемишльському міському цвинтарі, де є і сьогодні пам'ятник на його могилі [9,с.84-90].

Пам'ять про душпастирську та громадську діяльність в селі Угринові залишив залишив і отець Єронім Бараш.

Присланий на душпастирство в село Угринів весною 1893 році, на Великодні свята, він прибув він тоді молоденьким священником, наповнений українським патріотичним духом. Отець Єронім Бараш зразу ж взявся за просвітнянську роботу в контексті діяльності його сучасників таких визначних священників, як о. М. Шашкевич, о. І. Вагилевич, о. Я. Головацький. Отець Єронім Бараш був засновником «Просвіти» в селі Угринів [18,с.23-29].

Священник Є. Бараш закликав парафіян боротися з алкоголізмом в селі Угриніві. На свято Введення 4 грудня 1893 року за його ініціативи у селі Угринів було закопано пам'ятний, вилитий із чавуну хрест, на якому було поставлено напис «Пам'ятка тверезости 1873 року», з написом дата заснування Товариства Тверезості в Західних обл. України. Хрест був виготовлений з чавуну, простояв у першу та другу війну, проте не зміг устояти перед лиховісними руками своїх односельчан-партійців, які демонтували його і втопили

в ріці Бистриця. Нині на тому місці, на городі Терешкуна Мирослава стоїть малий хрест.

Отже, як бачимо із проаналізованих джерел, до Першої світової війни в Угринові була велика п'ятикупольна (п'ятибанна) церква, побудована з дерева місцевих лісів, яка на чолі з священниками функціонувала ще з XVI-XVIII століть [18,с.23-29].

При угринівській церкві Святого Михайла продовжувала діяльність створена у 1834 році о. Григорієм Шашкевичем, угринівська церковно-приходська школа, працю в якій продовжив наступний угринівський священник Єронім Бараш [9,с.84-90].



Фото 2. Священник з учнями угринівської парохіальної школи, яка була заснована в о. Григорієм Шашкевичем у 1834 році.

Слід наголосити, що про активну діяльність Угринівської церковно-приходської школи в Угринові «Долешнем» писала поміщиця Марія - Стелла графиня Борковська у дописі до львівської газети «Дело», 1890, число 175; двічі згадував про «Школу в Угринові» Яків Головацький у Літературному збірнику «Галичанин» (Львів, 1862) та в «Географическому словарі» (Вільно, 1884) [19,с.129-133].

Також про угринівську школу писав уродженець Угринова, довголітній посол до Галицького сейму Йосип Гурик в «Отворене

читальни в Угринове-Долишнем» у газеті «Батьковщина», 1891, числі 24. Львівський дослідник М. Петрушевич згадував село Угринів та угринівську школу у «Сводной Галичско-Русской летописи с 1772 до конца 1800 года», виданій у Львові в 1889 році. Про село Угринів та Угринівську церковно-приходську школу є свідчення в «Шематизмах всечестнаго клира епископской диоцезии греко-католицькой Станиславовской епархии», що був видрукований у Львові в 1886 році [19,с.129-133].

Про село Угринів та угринівську школу є публікації в «Польських освітніх виданнях ХХ століття», в «Українській історіографії першої половини ХХ століття» які ставлять питання про проблеми розбудови угринівського шкільництва [19,с.129-133].

Слід також наголосити, що власне священники Угринівської церкви почали створювати в селі Угринові філіали Галицьких освітніх та громадських товариства. Так парох, отець Єронім Бараш в Угринові відкрив і очолив філію, відомого у Галичині товариства «Тверезість» і разом з греко-католицьким духовенством проводив конкретно в селі Угринові, антиалкогольну акцію, оскільки пияцтво було дуже поширене в часи кріпацтва в селі Угринові і безробітний угринівський селянин... мусів пити, бо дешеву горілку виробляла панська гуральня, а єврей-орендар примусово розподіляв її поміж людьми (поема І. Франка «Панські жарти»).

Особливо розгорнулася боротьба проти пияцтва в Галичині наприкінці ХІХ століття за митрополита Сильвестра Сембратовича, який наказував священникам створювати «братства тверезості». Таким чином в Угриніві з «культу корчми» активно боровся отець Єронім Бараш. Коли він прийшов на Угринівську парафію у 1899 році, селяни спивалися, не шкодуючи навіть власного поля, що переходило майже за дарма орендареві. Молодий священник на празник Святого Михайла - храмове свято в селі, коли до церкви прийшло особливо багато людей, попросив всіх питущих залитися після богослужіння, бо має намір їм щось важливе сказати. Лише за жінками закрилися двері, о. Євген Бараш поставив на тетрапот Євангеліє і почав чоловіків прикликати по двоє клястися, що не будуть пити горілку допоки житимуть. В 1914 році о. Єроніма Бараша було відправлено на місійну роботу до Канади де він душпастирстуючи помер у 1915 році [9,с.84-90].

У серпні 1915 року його тіло було привезено до Ямниці де й захоронено. В Угринові в цей час проходив фронт австрійсько-російської війни, всі люди з села були виселені до 1919 року.

До Першої світової війни в селі Угринові була велика п'ятикупольна (п'ятибанна) церква, побудована з дерева місцевих лісів ще у XVI-XVIII століттях [9,с.84-90].



Фото 3. Дзвіниця угринівської церкви XVI-XXI століть.

У XIX століттях зусиллями отців: Г. Шашкейвча, Є. Бараша та інших угринівськ церква була роширена, реконструйована і добудована і виглядала на початок XX століття за свідченнями угринівських старожилів, як: «велика п'ятикупольна - п'ятибанна церква» [9,с.84-90].

За час Першої світової війни 1914-1918 років ця стародана угринівська церква як і село Угринів внаслідок великих боїв в селі австрійсько-угорських військ з російськими, загалом були повністю знищені, а люди села Угринова були виселені австрійською військовою владою далеко за межі фронту. На церковному обійсті неущкодженою залишилась лише дзвіниця з минулих XVI-XVIII

століть, яка як символ минувшини християнського Угринова залишилася символом християнської історії Угриніва скрізь віки.

З поверненням у 1919 році угринівських селян у рідне село яке було повністю, включаючи й церкву, зруйноване, угринівчани, шляхом важкої праці відродили своє село Угринів. Відтак виник задум щодо відновлення та відбудови церкви, адже без неї люди тоді обходитись не могли. В 1919 році угринівчани обрали церковно-будівельний комітет. Згодом зібрали певну суму грошей, проте цих грошей не вистарчало для зведення нової церкви. З рештою угринівська релігійна громада звернулася до громади села Княгинин, де на той час було два храми, з пропозицією викупу їхньої старої церкви. За сприяння княгиницького війта Олекси Когутяка, син якого був одружений з дочкою війта Угриніва Долішнього, голови церковних ради Івана Ясінського та пароха княгиницької церкви, стара княгиницька церква була подарована угринівчанам як «потерпілим від лихоліття війни». Під фаховим керівництвом інженера Врубля церкву було перевезено до Угринова і встановлено на тому місці де стояла її попередниця [10,с.490.]

Після пишної освяти нового храму в 1920 році у новому божому храмі спочатку запрошували правити службу божу священників з Станіславова. Тимчасові священники, які до того ж були похилого віку і хворобливі, слабо розвивали церковну громаду села Угринова [9,с.84-90].



Фото 4. Громадська печатка села Угринова 20-30 років ХХ ст.

Тому в 1928 році, зразу ж після закінчення духовної семінарії, прийшов на угринівську парохію молодий священник о. Петро Михайлів. Будучи освідченим і прихильним до людей він миттєво набув великого авторитету. Вибравши за постійну резиденцію (парохіальний дім) хату в Угринові Долішньому, цей настоятель відслужив у угринівській церкві 32 роки [18,с.23-29].

Невдовзі Угринів доволі розбудувався та розширив свої межі. Значно зросла кількість мешканців у селі, відтак церква не могла всіх вмістити. У 1936 році о. Петро Михайлів висловив задум щодо будівництва нового угринівського храму.



Фото 5. Церковне братство Угринова з о. П. Михайлівим. 1936р.

Парафіяни надзвичайно завзято спійняли таку пропозицію і одразу обрали церковно-будівельний комітет. За виготовлення плану-проекту церкви було домовлено із зятем ямницького священника, інженером Букаємським [18,с.23-29].

Тим часом комітет з певними труднощами збирав кошти - грошей на руках у селян було дуже мало. Та попри всі негаразди у 1938 році вдалося придбати 150 тис. штук цегли, цинкову бляху на перекриття та згасити 50 тонн вапна. До будівництва між тим не приступали, бо не було згоди від повітової ради Станиславова.

Відтак початок будівництва нової угринівської церкви надовго затянувся. Коли у наш край у 1939 році прийшли радянська влада, храми вже не зводили, а навпаки руйнували. Районний комітет будівництво церкви угринівчанам заборонив, а цеглу і вапно наказали передати на зведення школи в Угринові Долішньому. Отак зведення угринівської парохіальної церкви на тому й закінчилося.

Водночас у 1937 році будувати власну святиню (костьол) надумала «угринівська загорода шляхта», що проживала у «Шляхотському Угриніві» і налічувала лише 34 родини [18,с.23-29].



Фото 6. Печатка громади Угринова - долішнього з підписами голови за секретаря «Urządu Gminny Uhrynow-dolny pow, Stanisławow» від 8 серпня 1927 року.

Угринівська шляхта була організована польською владою в 30-х роках ХХ століття, вона в Угринові шляхетському мала свій уряд та місцеву польську державну владу, голову, секретаря, печатку та релігійну організацію, у 1927 році вже мала і свій костел.



Фото 7. Угринівські шляхтянки з «Угринова шляхетського» з вихователями - монахинями, що перебували при угринівському костелі (1938-1939 рр.).

Місце для розбудови костьола було виділено поруч з нашою церквою. А оскільки відстань між фундаментом старої церкви та запланованим костюолом повинна була становити 50 метрів, то відбувалися переговори між двома церковними комітетами, які привели до обману церковного комітету поляків, комітету українських греко-католиків [18,с.23-29].



Фото 8. Угринівський костел в 30 роки ХХ століття.

Внаслідок підтримки польських меценатів з міста Станіслава, зокрема багатой угринівської родини графа Божинського та офіційної польської влади мешканці «Угринова-шляхетського», католики-поляки та українці швидко побудували свій костел.

За таких обставин початок будівництва нової угринівської греко-католицької церкви надовго затягнувся [9,с.84-90].

Коли у наш край у 1939 році прийшли радянська влада, храми вже не зводили, а навпаки руйнували. Районний комітет будівництво церкви угринівчанам заборонив, а цеглу і вапно наказали передати на зведення школи в Угринові Долішньому.

Отак зведення угринівської греко-католицької парохіальної церкви на тому й закінчилося [9,с.84-90].



Фото 9. Церква угринівської греко-католицької та православної громади в громади в 30-90 роках XX століття.

З 1941 по 1944 роки село Угринів потрапило під владу німецько-фашистських окупантів. Повернувшись, одразу після відступу гітлерівців, радянська влада далі продовжувала впроваджувати свої порядки. Спочатку переселяли поляків з України, а згодом українців з Польщі. Отож, довелося нашій «загородовій шляхті», яка і говорити по-польськи не вміла відправлятися на свою історичну батьківщину [18,с.23-29].



Фото 10. Сучасна територія старої угринівської церкви та дзвіниці, внутрішній інтер'єр в першому Х-ти літті ХХІ ст.

Фото 11. Внутрішній інтер'єр угринівської церкви 40-90 роках ХХ та в перше Х-ти ліття ХХІ століття.

В Угринів було переселено кілька родин лемків, які також спочатку не вправно розмовляли українською. Зазначимо, що будівництво костьола було завершено ще до початку війни у 1939 році і в ньому проводились Богослужіння. Та після того як «загорода шляхта» покинула село, костюл зостався не зайнятий. Щоби його не передали новоствореному колгоспу під склад, навесні 1946 року священник о. Михайлів та парафіяни Федик Іван, Маланюк Богдан, Білоус Степан, Гурик Семен, Ідзьо Іван перенесли туди майно з старої угринівської церкви [18,с.23-29].

Далі встановили іконостас і почали відправляти Богослужіння за українським греко-католицьким обрядом. Таким чином, за дослідженнями Л. Терешкуна в угринівській парохії з 1822 по 1946 роки перебували священники Української Греко-Католицької Церкви, реєстри яких подамо нище в окремому дослідженні.

Ці українські греко-католицькі священники розбудовували в селі Угринові християнство вселенського зразку, на чолі якого стояв Папа Римський з часу Унії церков, що відбулася в 1596 році.

Митрополити Української Греко-Католицької Церкви, волі яких підкорялися священники Угринівської греко-католицької парафії, утвореної Австро-Угорською імперією, первостепенно підпорядковувалися Станіславській єпархії УГКЦ.

Слід наголосити, що перша згадка про угринівську парафію датується 1565 роком, тобто часом коли вона була галицько-православна, до епохи унійних процесів в Україні і в Галичині у 1596 році та утворення Української Греко-Католицької Церкви, то спритні москвофіли використали цю дату, 1565 рік першої знадки про угринівську церкву, для швидкого переведення угринівської греко-католицької парафії, в час приходу в Угринів в 1944-1945 роках радянської влади, в православну парафію Московського патріархату [18,с.23-29].

Як відомо з історичних джерел, наприкінці 1946 року у Львові, комуністична влада та її репресивні органи НКВС, насильно організували та провели «церковний собор», який під тиском Російської Православної Церкви постановив ліквідувати Українську Греко-Католицьку Церкву, та греко-католицький обряд, а церкви УГКЦ передати в Московському Патріархату Російської Православної Церкви [9,с.84-90].

Після «злочинних рішень цього собору», згодом угринівську церкву та церковну громаду, зареєстрували в новому обряді, а відтак прийшло розпорядження вибрати новий церковний комітет. Причому за умови висунути тільки «надійних» людей, щоб не потрапив хтось із бандерівських родин, інакше угринівську церкву взагалі могли закрити [9,с.84-90].

Головою «двадцятки» (церковного комітету) обрали старенького Федика Івана, який водночас був за д'яка та паламаря. Касиром став Лецько Іван. Решта обрані числилися лише на папері, адже не кожен насмівлювався брати участь у збереженні християнського устрою. Боялися переслідувань з боку нової влади. Церкву, однак, відвідували всі вправно [18,с.23-29].

У 1971 році головою церковного комітету було обрано ветерана війни Обідняка Олексу, замісником голови - Терешкуна Мирослава,

головою ревізійної комісії - Саведчука Михайла, касиром - Дейчаківську Марію [18,с.23-29].



Фото 12. Шлюбна церемонія Михайла та Люби Пахольчук на виході з угринівської церкви (1958 р.)

За наступні десять років церква була зсередини побілена вапном, а ззовні - стіни виправлені цементно-вапняним розчином. Власне в

середині убранство храму не вражало пишністю і рідко обновлювалось. Речі, які використовувались для відправ Богослужінь, були дуже зношені. Постійного священника після о. Михайліва, що помер у 1960 році, також не було. Одні парохі здебільшого пильнували урвати для власних кишень, користуючись безграмотністю касира. Інші були вже старенькими, то ж ні про що особливо не дбали [18,с.23-29].

З 1960 року по 1981 роки угринівська церковна громада вступила у смутний період тиску на неї радянської влади, яка вимагали ліквідувати стару угринівську церкву, а громада опиралася і не бажала цього робити. У 1981 році парафіяни змушені були «пожертвувати» старою церквою, яка перебувала в аварійному стані. Згідно розпорядженню районних виконавчих структур - двом церквам в одному селі бути не дозволено. Оскільки церковний комітет відмовився розбирати божий храм, то невдовзі приїхали військові і трактором-тягачем розвалили святиню. Доброякісне дерево та бляху забрали, а частину передали до колгоспу. Те, що залишилось, парафіяни використали при ремонті іконостасу та престолу. В пам'ять про знищену церкву залишились два «павуки» (світильники) та два ряди іконостасу (третій та четвертий) у нашій церкві [18,с.23-29].

Після смерті Олекси Обідняка ніхто з парафіян не давав згоди стати головою церковного комітету. Тим часом священник Кліщ, який до освяти в сан працював при міністерстві заготівлі зерна у Бучацькому районі на Тернопільщині. Його направили до нас єпископи Матейко і Савраш зі словами: «Ми віддаємо вам спосібного священника». Шкода, що не уточнили - на що спосібного. Якось о. Кліщ запропонував людям зробити капітальний ремонт церкви. Для збору грошей добровільно взялися Терешкун Лазар та Терешкун Євгенія. Гроші зібрали швидко та пароху у руки передавати не поспішали, довідавшись, що той розпочинає будувати власний дім. Кліщ аж з себе виходив із злості, заявляючи, що гроші мають бути на його відповідальності. Врешті цього псевдосвященника селяни заставили покинути угринівську парохію [18,с.23-29].

На початку 1982 року було обновлено склад «двадцятки». Головою став Гурик Семен, замісником - Терешкун Мирослав,

головою ревізійної комісії - Саведчук Михайло, касиром - Терешкун Лазар.

Незабаром на парохію направили о. Гука Івана, який окрім того мав у розпорядженні парохію у селі Чукалівка. Згода на його перехід до нашого села давалась за умови, що дзвіниця буде переміщена далі від дороги в глибину церковної території.

Того ж року укладено домовленість з колективом художників (малярів) на чолі з Степаном Вінтоняком із села Стебника щодо реставрації нашої церкви.

Спочатку розібрали і поновили іконостас, піднявши на 60 сантиметрів вище.

Всередині на долівку настелили асфальтову підґрунтовку, а на неї - ДСП. Тривалий грибок уже не давав можливості зберігатися дерев'яній підлозі. Поки велися ремонтні роботи, художники розпочали розписувати внутрішній інтер'єр церкви [18,с.23-29].

Більшість односельчан щиро відносилися до потреб ремонту. Дехто вносив кошти таємно, боячись доносів від товаришів-партійців та переслідувань тоталітарних органів [18,с.23-29].

На день розрахунку з художниками (28 листопада 1982 року) було зібрано 13076-00 крб., виплачено майстрам 12800-00крб., а решту витрачено на обнову церковних речей.

По закінченні ремонтних робіт сільську святиню було прибрано наново освячено. Люди, побачивши гарно прикрашену церкву і надалі продовжували вносити пожертвування.

Тоді ж було придбано образ Почаївської Матері Божої, велике Євангеліє, декілька фелонів та вишитих стихарів, відмальовано на оксамиті нову плащаницю, капітально відновлено кивот навеликому престолі, закуплено 200 кв. метрів паласу на підлогу, придбано нові дорожки та багато іншого оздоблення.

Згодом велася велика робота по упорядкуванню цвинтаря. Навколо земельної ділянки, що містить поховання, було зведено суцільну огорожу. Вирубувались дерева та чагарники, які захаращували гроби. Натомість довкола і зсередини посаджено кущі шпилькового дерева.

Також було встановлено ручний водяний насос («помпу»). Врешті, щовесни проводиться прибирання церковної території... [18,с.23-29].



Фото 13. Угринівський священник Любомир Полюга освячує хреста та для угринівської громади відправляє Богослужіння на честь 1000-ліття хрещення Руси -України у 1988 році.

Біля храму встановлено два Хрести. Один - для відправ Богослужінь, інший - на честь 1000-ліття хрещення Руси-України, яке у 1988 році урочистим богослужінням в храмі відзначили угринівчани [17,с.28-29 ; 9, с.172].



Фото 14. Святкування 1000-ліття хрещення Руси-України.

В 1990 році в життя угринівської християнської громади включилася угринівська школа. Відбулось І причастя школярів.



Фото 15. Причастя угринівських школярів у 1990 році.

За відновлення незалежної України починаючи 1994 року в селі Угринів, угринівська християнська громада під керівництвом о. Івана Луцького, розпочалося будівництво нової церкви.



Фото 16. Угринівська громада з о. Іваном Луцьким. 1994р.

Слід наголосити, що з 1994 по 2010 рік активно в угринівській християнській громаді працював церковний хор, який своїми пожертвами помагав фінансово будівництву нової церкви.



Фото 17. Угринівський церковний хор з о. Іваном. 1997р.

Споносором будівництва виступила ямницько-тязівська будівельно-ремонтна фірма «Барва». Згідно угоди між Українською Сільською Радою та Фірмою «Барва», Угринівська сільська рада відпускала фірмі «Барва» ділянку землі в розмірі 22 гектара в урочищі Боднарчик. Місце під забудову нової Угринівської церкви було освячене 15 травня 1994 року. У посвяченні брало участь 9 священників із навколишніх сіл, серед них денкан о. Іоан Луцький [9,с.84-90].

Після освячення будівельної площадки, у неділю 22 травня 1994 року було обрано церковно-будівельний комітет на чолі з Лазаром Терешкуном, заступником Яцківом Михайлом та 11-ма членами комітету, серед яких колишній голова колгоспу Семен Угрин [18,с.23-29].

До церковно-будівельного комітету також увійшли: Терешкун Олекса, Костюк Григорій, Галярник Василь, Вівчаренко Василь, Саведчук Михайло, Винничук Григорій, Терешкун Антін, Терешкун Роман Я., Терешкун Роман М., Обідняк Зиновій.

Зразу ж після обрання церковно-будівельного комітету розпочалися роботи по прокладанню траншей під фундамент майбутньої нової угринівської церкви. 23 червня 1994 року було укладено першу машину бетону під подушку фундаменту. Було намічено периметр церкви: довжина 21 м., ширина 23 м., висота до верху 30м., із хрестом 33м., висота фундаменту 2 м. Низ (базис) новобудови зплановано згідно канонів західно-базиліканського стилю, а верх у східно-візантійському стилі. Кладку стін розпочали 10 грудня 1994 року [9,с.84-90].

До кінця року було укладено 72 тисячі штук цегли. Всього ж за проектом в будівництво угринівської церкви було укладено близько 280 тисяч штук цегли [9, с.174].

В 2010 році, будівництво та упорядкування зовнішнього і внутрішнього інтер'єру Угринівської церкви, яке відбувалось під керівництвом сільського голови Р. Терешкуна, що продовжувалося у продовж 15 років, була завершено і передано угринівській християнській громаді, що було відмічено останнім на святкуванні 570 літті села Угринова [21,с.1-2].



Фото 18. Будівництво нової Угринівської церкви (1994-2004рр.).



Фото 19. Внутрішнє оздоблення нової угринівської церкви.



Фото 20. Нова угринівська церква в 2010 році. Вигляд збоку.



Фото 21. Стара і нова угринівські церкви. Вигляд збоку дороги та цвинтаря в 2010 році.



Фото 22. Святкування 565-ліття села Угриніва українською релігійною громадою, за участю Івано-Франківського митрополита і архієпископа УГКЦ, владики В. Війтишина.



Фото 23. На святкуванні 565 - ліття села Угриніва: академік Віктор Ідзьо, Голова Івано-Франківської обласної Ради Ігор Олійник, угринівський священник УГКЦ о. Іван Карпів.



Фото 24. Благословення Івано-Франківського митрополита та архієпископа В. Війтишина та угринівських священників УГКЦ о. І. Карпіва та Р. Костробія нової угринівської школи.



Фото 25. Президія святкування відкриття нової школи в Угринові: Голова обласної Ради І. Олійник, Голова Обл-держ. адміністрації Р.Ткачук, Голова Угринов Р. Терешкун, академік АНВШУ В. Ідзьо, директор угринівської школи С. Євгейчук.



Фото 26. Виступ на відкритті нової школи в Угринові академіка АНВШУ В. Ідзьо, який подарував школі всі свої наукові праці. Приймає подарунки директор угринівської школи С. Євгейчук.



Фото 27. Під час святкування 565 - ліття села Угриніва: Владика-митрополит, архієпископ Івано-Франківської митрополії УГКЦ В. Війтишин, академік АНВШУ В. Ідзьо.



Фото 28. Святкування 570-ліття заснування села Угринова біля Сільради та Угринівської цекрви. На фото Голова Сіль-ради Р. Терешкун, академік В. Ідзьо, автор книги про село Угринів.



Фото 29. Виступ на 570 - річчі Угринова академіка В. Ідзьо.



Фото 30. Угринівчани під час святкування 570-ти ліття Угриніва на майдані біля угринівської церкви та дзвіниці.

Наголошу, що про Угринів у Львівських архівах є «Інвентарний опис маєностей» не тільки села Угринова, є джерела «Про

шляхетські маетки», «хлопські маетки», рукописні книги різного плану про Угринів старопольською мовою [9,с.84-90; с.240-242].

Слід наголосити, що старіші документи про село Угринів, з 1500-1700 років, про що вже неодноразово наголошувалось, знаходилися в церковному приміщенні при старій угринівській парохіальній церкві Святого Михайла, де зберігалися метрикальні записи «громадського стану» (шлюби, народження дітей, почили у Бозі та інші документи), які під час Першої Світової війни вони разом з церквою «спломеніли»; чи були перевезені до міста Стрия австрійською владою, а потім до Львова [18,с.23-29].

Слід наголосити, що це статистичні та інші джерела з 1772 по 1800 роки про село Угринів теж є у Львівському історичному архіві.

Збереглися «Статистичні записи» за 1806 рік які стосуються «даних про кількість жита, ячменю та вівса, які знаходилися в громадських шпихлірах», тобто зерносховищах сіл Угринова - Долішнього і Горішнього. Також збереглась «німецька рукописна книга історії села Угринова», «Угринівські економічні звіти за 1800-1806 по 1820 роки», «Угринівські баланси прибутків і збитків земель та їх грошової вартості за 1800-1806 по 1820 роки».

Збереглися за 1821 рік «Дані економічної статистики Угринова», які розповідають про «Сумарію індивідуальних аркушів земельної власності та прибутків задля обчислення податків».

За 1835 рік є джерела про розміщенні і діяльність «Угринівського постерункового дому», що знаходився в Угринові Шляхетському.

За 1848 рік є «Статистика Угринова», - яка подана в відновленому «Журналі обліку і планів земельних ділянок».

За 1858 рік є дані «Про заснування шкіл в Угринові Долішньому та Горішньому».

За 1848-1864 роки є «Інформація про про начителів», хоча не виключені такі дані і за інші дати.

За 1838 - 1895 роки є «Звіти, списки, листування», які свідчать про діяльність читалень в обох Угриновах.

За 1908, 1912 і 1914 рр. - «Інформація про про угринівські школи». За 1910 рік - «Про шкільну реорганізацію».

За 1937 і 1939 роки - про їх «Шкільне удосконалення»...

У висновок наголошу, що всі ці джерела про церковне, господарське, освітнє життя Угринова, потребують подальшого наукового дослідження... [19,с.129-133].

Список використаних джерел та літератури:

1. Альманах Станіславської землі. Збірник матеріалів до історії Станіславова та Станіславщини. Нью-Йорк-Торонто-Мюнхен, 1975. - Т.І. - С.62.
2. Бойчук В. Презентація наукової монографії доктора історичних наук, професора, академіка АНВШ України, засновника та завідувача Кафедри українознавства Університету «Львівський Ставропігон» Віктора Ідзьо «Зародження та становлення християнства на території Подністров'я та Посаяння в III-XIII століттях». - Івано-Франківськ «Сімик», 2014р. в Угринівській парафії Івано-Франківської митрополії Української Греко-Католицької Церкви з нагоди 180 - ліття заснування в 1834 році Угринівської Парохіальної Школи (1834-2014рр.). - Газета громадської організації «Львівське Ставропігівське Братство». - Львів, вересень-жовтень 2014р. - Число IX-X. - С.6.
3. Горнова Е. Стосунки суспільно-політичні на Галичині Східній. - Львів, 1898.
4. Грабовецький В. Селянський рух на Прикарпатті в другій половині XVII - першій половині XVIII століття. - К., 1962. - С.79.
5. Дополнения ко сводной Галицко-Русской Летописи съ 1700 по 1772 годъ, ихданной въ Львовъ 1887 года. /Составил А. Петрушевич. - Ч. I. - Львовъ: Изъ типографіи Ставропігійского Института, 1896. - С.294.
6. Енциклопедія українознавства: в 3-х т. / [за ред. В.Кубійовича]; Інститут української археографії АН України, Наукове Товариство ім. Т.Шевченка у Сарселі (Франція), Фундація Енциклопедії України в Торонто (Канада). 1984. - С.3797.
7. Йосифівська і Францисканська метрики. - Київ, 1965. - С.312.
8. Ідзьо Віктор. Село Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області в археологічній, історичній та мовознавчій традиції. - Івано-Франківськ «Сімик», 2010р. - 110с.
9. Історія Угринова. Нариси з історії села Угринова Тисменицького району Івано - Франківської області. Науково - методичний центр «Українська етнопедагогіка і народознавство Академії педагогічних наук України і Прикарпатського університету ім. В. Стефаника». За редакцією Володимира Костіва. - Івано-Франківськ «Плай», 2000.
- Качкан В. Хай святиться ім'я твоє. - Чернівці, 1994. - С.64.

- 10.Когутяк-Гладка М. Моя родина місцевість Княгинин//Альманах Станіславської землі: Збірник матеріалів до історії Станіслава і Станіславщини. - Т.2./Гол. Ред. І.Станичний. - Нью-Йорк-Париж-Сідней-Торонто: Видання Центрального Комітету Станіславщини, 1985. - С.490.
- 11.Крип'якевич І. Спис Галицький парохій XII-XVI століть. - Львів, 1939р. - С.23-35.
- 12.Левицький Кость. Українське життя у станіславі з моїх споминів. - Станіславські вісті. - Станіславів, 1937. 29 серпня. - Ч.18. - С.3
- 13.Митці України. - К.,1992. - С.640.
- 14.Перевський С. Популярна історія Товариства «Просвіта». - Львів, 1932. - С.23-24.
- 15.Петрушевич А.С. Сборник издаваемый Галицко-русской матрицей. - Львов,1884. - Вып.1. - С.429. - С.432.
- 16.Петрушевич А. Сводная галичско-русская летопись с 1772 до конца 1800 года. - Львов, 1889. - Ч.2. - С.24.
- 17.Процак Роман. Угринів - село мос: історія - минуле і сучасність. Івано-Франківськ, 2000. - С.10.
- 18.Процак Роман. Угринів - село мос: звичаї - свята і Будні. Івано-Франківськ, 2000. - С.23-29.
- 19.Процак Роман. Нарис історії села Угринів. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М.,2010 р. - Т.XVI. - С.129-133.
- 20.Станіславські вісті. - Станіслав, 1937. - 15 серпня - 5 вересня.
- 21.Сташин Орест. Калиновий цвіт 570 - літнього Угринова. Газета Вперед. Івано-Франківськ, 3 вересня 2010р. - №36. - С.1-2.
- 22.Сохацький В. Українські послы зі Станіславщини. - Альманах Станіславської землі: Збірник Матеріалів до історії Станіслава і Станіславщини. Головний ред. І. Ставичний. - Нью-Йорк - Сідней - Париж -Торонто, 1985. - Т.2. - С.275.
23. Франко І. Панщина та її скасування в 1848 р. в Галичині. Твори. - К.,1986. - Т.47. - С.117.
- 24.Шематизм всечесного клира епископской дицезии греко-католицкой Станиславской епархии. - Львов, 1886. - С.83.
- 25.Яблоновський Олександр. Польща XVI віку під оглядом географічно-статистичним. Джерела Історичні. - Варшава, 1903р. Т.XVIII. - С.26-34.

Розділ II.

Душпастирська та громадська діяльність священників угринівської парафії (1645-2020рр.).

В селі Угринів за період з 1645 по 2020 роки працювало багато священників, які вносили вклад в розбудову угринівської християнської громади [3,с.84-90].

Так за період І Речі Посполитої, який почався з XIV століття до часу першої достовірної згадки про село Угринів в XV столітті, а тобто в 1440 році до часу її політичного падіння в 1772 році, діяльність християнської громади та ролі в ній священників в селі Угринів із-за не дослідження цієї проблеми в архівах вона не з'ясована. Однак, із дослідження польського вченого XX століття П. Добковського відомо факт існування в 1565 році Угринівської церкви [10, s.23-42; 11,s.18-20].

Цієї точки зору, за яким 1565 рік слід вважати часом першої згадки про угринівську церкву та функціонування в селі Угринові християнської церковної організації вважає і сучасний красзнавець та дослідник історії Й. Карпів [4,с.50-51].

Приймаючи цей історичний факт і датуючи його 1565 роком наголосимо, що за дослідженнями архівних джерел доктором історичних наук, професором, академіком АНВШ України В. Грабовецьким, є відомий під 1648 роком з досліджених джерел і перший угринівським священником в селі Угринові, яким був отець Степан Малишкович, що правив на угринівській парафії орієнтовно в 1630-1650 роках XVII століття [1,с.79-80].

Подальші душ пастирі починаючи з 1650 по 1745 та їх діяльність в житті угринівської християнської громади поки що в архівах не досліджено. Недавно автором цього дослідження з польських виявлено архівів за 1745-1772 роки, який складає «3 книги Угринівських Парафіяльних документів - Parafia Uhrynów, Najstarsza data dokumentu 1745; Pość ksiąg - 3» [12].

Документи потребують перекладу та подальшого клопіткого наукового дослідження. Автором цього дослідження вивлено у Львівському с архіві за період XVIII-XX століття «3 Угринівські парафіальні книги Австро-Угорської імперії(1772-1918рр.)» які потребують ретельного дослідження. Дата найстаршого документу «3 Угринівських парафіальних книги» 1745 рік.: «Spis archiwów

parafialnych przechowywanych w archiwum archidiecezjalnym we Lwowie w dniu 31 grudnia 1931 roku: Parafia Uhrynów, Najstarsza data dokumentu 1745; Ilość ksiąg - 3» [12].

На думку автора цього дослідження, це можуть бути ті самі документи, або їх копії з угринівського церковного архіву, які пропали в Угриніві під час Першої світової війни у 1916 - 1918 роках (тобто передані австрійською владою) в «w archiwum archidiecezjalnym we Lwowie». Документи потребують перекладу та подальшого довготривалого клопіткого наукового дослідження.

Слід наголосити, що з історії села Угринова, зокрема у Львівських архівах є дані Австро-Угорської статистики: «Інвентарного опису маєтностей Угринова» [2,с.54-55; с.673-704].

У Львівському архіві також є «Архівні документи про шляхетські маєтки Угринова», архівні джерела «Про угринівські хлопські маєтки», які написані на латині та на рукописній старопольській мові. У Львівському архіві є і Стрийські документи з Угринова: «Фонди, описи, справи, навіть аркуші», які потребують детального вивчення. Очевидно, що у Львівському архіві слід шукати копії Угринівського давнього архіву, який був оформлений починаючи з 1700 року, і зберігався при старій угринівській парохіальній церкві де зберігалися метрикальні записи «громадського стану» (шлюби угринівчан, метрики про народження осіб заборонених на угринівському цвинтарі, тощо). Ці архіви, які вважалося, що згоріли під час Першої світової війни разом з угринівською церквою, були перевезені відступаючими австрійськими військами з Угринева до Стрия, а з Стрия до Львова [2,с.54-56; с.673-704; 9, с.129-133].

Львівські архіви засвідчують українську громаду села Угринова починаючи з 1800 року. В цьому Австро-Угорському архіві містяться дані починаючи з 1806 року і стосуються «даних про кількість жита, ячменю та вівса, які знаходилися в громадських шпихлірах», тобто зерносховищах сіл Угринова - Долішнього і Горішнього. Угринівська Австро-Угорська «рукописна» книга містить «економічні звіти» в яких містяться дані до 1820 року, які відносяться до «Балансу прибутків і збитків земель та їх грошової вартості села Угринова». У 1821 році дані економічної «статистики» ущільнено до «Сумарію індивідуальних аркушів земельної власності та прибутків від неї задля обчислення податків».

З 1848 року у Львівському архіві збереглися «Статистика Угринова», - оскільки саме до цього року відносяться збережені у Львові «Журнали обліку і плани земельних ділянок Угринова». За 1895 - 1838 роки у Львівському архіві збереглися «Звіти, списки, листування», які свідчать про діяльність читалень в обох Угриновах; за інші - не такі «ветхі» роки, «відомості» не такі цікаві, - зокрема, за 1908, 1912 і 1914 рр. - «цікавинки» про школи, за 1910 рік є документи про навіть про їх «реорганізацію», за 1937 і 1939 рр. - про їх «удосконалення» [9,с.129-133].

Слід наголосити, що про діяльність складено відповідні хронологічні реєстри священників починаючи з періоду Австро-Угорської держави до сьогодення, відтворив угринівський історик Роман Процак [6,с.29- 31; 7,с.20-27].

Свої дослідження з цієї проблеми виникнення угринівської церкви та угринівської християнської громади історик Роман Процак сконцентрував у праці «Угринів - село моє: звичаї - свята будні» в розділі «Пам'ятні записки нашої угринівської церкви, як і чому вона постала та з якого часу опинилася в католицькому храмі», які він напрацював на основі записав, від нині покійного мешканця села Угринів Терешкуна Лазаря Івановича [9,с.23-29].

Отриманий матеріал від Л.І. Терешкуна, який він поєднав з свідченнями історичних джерел, дали можливість історику Р. Процаку в розділі «Священники, які обслуговували парохіальну церкву села Угринів з початку минулого століття і по нині десть» зробити реєстр священників, які працювали на угринівській парафії [5,с.28-37].

Слід наголосити, що за період правління Угриновом польськими магнатами та шляхтичами Речі Посполитої з XV по XVIII століття українська християнська громада та православне духовенство як і угринівська християнсько-православна громада зазнавала від цих шляхтичів-католиків значних утисків, діяльність якої потребує подальшого дослідження [2].

Прихід у 1772 році нової австрійської влади в село Угринів не приніс особливого полегшення угринівській православній громаді. Угринів в цей час перебуває у складі Стрийського циркулю Галицької домінії. Його громада переходить у власність австрійської казни, а потім передається у власність чи оренду польському магнату, графу Юзефу Потоцькому. В свою чергу граф

Юзеф Потоцький з року в рік здавав село Угринів в оренду дрібній шляхті [3,с.84-90].

В гонитві за прибутками орендарі не зупинялись рі перед чим, аби лише якнайповніше скористатись правом на панщинну працю кріпаків і орендовану землю. За свідченнями джерел в 1800 році австрійськими чиновниками було складено інвентарний опис маєтку в селі Угринів, власниками якого почергово були орендарі-шляхтичі Павликовський та Копистинський [3,с.84-90].

Австрійські джерела з Львівського історичного архіву засвідчують, що в 1806 році угринівською громадою було зібрано з угринівських полів певна кількість жита, ячменю, вівса, які було сконцентровано на громадських зерносховищах Угринова Горішнього та Долішнього [2,с.54-56; с.673-704].

За свідченнями австрійських джерел за 1811 рік, християнська громада Угринова Горішнього та Долішнього вже належала до домінії Галич циркулю Станіславів. Того року село Угринів купив торговець «тучними» волами шляхтич Андрій Зелінський. Він намагався підвищити деякі феодальні повинності і їх узаконити. Згідно протоколу від 17 січня 1812 року піддані громади Угринова відмовилися сплачувати поміщику підвищені ним податки, але поміщик, не зважаючи на це, і надалі вимагав у угринівських селян сплати підвищених податків на що громада Угринова поадала скаргу Галицькому (Львівському) губернаторству на таке беззаконня. І хоча вину шляхтичів Копистинського і Зелінського було доведено, а в 1817 році (за роки оренди Копистинським: 1805-1811 роки) громадам Угринова і Ямниці було присуджено відшкодування у сумі 5223 римських злотих, а за перші п'ять років господарювання Зелінського - 11986 злотих, селяни так і небачили тих грошей. Частину суми було перераховано на покриття не доїмоки за податки, а решту присвоїв Міхай Шишковський, швагер Зелінського, маякому той віддав Угринів в оренду. Питання про виплату другої суми так і залишилося відкритим, адже відшкодування відмовилась компенсувати казна. Новоспечений власник звів в Угринів широкий панський двір і заходився «господарювати» [2,с.54-56; с.673-704].

У 1815-1818 роках він провів переділ землі - замість існуючих півтретин селянської землі було утворено півтретини значно менших розмірів, тоді як площа панської землі зросла, майже, в

півтора рази. Вимагаючи від нових півтретин по 81 дню панщини на рік, тобто в півтора рази більше в порівнянні з 1767 роком. Шишковський змушував селян відробляти стільки панщини, скільки йому заманулось. Працюючи від сходу до заходу сонця, селяни повинні були за низьку платню працювати ще й по 7 днів у панській гуральні та безоплатно ремонтувати та бу дувати дороги.

Грубе насильство та сваволя пана Шишковського викликали протести та нарікання угринівських селян. Станіславське окружне управління і Львівське губернаторство були заодно з поміщиком Шишковським - всі скарги селян відхилялися. Свавілья з боку панича попри те зростало. І врешті ямницька громада, що зазнавала більших утисків відправила у 1835 році місцевого селянина Івана Смицнюка до Відня. Він уповноважувався подати цісареві скаргу на поміщика Шишковського і станіславівських чиновників. Однак столичні чиновники відправили справу на розгляд місцевих органів правосуддя... Після повернення Смицнюка панич Шишковський добився його арешту. Певний час борець за права пригнічених селян утримувався в Угринові у постерунковому (карному) домі, що знаходився біля будинку нинішньої Сільської Ради. Невдовзі ув'язненого було переведено до Станіславова і, врешті, після тортур - відпущено. Щоб випередити подальші скарги Смицнюка, Мільбахер - окружний станіславівський староста прикладав всі зусилля, щоби опорочити народного захисника перед львівським начальством. 10 вересня 1836 року він писав у Львівське генерал-губернаторство: «...У тому, що угринівська християнська громада скаржиться, найбільше винний підданий Іван Смицнюк... який намовив підданих і в цьому шукає собі користі. Бо друга - громада села Угринів, що належить цьому самому дідичеві, досі ще не подала жодної скарги». Пізніше Смицнюк здійснив ще одну пішу подорож до Відня. Але це не дало значного результату – утиски не припинились. По поверненні додому народний герой за наказом дідича Шишковського був вбитий гайдуками у павелецьких лозах. Подібні виступи селян виникали і наростали на всіх, пригнічених Австро-Угорщиною, українських землях. Це, врешті, й привело до скасування панщини у 1848 році [2,с.54-56; с.673-704].

Активно підтримували свої селян у їх соціальній, релігійній та національній боротьбі проти польських здирників та орендарів

Угринова і українські православні священники села Угринова [3,с.84-90].

Слід також наголосити, що за австро-угорський період угринівської історії на угринівській парафії, за свідченнями архівних джерел, правили такі священники:

1)о.Терлецький був першим відомим священником у старій, другій за рахунок, дерев'яній церкві, збудованій у 1828 році, погорілій у війну 1915 року.

2)о. Олексій Кілібовський, парох у с. Ценжеві (Тязеві), про якого відомо з «Шематизму кліру греко-католицької архієпископії метрополітальної львівської на рік божий 1832», насаний латинською мовою говорить: «що о. Олексій Кілібовський у 1832 році був затверджений, завідувачем парохіями, парохом села Угринів».

Тут же сказано: «... що число душ греко-католицьких в селі тоді дуло 712. Патроном (власником села) був пан Михайло Шишковський». В цей же час починаючи з 1834 року, в селі Угриніві функціонувала Угринівська парафіяльна школа, яку очолювали угринівські священники. Слід наголосити, щов цей австро-угорський період історії, з відомого часу утворення школи, з 1834 року, в селі Угриневі відомі такі священники:

1)о.Григорій Шашкевич - парох села Угринів з 1834 року та у період «весни народів» до 1848р. Він посол до австрійського парламенту, рідний брат знаменитого діяча «Русалки Дністрової» о.Маркіяна Шашкевича.

2)о.Михайло Яцкевич, народжений у 1858р., рукоположений 1883р., правив на угринівській парафії в 1883-1890 роках.

3)о.Григорій Рубчак, народжений 1856р., рукоположений 1884р., правив на угринівській парафії в 1890-1893 роках.

4)о.Ієронім Бараш, народжений у 1864р., рукоположений у 1889 р., правив на угринівській парафії в 1893-1911 роках. За його настановою в селі Угринів було поставлено Хрест Тверезості.

5)о.Василій Пік, правив на угринівській парафії в 1912 - 1913 роках.

6)о.Снігурович - в час Першої світової війни, правив на угринівській парафії в 1914-1918 роках.

Слід наголосити, що за період II Речі Посполитої Польської у 1920-1939 роках угринівської історії на угринівській парафії, за свідченнями архівних джерел, правили такі священники:

1)о.Іоан Порайко, народжений у 1855р., рукоположений у 1881, правив на угринівській парафії в 1919-1925 роках, радник єпископської консисторії.

2)о.Іоан Палагіцький, народжений у 1868р., рукоположений у 1895, правив на угринівській парафії в 1925-1927 роках. Помер і похований у Станіславові.

3)о.Стефан Гунчак, правив на угринівській парафії в 1927-1928 роках. За якусь провину був висланий з Угринова.

4)о.Петро Михайлів, народжений у 1898р., рукоположений у 1927, правив на угринівській парафії в 1928 - 1960 роках(32 роки).

За СРСР в Угриневі правили наступні священники:

1)о.Ляхіцький, правив на угринівській парафії в 1961-1962 роках.

2)о.Щур, правив на угринівській парафії в 1962-1964 роках.

3.)о.Нога, правив на угринівській парафії 10 місяців з весни до осені, до храмового свята в 1964 році.

4)о.Григорчук, правив на угринівській парафії в 1965-1966 роках.

5)о.Климуш, правив на угринівській парафії в 1966-1967 роках.

6)о.Клиновський, правив на угринівській парафії в 1968-1970 роках.

7)о.Підлуський, правив на угринівській парафії в 1970-1971 роках.

8)о.Кліщ, правив у 1972 році, у найбільш смутний час навколо угринівської церкви.

9)о.Іван Гук, правив на угринівській парафії в 1973-1981 роках.

10)о.Любомир Полюга, правив на угринівській парафії в 1981-1990 роках.

За період відновлення незалежної України угринівської історії на угринівській парафії, за дослідженнями в 2015 році угринівського пароха села Угринів, отця мітрата Михайла Залеського, правили такі священники:

1)о. Мирон Підлісецький, правив на угринівській парафії з вересня 1990 по січень 1991 року.

2)о. Роман Паньків, правив на угринівській парафії з лютого 1991 по квітень 1992 року.

3)о. Степан Комарницький, правив на угринівській парафії з лютого 1991 по квітень 1992 року.

4)о. Іван Бачевський, править на угринівській парафії з травня 1992 року по листопад 2002 року.

5)о. Раман Карпів править на угринівській парафії з грудня 2002 по березень 2009 року.

6) о. Роман Костробій править на угринівській парафії з грудня 2002 року по квітень 2010 року.

7) о. мітрат Зиновій Касків править на угринівській парафії з квітня 2009 по квітень 2010 року.

8) о. Михайло Залеський править на угринівській парафії з травня 2010 року по цей час.

9) о. лецензіят Олег Залеський править на угринівській парафії з травня 2010 року по цей час.

Слід наголосити, що одинакові реєстри священників на угринівській парафії УГКЦ були складені і авторами книг про Угринів Р. Процаком та В.Костівом. Ці дослідники наголошували що до 1939 року парохіальну церкву в села Угринова» обслуговували наступні священники:

1) Першим відомим священником у старій, другій за рахунком церкві, був о. Терлецький, відомостей про якого є дуже мало.

2) З «Шематизму кліру греко-католицької архієпископії метрополітальної львівської на рік божий 1832» (мова латинська) говориться: «що о. Олексій Кілібовський у 1832 році був затверджений адміністративним віціном», (завідувачем пародіями, парохом села Угринів. Тут же сказано, що число душ греко-католицьких в селі тоді було 712.

3) о. Григорій Шашкевич - з 1834 року-1848. Від села Угринів він Посол до австрійського парламенту. Правив на угринівській парафії в 1850-1860 роках, хоча насправді перебував в Угринові не раніше 1834-1848 рр.

4) о. Михайло Яцкевич, народжений у 1858р., рукоположений 1883р., правив на угринівській парафії в 1883-1890 роках.

5) о. Григорій Рубчак, народжений 1856р., рукоположений 1884р., правив на угринівській парафії в 1890-1893 роках.

6) о. Геронім Бараш, народжений у 1864р., рукоположений у 1889 р., правив на угринівській парафії в 1893-1911 роках.

7) о. Снігурович - в час Першої світової війни, правив на угринівській парафії в 1914 - 1918 роках.

8) о. Іоан Порайко, народжений у 1855р., рукоположений у 1881, правив на угринівській парафії до 1925 роках, радник єпископської консисторії. Помер і похований у Станіславові.

9) о.Іоан Палагіцький, народжений у 1868р., рукоположений у 1895, правив на угринівській парафії в 1926-1927 роках. Помер і похований у Станіславові.

10) о.Микола Бориславський, ЧСВВ, священник - місіонер, був настоятелем у церкві с. Пасіної та катехитом в угринівській школі та церкві. Надзвичайно добра людина.

11) о.Стефан Гунчак, закінчив семінарію у місті Станіславові, прийняв обряд безженості, однак проживаючи на квартирі в селі Угринів, пізнав дівчину, і за ту провину був висланий єпископом Хомищином в село на Гуцульщину (Снятинський деканат). Правив на угринівській парафії в 1927-1928 роках.

12) о.Петро Михайлів, народжений у 1898р., рукоположений у 1927, прийняв обряд безженості. Появився на угринівській парафії в 1929 році, після закінчення семінарії у місті Станіславові. Відслужив в угринівській церкві 32 роки, був високоавторитетним. Із ним село Угринів пройшло скрізь лихоліття, польської пацифікації, Другої світової війни та сталінської окупації та радянського терору. Помер у 1960 році.

У радянські часи в селі Угринів правили такі священники:

13) Священник Ляхіцький - правив недовго, перейшов у село Майдан, парафіяни повернули його до себе.

14) Священник Щур - правив півтора року, перейшов правити до катебри в місті Станіславові, був дуже точним, авторитетним, над міру не вимагав.

15) Священник Нога - правив десять місяців, був дуже стареньким і хворобливим. Прийшов на весні 1964 року Остання відправа припала на храмове свято Святого Михайла. До весни не дожив, помер на 70-тому році життя.

16) Священник Григорчук - правив рік (1965-1967).

17) Священник Климпуш - правив рік (1967-1968), вигнаний за недостойного сану поведінку(пияцтво).

18) Священник І. Клиновський - правив більше року, був дуже старенький, довго не міг служити відправи, тому скоро пішов на пенсію.

19) Священник Підлуський - правив більше 8 років. Помінявся парафіями із священником І. Кліщем, бо «хотів більше грошей».

20) Священник Кліщ - правив біля трьох місяців, пішов з парафії сам, бо «було замало грошей».

21)Священник Гук - правив на парафії вісім років, але через конфлікт серйозного характеру в селі, йому було запропоновано залишити парафію.

22)Священник Любомир Полюга - не погодився перейти на греко-католицький обряд, в час коли громада покинула московське праволав'я, він залишив парафію[3,с.84-90; 7, с.30-31].

Що стосується реєстру угринівських священників які правили в Угринові за відновлення незалежної України, дані реєстрів поданих Р. Процаком та В. Костівим є невірні[3,с.84-90; 7, с.30-31], оскільки отець мітрат М. Залеський в 2015 році надав, поданий вище, точний реєстр угринівських священнів за 1991-2015 роки.

Так закінчується реєстр угринівських в 2015 році. Очевидно реєстри угринівських священнів за попередні віки складені істориками Р. Процаком та В. Костівим, які мають між собою розбіжності, теж потребують перепроверки і подальшого дослідження... [3,с.84-90; 7,с.30-31].

Автор даної праці проаналізувавши та доповнивши їх новими архівними джерелами подає, в хронологічному порядку від першої письмової згадки про село Угринів у 1440 році по 2015 роки, свій реєстр всіх священників, які в різні історичні епохи душпастирствували в Угринові та вносили вклад у розбудову угринівської православної та греко-католицької громади [2].

Список використаних джерел та літератури:

- 1.Грабовецький В. Селянський рух на Прикарпатті в другій половині XVII - першій половині XVIII століття. - К.,1962. - С.79-80.
- 2.Ідзьо Віктор. Село Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області в археологічній, історичній та мовознавчій традиції. - Івано-Франківськ «Сімик», 2010р. - 110с.
- Ідзьо Віктор. Галицьке Королівство 1215-2015рр. - Львів, 2015р. - 888с. - С.673-704.
- 3.Історія Угринова. Нариси з історії села Угринова Тисменицького району Івано - Франківської області. Науково - методичний центр «Українська етнопедагогіка і народознавство Академії педагогічних наук України і Прикарпатського університету ім. В.Стефаника». За редакцією Володимира Костіва. - Івано - Франківськ «Плай», 2000р. - 280с.
- 4.Карпів Й. Таємниця місцевих назв. - Тисмениця, 1995.- С.50-51.
- 5.Кобилух Василь. Праісторія топоніму «Угринів» в українознавстві. Українознавець - Львів, 2013. - Випуск XIII. - С.28-37.
- 6.Процак Роман. Угринів - село моє: історія - минуле і сучасність. - Івано - Франківськ, 2000р. - 32с.
- 7.Процак Роман. “Угринів - село моє: звичаї - свята і будні”. - Івано - Франківськ, 2000р. - 32с.
- 8.Процак Р. Угринів – село моє: звичаї – свята будні. І-Ф. 2000. - С.23-29; С.30-31.
- 9.Процак Роман. Нарис історії села Угринів. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2010р. - Т.XVI. - С.129-133
- 10.Dobkowski P. Podział administracyjny województwa Ruskiego I Bieleckiego XV wieku. - Lwow, 1939. -100s.
- 11.Zabutki dzijowi. - Lvov. - T.V.
- 12.Spis archiwów parafialnych przechowywanych w archiwum archidiecezjalnym we Lwowie w dniu 31 grudnia 1931 roku. Uhrynów. - № 1-3. - Lwow, 1931.

Розділ III.

Угринів за свідченнями джерел та картографії з архівів Речі-Посполитої XIV-XVIII століть.

Слід наголосити, що польські джерела Угринів оглядово загадують під 1374 роком. У грамотах 1350-1380 років за «*Aktax grodzkie i zemskie*», які опубліковані у Львові у XIX столітті наголошено, що в XIV столітті поблизу Галича знаходилось село Угринів, яке було відоме у 1373 році в час князювання Владислава Опольського. Як засвідчено в 3 томі збірнику документів «*Kodex dyplomatyczny Malopolski*», в 1416 році польський король Владислав Ягайло підтвердив надання села Угринів, Угорники, Микитинці власникам, яким ці села ще були надані князем Владиславом Опольським 15 грудня 1374 року [5, №797, s.38].

Отже на стародавнє походження Угринова вказує, не тільки його назва, а ті обставини, що перша письмова згадка офіційно вказана під 1440 роком, яка опублікована Премиславом Домбровським польською мовою у праці «Поділ Руського і Белзького воєводства у XV столітті», у розділі «Адміністративний» [4].

Ця згадка під 1440 роком наголошує, що в XV столітті Угринів (Гугринів) був уже відомим і великим селом, з широко розвинутою господарською та ремісничою інфраструктурою [2,с.34].

Цієї ж точки зору притримується й угринівський дослідник Р. Процак у своїй праці «Угринів - село моє: історія - минуле і сучасність» [3,с.9-10].

Як бачимо з аналізу першоджерела у час першої згадки у XV столітті під 1440 роком в документах Речі Посполитої, Угринів вже належав королівським орендарям Петру Одровонжу та Миколі де Лубіна, а це може говорити, що власником Угриніва був сам польський король Владислав Ягайло, який орендував вищеозначеним шляхтичам свою маєтність, зокрема село Угринів. Тому в майбутньому для з'ясування проблеми першої письмової згадки про село Угринів в польських джерелах, слід вивчити всі земельні власності в Галичині князя та короля Владислава Опольського в 1350-1370 роках XIV століття та короля Владислава Ягайла початку XV століття. Отже перша згадка в польських джерела є раніше 1440 року, хоча би наприклад у 1438 році, що засвідчено поінформованим королівським канцлером Іваном де

Конецьполе від «W Piotrkowie 6 Grudnie 1438 r.»... - «Datum per manns magniticiet generosi virorum Iohannis de Coneczpole... Ad relacionem cinsdem magnifici Iohannis de Coneczpole Regni Polonie Cancellarii» [5, №797, s.93].

І це підтверджується королівським привілеєм, який королівський канцлер Іван де Конецьполе видав Петру Одровонжу, на право орендування земель, він від імені короля Власдислава Ягайла у 1438 році. Цей документ опубліковано в 3 томі збірнику документів «Kodex dyplomatyczny Malopolski» у якому в документі LXXV наголошено про надання привілею Петру Одровонжу на маєтності: «W Piotrkowie 6 Grudnie 1438 r. - Wladyslaw Warneczyk potwierdza I odnawia wszystkie prawa, przywileje i swobody poddanych swych swieckich I duchwnych»: «I Nomini Domini Amex. Ad perpetuam rei memoriam. Nos Wladislaus tercius Dei gracia Rex Polonienee non terra Cracovie, Sandomirie, Siradie, Laneicie, Cuiavie, Lithwanie princeps, Spremus, Pomeranie, Russigue»... «Aktum in opido...Larando de Grabic inniwladislaniensi et Petro Odrowansch de Sprowa. Datum per manns magniticiet generosi virorum Iohannis de Coneczpole... Ad relacionem cinsdem magnifici Iohannis de Coneczpole Regni Polonie Cancellarii» [5, №797, s.38; s.93].

Таким чином приводимо до висновку, що вище процитований документ надавав право володіти Угринівом визначному шляхтичу, першому управителю Руського воєводства (з 1432 р.), Петру Одровонжу, уже в 1438 році. Слід наголосити, що подальші дослідження власностей польських королів від епохи їх утвердження в Галичині у 1370-1380 роках до епохи короля Владислава Ягайла у Краківських та Варшавських архівах, могли б уточнити реєстр сіл та міст, які в кінці XIV в першій чверті XV століття були захопле Польщею і заходилися у власності польських королів. Як відомо такий реєстр канцлер короля Владислава Ягайла мав у 1390-1400 роках, а це значить, що при ретельному дослідженні можна дізнатися, чи був Угринів серед сіл, які належали польському королю Владиславу Ягайлу в 1390-1400 роках, якщо був, то це суттєво посунуло назад дату першої письмової згадки про село Угринів, «за свідченнями польських джерел» [5, №797, s.93-94].

Надіємось, що завдяки подальшому дослідженню істориками польських це можна буде встановити.

Уже сьогодні проведена реконструкція всіх літописних та археологічних джерел, за свідченнями яких бачимо, що перед нами з сивого історичного минулого IX-XV століть яскраво постають наступні села галицького підгороддя: Угорники, Угринів, Пасічна, Загвіздя, Підпечари, Микитинці, які існують і до нині, про що засвідчує реконструкція Карти Галичини М. Гаталевича XV століття на якій він засвідчує факт існування в цей час Угринова з XV до XVIII століття [1,с.33-56].



**Фото 1. Угринів на карті давньої Галичини X-XV століть.
Реконструкція Галичини XV століття М. Гаталевича.**

Список використаних джерел та літератури:

- 1.Ідзьо Віктор. Село Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області в археологічній, історичній та мовознавчій традиції. - Івано-Франківськ «Сімик», 2010р. - 110с.
- Ідзьо Віктор. Галицьке королівство 1215-2015рр. Розділ XIII. Особливості господарсько-економічного розвитку Галицького підгороддя на прикладі реконструкції становлення та розвитку села Угринів. Електронне Видання Радіо Воскресіння. - Львів, 2015р. - 888с. - С.673-704.
- 2.Історія Угринова. Нариси з історії села Угринова Тисменецького району Івано-Франківської області. Науково - методичний центр «Українська етнопедагогіка і народознавство Академії педагогічних наук України і Прикарпатського університету ім. Василя Стефаника». За редакцією В. Костіва. - Івано-Франківськ «Плай» , 2000. - С.34.
- 3.Процак Р. Угринів - село моє: історія - минуле і сучасність. - Івано - Франківськ, 2000. - С.9 - 10.
- 4.Dobkowski P. Podział administracyjny wojewodztwa Ruskiego I Biełzkiego XV wieku. - Lwow, 1939. -100s.
- 5.Kodex dyplomatyczny Malopolski. - Krakow, 1887. - Т.III. - №797. - S.38. - S.93.

Розділ IV.

Угринів за свідченнями джерел та картографії з архівів Австро-Угорської імперії XVIII-XX століть.

Слід наголосити, що в подальшому відновлення Галицького Королівства в XVIII столітті було здійснене Священною Римською імперією, а зміцнення було зроблене в Австро-Угорський період української історії [5,с.46-48].

XVIII століття це нова епоха в історії Галичини, яка теж засвідчує галицьке село Угринів (Uhrinow) на першій Австро-Угорській карті Станіславського Округу в Атласі «Королівство Галичини і Лодомерії», яка була видана в Відні в 1790 році [3].



Фото 1. Карта Станіського округу із Атлас «Королівство Галичини і Лодомерії» (Відень 1790р.) з позначенням населеного пункту, села Угринів (Uhrinow).

За наказом імператриці Марії Терезії від 11 вересня 1772 року, 15 вересня 1772 року військова організація Священної Римської імперії, якою керував генерал Андірс Гадік увійшла до столиці Галицького Королівства, міста Львова [5,с.46-48].

Ввійшовши в Львів без будь-якого військового опору, генерал Андерс Гадік від імені імператриці Марії Терезії оголосив, що місто від сьогодні, стає столицею, по стародавньому праву, Королівства Галичини і Володимирщини, яке відновлює своє функціонування у складі Священної Римської імперії, оскільки її монархи, римські імператори, являються законними спадкоємцями Галицького

королівства, яке у 1215 році створив папа римський Іннокентій III, помазавши принца Коломана на першого галицького короля.



Фото 2. Маніфест Марії Терезії для Галицького королівства.

Фото 3. Герб Галицького королівства.

В Маніфесті наголошувалось: «що Галицьке королівство, яке незаконно було анексоване Польським королівством у кінці XIV століття, сьогодні знову по історичній справедливості, оскільки галицькі королі, починаючи з першого офіційно інтронізованого папою римським Іннокентієм III, короля Галичини Коломана I в 1215 році, в подальшому було споріднено з угорськими, австро-угорськими спадкоємцями Священної Римської імперії, які були законними спадкоємцями Галицького королівства, які з XIII по XVIII століття гідно виконували всі свої титулярні обов'язки, вказуючи у своїх регаліях, належний їм по праву, титул володаря Галицького королівства, а отже, по праву імператриця Священної Римської імперії Марія Терезія є законною королевою Галицького королівства, правління якої сьогодні у Львові, столиці Галицького королівства, стародавньої Галичини, знову відновлено. Галицькому королівству надано його герб та прапор, а в майбутньому, якщо піддані Галицького королівства будуть виконувати ретельно свої обов'язки перед імператорами Священної Римської імперії, Галицькому королівству буде надано для виконання державних обов'язків і галицького короля...» [2,с.130; с.171-195; с.97-126; с.3-42; с.399-499; с.123-135; с.673-704]. Слід наголосити, що Австро-Угорщина за 1772-1918 роки правління створила статистичні джерела, які подаємо нище[1, 3].

Подаємо свідчення Австро-Угорських статистичних та інформаційних джерел про село Угринів за 1772-1918 років за:

Austria- Hungary. info:

Spis gmin i obszarów dworskich powiatu Stanisławowskiego
Wiedeń – 1772-1886 rok.

29.Uhrynów Dolny

30.Uhrynów Górny

Obszary dworskie

20.Uhrynów Dolny z Kluzowem

21.Uhrynów Górny

AUSTRIA- HUNGARY.INFO :

INFORMATION ABOUT THE HABSBURG MONARCHY

Index: uh The early 1886-1900s gazetteer of Austria-Hungary

Uhrynów Dolny	settlement	Galizien	Stanislau - Stanisławów	Stanislau - Stanisławów
Uhrynów Górny	settlement	Galizien	Stanislau - Stanisławów	Stanislau - Stanisławów

AUSTRIA- HUNGARY.INFO :

INFORMATION ABOUT THE HABSBURG MONARCHY

Stanislau - Stanisławów The early 1900s gazetteer of

Austria-Hungary : Galizien, Stanislau-Stanisławów:

Uhrynów Dolny| Uhrynów Górny |Uhrynów Szlachecki|



Фото 4. Угринів на австрійській карті 1880-1900 років.

Список використаних джерел та літератури:

- 1.Ідзьо Віктор. Село Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області в археологічній, історичній та мовознавчій традиції. - Івано-Франківськ «Сімик», 2010р. - 110с.
- 2.Ідзьо В.С. Утворення Галицького королівства. Галицький король Коломан I та процеси першої політично-релігійної унії в Галичині в першій чверті XIII століття.//Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2004р. - Т.IX.
- Ідзьо В.С. Перша Унія Української церкви з Римською в Галичині в 1214-1230 роках.//Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2005р. - Т.X.
- Ідзьо Віктор. Галицький король Коломан I та процеси першої політико-релігійної унії в Галичині в першій чверті XIII століття. Прикарпатський Вісник Наукового Товариства ім. Т.Шевченка "Думка". - Івано-Франківськ, 2008р. - №3.
- Ідзьо Віктор. Галицький король Коломан I та процеси першої політико - релігійної унії в Галичині в першій чверті XIII століття. - Львів «Сполом», 2009р. - 44с.
- Ідзьо Віктор. Українська держава в IX-XIV століттях. - Івано-Франківськ «Сімик», 2014р.
- Ідзьо Віктор. Зародження та становлення християнства на території Подністров'я та Посяння в III-XIII століттях. - Івано-Франківськ «Сімик», 2014р.
- Ідзьо Віктор. Галицьке королівство 1215-2015рр. - Львів, 2015р. - 888с. Розділ XIII. Господарсько-економічний Угринів. - С.673-704.
- 3.Історія Угринова. Нариси з історії села Угринова Тисменецького району Івано - Франківської області. Науково-методичний центр «Українська етнопедagogіка і народознавство Академії педагогічних наук України і Прикарпатського університету ім. В.Стефаника». За редакцією Володимира Костіва. - Івано - Франківськ «Плай», 2000р. - 280с.
- 3.Карта Станіського округу із Атлас «Королівство Галичини і Лодомерії». - Відень 1790 року, з позначенням населеного пункту, села Угринів - (Uhrinow).
- 4.Карта Станіського округу за 1880-1900рр. Станіславів, 1900 року, з позначенням населеного пункту, села Угринів - (Uhrinow).
- 5.Пилипчук В. До 230-річчя приєднання Галичини до Австрії. Австрійсько-український огляд. - Відень, 2002р. - № 13.

Розділ V.

II Річ Посполита Польська в житті християнської громади села Угринова у 1920-1939 роках.

Слід наголосити, що за період функціонування II Річі Посполитої Польської(1920-1939 рр.), польським вченим були досліджені свідчення про село Угринів. Так польський вчений Премислав Домбровський польською мовою у праці «Поділ Руського і Белзького воєводства у XV столітті», у Розділі «Адміністративний», що вийшла у Львові у 1939 вперше датував село Угринів під 1440 роком[4].

Вивчаючи польські архіви польські вчені використали давні польські джерела, які вперше згадують Угринів оглядово в 1374 році. У грамотах 1350-1380 років за «Aktax grodzkie i ziemskie», які опубліковані у Львові у XIX столітті наголошено, що в XIV столітті поблизу Галича знаходилось село Угринів, яке було відоме у 1374 році в час князювання польського Владислава Опольського[1].

Як засвідчено в III томі збірнику документів «Kodex dyplomatyczny Malopolski», в 1416 році польський король Владислав Ягайло підтвердив надання села Угриніва, Угорники, Микитинці власникам, яким ці села ще були надані князем Владиславом Опольським 15 грудня 1374 року [5,s.38,s.93].

Під 1440 роком в документах Речі Посполитої, Угринів вже належав королівським орендарям Петру Одровонжу та Миколі де Лубіна, а це може говорити, що в 1420-1440 роках власником Угриніва був сам польський король Владислав Ягайло, який орендував вищезначеним шляхтичам свою маєтність, зокрема село Угринів. Також польські джерелі чітко визначають Угринів в XV столітті (Гугринів), як велике село з широко розвинутою господарською та ремісничою інфраструктурою, яке активно жило своїм сільським життям вже у 1440 році. І хоча перша офіційна письмова згадка, яка опублікована Премиславом Домбровським польською мовою у праці «Поділ Руського і Белзького воєводства у XV ст.», у Розділі «Адміністративний». Львів 1939, вона під 1440 роком наголошує, що Угринів в XIV-XV століттях був уже відомим і великим селом [2, с.34].

Подальші польські джерела наголошують, що в XVII-XVIII століттях власниками села Угринів був граф Андрій Потоцький.

В XVIII столітті власник Угринова, граф Юзеф Потоцький надав право орендувати Угринів своїм шляхтичам Павликовському та Копистинському.

В XIX столітті граф Божинський побудував між верхнім і нижнім Угриновом прекрасний великий палац, з парком, так яскраво описаний в одному з томів «Галицько-Руської Матиці».

В цей же час в XIX-XX століттях в Угринові-Долішньому хазяйнувала графиня Борковська.

В XIX столітті власниками земель в Угринові-Долішньому також були шляхтичі: Копистинський, Зелінські, та їх родич Міхал Шишковський, які жорстоко експлуатували угринівську християнську громаду.

Слід наголосити, що їх діяльність в селі Угринові, які діяльніть графині Борковської, графа Бужинського маловідомі і малодосліджені.

Відомо, що в графа Бужинського у 1869 році померла малолітня дочка Бужинська, яка прожила 2 роки(1867-1869рр.), яка порована на старому угринівському кладовищі і пам'ятник Матері Божої зберігся на її могилі й донині.

Відомо також, що граф Бужинський покинув свій маєток із палацом та парком із стуями в 1939 року внаслідок окупації СРСР Західної України. Він виїхав спочатку до Польщі вивізнивши з Угринова весь свій особистий та угринівський архів. В 1940 році його сім'я виїхала до США, де й проживає до сьогодні...

У 1941 році в Угринів увійшли німці, які улаштували в палаці графа Бужинського свій військовий штаб, військовий архів та великий склад зброї.

В 1944 році, німці відступаючи не встигли вивезти свій великий штабний військовий архів та склад зброї, замінувавши весь палац графа Божинського вони при відступі взірвали його про що засвідчують угринівські старожили.

З відновленням незалежності Польщі та України нащадок графа Бужинського нинішній граф, громадянин США часто приїжджає до Польщі та України, зокрема в місто Київ. Відомо, що він живо цікавиться майновими справами в Польщі та Україні, йому відомо про його давні маєтності в Угринові із власного великого архіву та з архіву «Станіславських маєтностей» який є в столиці Польщі, місті Варшаві.

Слід наголосити, що вивчення архіву угринівських графів Божинських, який вони вивезли з Угринова в 1938-1939 роках пролило б світло як на історію як села Угринова так і угринівської християнської громади.

З наявних в розпорядженні джерел відомо, що за фінансовим сприянням графа Бужинського в 1935-1936 роках «угринівська загорода шляхта» розпочала будувати власну святиню - угринівський костюл для угринівської польської громади, що проживала у Угринові Шляхетському, яка налічувала 34 родини [3,с.9-10].

Відомо що граф Бужинський був одним із ініціаторів організації в кінці XIX столітті «Угриніва Шляхетського». Водночас у 1936 році граф Бужинський надав велику суму грошей для будівництва угринівського костелу. В 1937 році «загорода шляхта» розпочала будувати власну святиню - угринівський костел.

Слід наголосити, що на в XIX на початку XX століття навколо палацу графа Бужинського в Угринові Шляхетському проживала католицька громада, яка налічувалось 34 родини.

Серед угринівчан-католиків, велика родина: Божинських, Борковських, Кобилянських, Вислобоцьких, Лотоцьких та інших... Весь повний реєстр угринівської шляхти та її діяльності потребує ретельного дослідження в варшавських та краківських архівах. Як відомо угринівська шляхта була організована в XIX столітті.

В подальшому в XX столітті у 1920-1930 роках, угринівська шляхта була привілейована польською владою.

Шляхта в Угринові Шляхетському мала свій уряд та місцеву польську державну владу, голову, секретаря, печатку та релігійну християнську-католицьку організацію у 1938-1939 роках, мала і свій храм-костел, священника, школу... [3,с.6-19].

Період II Речі Посполитої Польської тривав в Галичині з 1920 по 1939 роки. Він теж відбився в історії та житті української християнської громади села Угринова, яка пригнічувалася польською владою.

До визначних жителів польського періоду села Угринова слід віднести уродженця села, що народився 25 березня 1896 року в селі Угринів-Долішній (Uhrynow Dolny poczta Stanisławów), офіцера, майора польської армії Владислава Чаплю, кавалера найвищого військового ордену Польщі «Virtuti Militari» (1896-1939pp.).



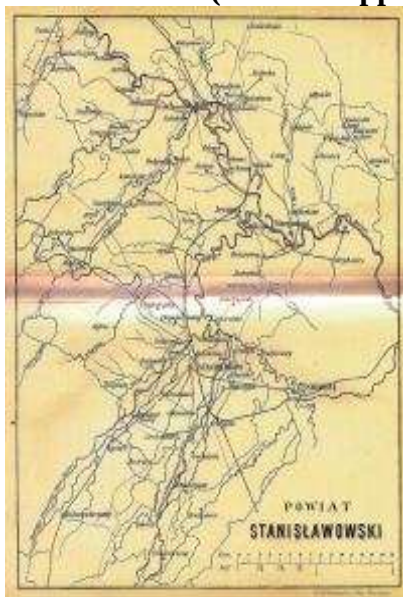
Українці дуже довго збирали гроші на побудову власної української греко-католицької церкви в той час, як угринівчани-католики дуже швидко за підтримкою польської влади побудували свій угринівський костел.

Слід наголосити, що за цей польський період священниками угринівської греко-католицької парафії були:

- 1) о. Іоан Порайко, народжений у 1855р., рукоположений у 1881, правив на угринівській парафії в 1919-1925 роках, радник єпископської консисторії.
- 2) о. Іоан Палагіцький, народжений у 1868р., рукоположений у 1895, правив на угринівській парафії в 1925-1927 роках. Помер і похований у Станіславові.
- 3) о. Стефан Гунчак, правив на угринівській парафії в 1927- 1928 роках. За якусь провину був висланий з Угринова.
- 4) о. Петро Михайлів, народжений у 1898р., рукоположений у 1927, правив на угринівській парафії в 1928 - 1960 роках (32 роки).

Не дивлячись на те що польський період тривав всього 19 років з 1920 по 1939 роки, село Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області, теж відтворене польськими архівами та польськими статистичними джерелами, картами, а також засобами масової інформації, свідчення яких подаємо нище. Цей добре заархівований період історії та християнської громади села Угринова теж потребує подальшого наукового дослідження...

Polska (1920-1939pp.). Stanisławowski Powiat:



Mapa powiatu Województwo Stanisławowskie

Powiat Stanisławowski.

Gminy według spisu z dnia 9.XII.1920 - 9.XII.1931:

54.Gmina Uhrynów Dolny

55.Gmina Uhrynów Górny

56.Gmina Uhrynów Szlachecki

Powiat Stanisławowski(1932-1935).

W skład powiatu wchodziło 87 Gminy:

1.Gmina Uhrynów Dolny

2.Gmina Uhrynów Górny

3.Gmina Uhrynów Szlachecki

Województwo Stanisławowskie

Spis gmin w powiecie stanisławowskim (1936-1939pp.)

44.Gmina Uhrynów Dolny

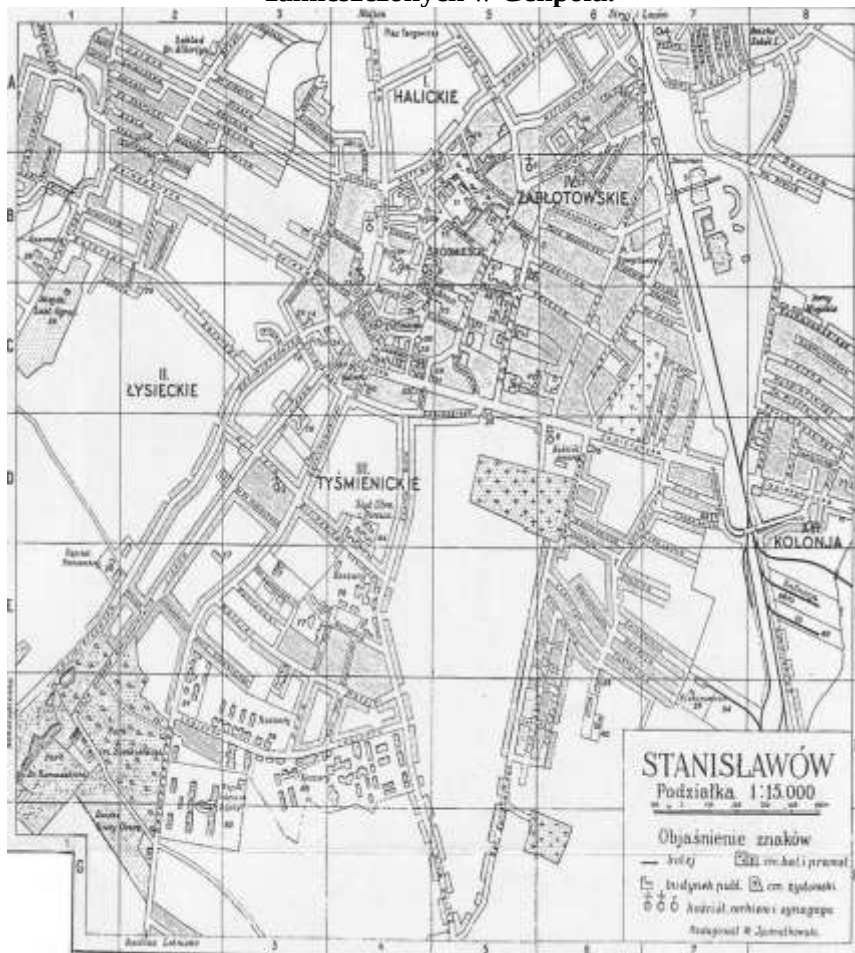
45.Gmina Uhrynów Górny

45.Gmina Uhrynów Szlachecki

Zasoby wybranych archiwów Powrót do listy
Spis archiwów parafialnych przechowywanych w archiwum
archidiecezjalnym we Lwowie w dniu 31 grudnia 1931 roku.

1.	124.	Stanisławów	1662	6
2.	143.	Uhrynów	1745	3

Opracowano na podstawie materiałów Pana Jana Cieczkiewicza
zamieszczonych w Genpolu.



Польська карта міста Станіслава та прилягаючих сіл в тому числі й Угринова складена В. Ямолковскі в 1932 році.

Список використаних джерел та літератури:

- 1.Ідзьо Віктор. Село Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області в археологічній, історичній та мовознавчій традиції. - Івано-Франківськ «Сімик», 2010р. - 110с.
- Ідзьо Віктор. Галицьке королівство 1215-2015рр. Розділ XIII. Особливості господарсько-економічного розвитку Галицького підгороддя на прикладі реконструкції становлення та розвитку села Угринів. Електронне Видання Радіо Воскресіння. - Львів, 2015р. - 888с. - С.673-704.
- 2.Історія Угринова. Нариси з історії села Угринова Тисменецького району Івано-Франківської області. Науково-методичний центр «Українська етнопедагогіка і народознавство Академії педагогічних наук України і Прикарпатського університету імені Василя Стефаника». За редакцією В. Костіва. - Івано-Франківськ «Плай» , 2000. - С.34.
- 3.Процак Р. Угринів - село моє: історія - минуле і сучасність. - Івано - Франківськ, 2000. - С.9 - 10.
- 4.Dobkowski P. Podział administracyjny wojewodstwa Ruskiego I Biełzkiego XV wieku. - Lwow, 1939. -100s.
- 5.Kodex dyplomatyczny Malopolski. - Krakow, 1887. - Т.III. - №797. - S.38; S.93.

Розділ VI.
Пам'ятники Угринова XIX-XXI століть.



Фото 1. Пам'ятник на могилі Бужинської, 1867-1869рр.



Фото 2. Пам'ятник матері Божої на могилах роду Бужинських XIX століття після реставрації в 2015 році.



Фото 3. Пам'ятник на честь скасування панщини в 1848 році.



Фото 5. Пам'ятна могила та хрест встановлений на могилі воїнів австро-угорської армії та Українських січових стрільців, які захищали Угринів від російських загарбників у 1915 році.



Фото 6. Цвинтар воїнів австро-угорської армії та Українських січових стрільців, які захищали Угринів від російських загарбників у 1915р. на фоні стародавньої угринівської дзвіниці.



Фото 7. Пам'ятний хрест на могилі воїнів УПА встановлений на угринівському цвинтарі в 1994 році.



Фото 8. Пам'ятний хрест на могилі угринівчан воїнів УПА полеглих за незалежність України та пам'ятник воїнам радянської армії полеглих на фронтах другої Світової війни в 1939-1945 роках.



Фото 8. Пам'ятник невинним жертвам масових репресій та депортацій угринівчан. Заклав Д.Л. Винничук який був невинно репресований комуністичним режимом СРСР.

Розділ VII.
Пам'ятники матері Божій в селі Угринові-Долішньому
посталені за час відновлення незалежності України.





Розділ VIII.
Адміністративні будівлі села Угринова.



Фото 1. Приміщення Угринівської сільської ради.



Фото 2. Святкування 570 річниці Угринова та презентація наукової монографії «Історію Угринова» академіка АНВШУ Віктора Ідзьо під приміщенням Угринівської сільської ради.



Фото 3. Угринівський будинок культури. Угринівська бібліотека.



Фото 4. Завідувач угринівської бібліотеки Марія Друк презентує книгу про село Угринів доктора історичних наук, професора, академіка АНВШУ Віктора Ідзьо «Село Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області в археологічній, історичній та мовознавчій традиції. - Ів-Франківськ«Сімик», 2010р. - 110с.».



Фото 5. Автор праці «Село Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області в археологічній, історичній та мовознавчій традиції. - Івано-Франківськ» Сімик», 2010р., доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Ідзьо Віктор під час презентації своєї книги в бібліотеці.



Фото 6. Волейбольний стадіон в селі Угринові-Долішньому.



Фото 7. Футбольний стадіон в селі Угринові-Долішньому.



Фото 8. Приміщення старої школи в с. Угринові-Долішньому.



Фото 9. Приміщення нової школи в селі Угринові-Долішньому.



Фото 10. 11. Зовнішній вигляд та внутрішній інтер'єр церкви в селі Угринові-Долішньому.



Фото 12. Будинок угриніського священника в кінці XIX-XX століттях в селі Угринові-Долішньому.



Фото 13. Угриніський священник о. мітрат Михайло Залеський та доктор істричних наук, пофесор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо під час служби Божої в селі Угринові-Долішньому.



Фото 14. Приміщення колгоспу в 40-80 роках XX століття.



Фото 15. Приміщення медичного пункту XX-XXI століття.



Фото 16. Приміщення угринівської аптеки XXI століття.

Розділ IX.
Угринівські родини в давніх документах та фотографіях.
I.Родина Гуриків у давніх документах та фотографіях
XIX-XX століть.

Визначним представником угринівського роду Гуриків був Йосиф Гурик. Відомо, що з 1892 року Йосиф Гурик служив в елітному VIII полку гвардії австрійського імператора де отримав освіту і вивчив німецьку мову.

На межі XIX-XX століть він брав активну участь в громадському житті Галичини, виступав на вічах в Львові, Станіславові, Коломиї...

У 1889 році він перемін на виборах від Станіславського округу до Галицького Краєвого Сейму. У 1901 році він знову отримує мандат посла до Галицького Краєвого Сейму.

Отже угринівчанин Йосиф Гурик був послом два рази : 1889-1895 рр та 1901-1907рр.



Йосиф Гурик (1853-1924рр.)

II.Родина Винничуків у давніх документах та фотографіях XIX-XX століття.

Визначним представником угринівського роду Винничуків був Лазар Винничук. Відомо, що з він народився в 1848 році, закінчив гімназію після закінчення якої був вчителем, директором Угринівської школи, в подальшому вітом села Угрінева.

З 1904 по 1908 та з 1912 по 1917, аж до самої смерті, був послом до Австрійського парламенту.



Лазар Винничук (1848-1917рр.)

Визначним представником цього угринівського роду Винничуків також був і Антон Винничук, який був добрим господарем та військовим, офіцером Польської армії.



Антон Винничук. Улан Польської армії. Познань, 1931р.



Антон Винничук. Офіцер Польської армії(1925-1993рр.).

III.Родина Терешкунів у давніх документах та фотографіях XIX-XX століть.

Визначними представниками угринівського роду Терешкунів є Іван Терешкун, громадський діяч Зенон Терешкун, художник Володимир Терешкун та голова Угринівської Сільської Ради Роман Терешкун та інші, що проживали в селі Угринові у продовж XIX-XX століть.



**Іван Терешкун, офіцер австро-угорської армії
та старшина Української Повстанської Армії.**

IV. Родина Федиків у давніх документах та фотографіях XIX-XX століть.



Визначним представником угринівського роду Федиків був Теодор Федик. Він народився в 1873 році в селі Угринові Горішньому, закінчив сільську школу, навчався в Станіславській гімназії.

В 1905 році прибув до Канади де працював дяком та вчителем у місті Вінніпезі. Писав вірші та коломийки і друкував їх в канадських часописах.

Угринівчанин Теодор Федик був одним із засновників української літератури в Канаді.

Він був автором збірки віршів «Пісні про Канаду й Австрію» (1908р.), що багато разів перевидавалася.

Угринівчанин Теодор Федик був такорж упорядником збірника «Пісні іммігрантів про старий і Новий край. Пісні про Канаду і Австрію» (1927р.).

Слід наголосити, що «Пісні про Канаду й Австрію» складені у коломийковому стилі, що й обумовило широку популярність їх серед українців Канади.

«Пісні про Канаду й Австрію» складені складені Теодором Федиком мали 5 видань і спільний наклад понад 50 тисяч примірників, що для тогочасної Канади було великим визнання його творчого таланту знаменитого угринівчанина.

Помер поет з Угринова Теодор Федик в Канаді в 1949 році залишивши по собі велику славу першого визначного літературознавця Української Канади.

І сьогодні творчість угринівчанина Теодора Федика є основоположною при дослідженні зародження та становлення українського літературознавства в Українській Канаді...

V. Родина Шумських в давніх документах та фотографіях XIX-XX століть.



Сім'я Шумських з Угринова, 1907р. та 1912р.

Ułożenie w Grzędzie Starobogu w Sten-
niawie, data 20. stycznia 1936

Uczniowie: **7** Podulkow

041 2547.52

Leinobolus *Leinobolus* *Leinobolus*
Leinobolus *Leinobolus* *Leinobolus*
Leinobolus *Leinobolus* *Leinobolus*

Staphylococcus aureus

McGee,

Kontrakt kupna-sprzedaży

zawarty między P. P. Marja Kłobucki, Dzin Borkowską
deklaracją przez pełnomocnika Hermaya Lindera
jako stronę sprzedającą z jednej, a Chrysem Teumskim synem
Tendera z Redniarowa i Legoi zing Gasing
Kłobucki z Redniarowa

jako stronę kupującą z drugiej strony na dzień dzisiejszym w następującej sprawie:

1 *Stroma spredanica*

jako hipoteczny właściciel majątności

Ulysses S. Grant

objętej wykazem hipotecznym, 92

ks. gr. dla większych posiadłości Sątu skągowego w *Hambrowie*
sprzedaje niniejszym w drodze przetargu, prowadzonej przez Ziemski Bank Kredytowy
Warszawski - skądino we Ławie, jako Instytucję upoważnioną w myśl rozporządzenia Prezesa
Głównego Urzędu Ziemskiego w Warszawie z dnia 24 października 1919 r. (Monitor Polski
Nr. 231) z kompletem rzecznych dóbr parceli gruntowe L. kat. *1486/5*

in *Epizootic* subgenus

6 ha 49 a 34 m² czyli 11 morgów 1286

słow, wraz z wszelkimi do sprzedanych parcel przywiazanymi prawami, służebnościami i podobnościami w granicach jak strona sprzedająca dotąd je posiadała i posiadać miała prawo

VII. Strona Kupującą przyjmuje do wiadomości, że w myśl art. 33. ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. Dz. u. Rz. P. Nr. 7. poz. 462 o wykonaniu reformy rolnej, gospodarstwo na- byte tym kontraktem nie może być przed upływem 25 lat od dnia kontraktu dzielone aktami prawnymi, czy między innymi, czy też na wypadek śmierci pod tytułem darowym, czy obciążającym, oraz że przeniesienie własności, obciążenie lub wydzierżawienie tej realności przed upływem 25 lat od dnia kontraktu może nastąpić tylko za zezwoleniem Urzędów Ziemskich, a wreszcie, że wszelkie umowy, where tym postanowieniom są niezgodne, a ośroczenie nie- własności zasiednia na rzecz Państwa Polskiego prawo odkupu gospodarstwa po cenie nabycia go przez parcelanta z dołączeniem koniecznych i pożytecznych ulepszeń.

VIII. Strony działające zezwalają niniejszym wyrażnie, aby na podstawie niniejszego kontraktu, który do ksiąg gruntowych ma być wpisany:

1) wydzielono ze składu majątku tabularnej *Włocławek dolny* objętej wykazem hipotecznym z *92* ka. gr. dla wieńskich po-
działości Sądu Okręgowego w *Staniławowie*, sprzedającej
własny par. gr. I. kat. *1950/5*

tudziei, by z tych parcel utworzono nowe ciała hipoteczne w księdze gruntowej dla gminy katastralnej *Włocławek dolny*

Sądu Powiatowego w *Staniławowie* prowadzonej,
a prawa własności tego nowego ciała hipotecznego na rzecz: *Stefana Kucm-*
skiego syna Teodora w dwóch częściach (1/2)
i Józefy Kucmskiej w jedną część (1/2)

wpisane, względnie zaistabulowane, oraz *ks. r. 1920/2021*

Zi zasobowej na kartach B. C. tego nowego ciała hipotecznego w myśl art. 1-go utworzonego, że realność ta w myśl art. 33. ustawy z dnia 15 lipca 1920. Dz. u. Rz. P. Nr. 70. poz. 462, o wykonaniu reformy rolnej nie może być przed upływem 25 lat od dnia kontraktu dzielona aktami prawnymi czy to między innymi, czy też na wypadek śmierci pod tytułem darowym czy obciążającym, oraz że przeniesienie własności, obciążenie lub wydzierżawienie tej realności przed upływem 25 lat od dnia kontraktu może nastąpić tylko za zezwoleniem Urzędów Ziemskich, a to pod rygorem przewidzianym w powyższym artykule 33. ustawy o wykonaniu reformy rolnej.

*Przedstawicielom Skarbu państwa
w dwóch częściach (1/2) i Janinie Kucimskiej
w jednej (1/2) części*

na *tytuł* wyłączną własność, za dobrowolnie i obojętnie omówioną cenę kupna
i sprzedawcy w sumie *2705 zł* od *co* wyraźnie *dwie tysiące siedem set pięć*
dziesiąt sześć *złoty*

którą to cenę kupna strona Kupująca w całości gotówką przed podpisaniem tego kontraktu
stronie Sprzedającej zapłaciła i z zapłaty tej przez nią poświadczoną została.

II. Fizyczne posiadanie parcel sprzedanych tym kontraktem zostało już oddaniem stronie
Kupującej na miejscu, a oddanie to następuje także symbolicznie przez podpisanie tego kon-
traktu, przyczem obydwie strony stwierdzają, że objęte tym kontraktem parcele zostały już
na miejscu przez inżyniera przy pomiarach odmierzone i stronie Kupującej na miejscu wská-
zane, strona Kupująca nabywa powyższe parcele w tych granicach, jak te parcele na miejscu
jej wskazane zostały i na planie sytuacyjnym są wyrysowane, a obydwie strony uznają prze-
prowadzany przez tegoż inżyniera pomiar za je obowiązujący i zrzekają się podważenia ja-
kiejkolwiek pretensji z tytułu stwierdzonej tym pomiarem przesłann.

III. Wszelkie podatki i daniny od sprzedanego gruntu *do dnia 25 listopada*
1976 *roku* należne płać strona Sprzedająca, odtąd zaś obowiązek
ten przechodzi na stronę Kupującą.

IV. Sprzedany niniejszem przedmiot obejmuje strona Kupująca w stanie zupełnie wolnym
od wszelkich długów, lub też zaległych podatków, za co strona Sprzedająca ręczy, wszelkie
zatem długi jakie na sprzedanym niniejszem przedmiocie ciąży lub jakiegoby na likowy aż do
zaintakowania prawa własności na rzecz strony Kupującej do ksiąg gruntowych weszły,
obowiązane jest strona Sprzedająca natychmiast sama zapłacić i własnym kosztem wyekstakso-
wać, względnie stronę Kupującą w zupełności odszkodować.

V. Oby strony zrzekają się prawa odstąpienia lub unieważnienia tego kontraktu z po-
wodu niezachwiania to została pokrzywdzenia ponad połowę rzeczywistej wartości.

VI. Wszelkie koszty połączone ze sporządzeniem umowy i intabulacją praw z niej wy-
pływających, jakimi: koszty stempowe, wygotowania kontraktu, podania hipotecznej, uzyskanie
wymaganego poświadczenia przez Urząd Ziemski, koszty pomiarów sprzedanych tym kontraktem
gruntów, sporządzenia planu sytuacyjnego, koszty legalizacji i należności przysługujące od tego
kontraktu wymierzyć się mającą ponosić strona Kupująca z własnych funduszy bez regresu
do strony Sprzedającej.

200 171
 2995 141
 281 180
 1111
 24

Starostwo powiatowe stanisławów

Referat spraw inwalidów

Inwalida wojenny

KSIAŻKA INWALIDZKA

Nr. 1618

IMIE Józef s. Teodora

NAZWISKO Szumski

WARSZAWA

DRUKARNIA PAŃSTWOWA, MIODOWA 22

1932

Daty osobiste

1) Rok urodzenia 20. XII. 1896.

Miejsce urodzenia (gmina, powiat) Beolnow

pow. Stawisław

Miejsce stałego zamieszkania Utryn

dolny pow. Stawisław

Narodowość rumska

Wyznanie gr. kat.

Wykształcenie absolwent gimnazjalny

Zawód rolnik

Stan żonaty

Imię i nazwisko ojca Teodor Siemski

Imię i nazwisko rodowe żony Janina

Rybicki

Imiona i data urodzenia dzieci

Miroslawa wr. 1. I. 1923.

Roman " 21. IX. 1924.

Leokadia " 16. VII. 1929.

Aleksandra " 19. IV. 1931.



Василь Симчук школяр.



Василь Симчук в оточенні кадетів.



Василь Симчук в оточенні кадетів.



Василь Симчук - кадет.



Василь Симчук з мамою.



Василь Симчук в оточенні однополчан.



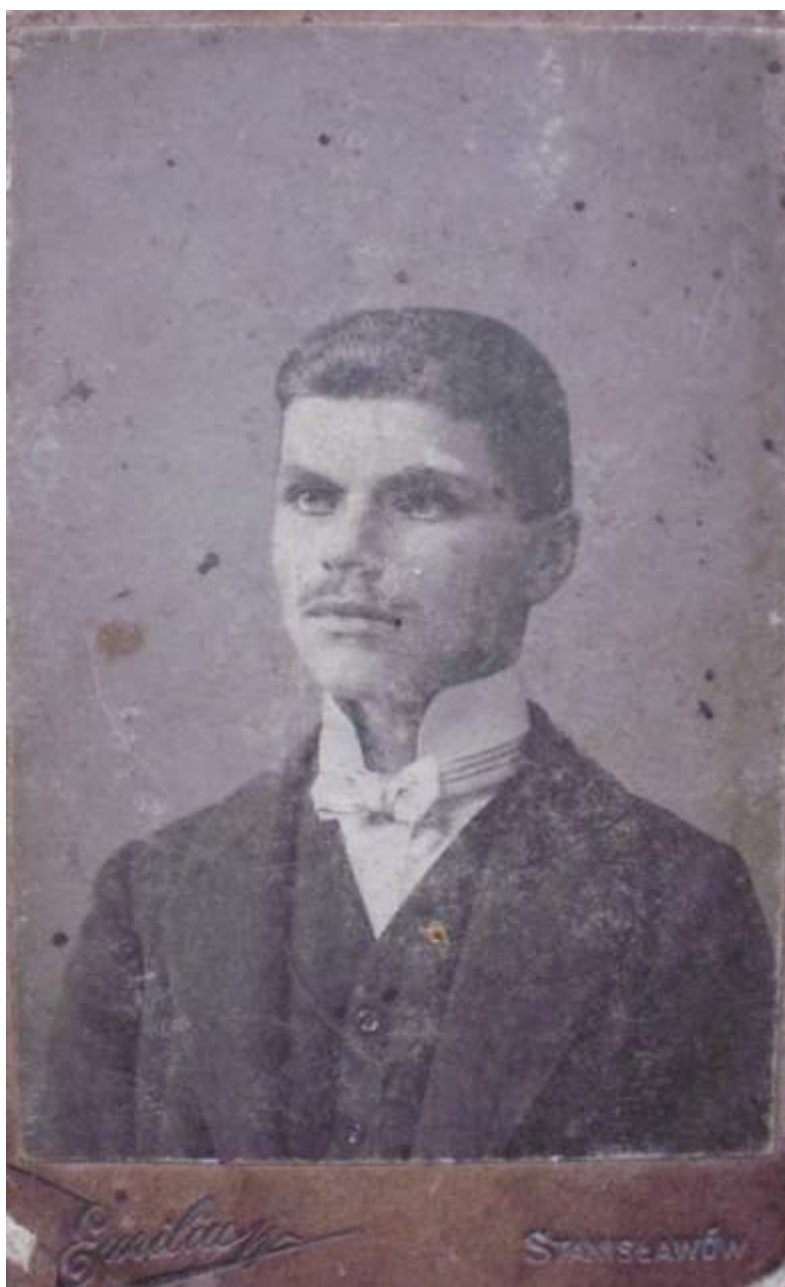
Василь Симчук в оточенні однополчан.



Ксения Симчук, Василь Семчук .



Василь Симчук - австрійський військовий.



Василь Симчук - станіславський службовець.

УРСР
Виконавчий Комітет
Станіславської Мирової
Ради Депутатів Тружених
Станіславської області
МІСЬКИЙ ВІСНИК
НАРОДНОЇ ОСВІТИ

КОПІЯ
.....

Решення виконавчого

ПОСВІДЧЕННЯ
.....

№ 9-УІІ - 1948 р.

№ 27

м.Станіслав

Презентація цього посвідчення СМЧУК

ЯРОСЛАВ ВАСИЛЕВИЧ народився в 1917 році
в Лоблинській області, Лоблинському районі, Лоблин
місті заручився в 1938 році 2-у Кержань чоловічу гім-
назію ім. « Маршала Д. Нікодухового » в м. Станіславі.

Посвідчення це видаю у відношенні з
§§ 7, 8 інструктивного листа щодо порядку видачі доку-
ментів про заручення, яким затверджено Міністерство
Освіти УРСР від 14-го жовтня 1946 року.

ЗАВІДУЮЧИЙ МІСЬКОГО ВІСНИКУ
НАРОДНОЇ ОСВІТИ :

підпис / МРЖАНІРСЬКИЙ /

круглє печаткє

С Е М Р Е Т А Р

підпис / ПАРА /

№ 27

Дата видачі документа 9.УІІ- 1948 року.



Документ сина В. Симчука, Ярослава Симчука.



Ксенія Симчук-Шумська.







VI. Родина Ковцун-Бойчук у давніх документах та фотографіях XIX-XX століть.



*Michałowi Kossowi i Paulinie Kossów
po potanie*

na *lego* wyłączną własność, za dobrowolnie i szczerze omówioną cenę kupna i sprzedaży w sumie *1500 zł* wyrażnie *do pięćdziesiąt dolarów amerykańskich*

którą tę cenę kupna strona Kupująca w całości gotówką przed podpisaniem tego kontraktu stronie Sprzedającej zapłaciła i z zapłaty tejże przez nią pokwitowaną zostaje.

II. Fizyczne posiadanie parcel sprzedanych tym kontraktem zostało już oddaniem stronie Kupującej na miejscu, a oddanie to następuje także symbolicznie przez podpisanie tego kontraktu, przyczem obydwie strony stwierdzają, że objęte tym kontraktem parcele zostały już na miejscu przez inżyniera przy pomiarach odmierzone i stronie Kupującej na miejscu wskazane, strona Kupująca nabyla powyższe parcele w tych granicach, jak te parcele na miejscu jej wskazane zostały i na planie sytuacyjnym są wyrysowane, a obydwie strony uznają przeprowadzony przez tegoż inżyniera pomiar za je obowiązujący i zrekają się podniesienia jakiegokolwiek pretensji z tytułu stwierdzonej tym pomiarem przestrzeni.

III. Wszelkie podatki i daniny od sprzedanego gruntu po dniu *1926* należne płaci strona Sprzedająca, od tej zaś obowiązek ten przechodzi na stronę Kupującą.

IV. Sprzedany niniejszym przedmiot obejmuje strona Kupująca w stanie zupełnie wolnym od wszelkich długów, lub też zaległych podatków, za co strona Sprzedająca ręczy, wszelkie zatem długi jakie na sprzedanym niniejszym przedmiocie ciąży lub jakieby na takowy aż do zaistnienia prawa własności na rzecz strony Kupującej do ksiąg gruntowych wwały, obowiązane jest strona Sprzedająca natychmiast sama zapłacić i własnym kosztem wyekwitulować, względnie stronę Kupującą w zupełności odszkodować.

V. Obyie strony zrekają się prawa odwołania lub unieważnienia tego kontraktu z powodu niezachodzącego tu zresztą pokrzywdzenia ponad połowę rzeczywistej wartości.

VI. Wszelkie koszty połączone ze sporządzeniem umowy i intabulacją praw z niej wynikających, jakoto: kosztu stempłowego, wygotowania kontraktu, podania hipotecznego, uzyskanie wymaganego potwierdzenia przez Urząd Ziemski, kosztu pomiarów sprzedanych tym kontraktem gruntów, sporządzenia planu sytuacyjnego, kosztu legalizacji i należności przynależnej od tego kontraktu wymierzyć się mającą ponosi strona Kupująca z własnych funduszy bez regresu do strony Sprzedającej.

VII. Strona Kupująca przyjmuje do wiadomości, że w myśl art. 33. ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. Dz. u. Rz. P. Nr. 7. poz. 462 o wykonaniu reformy rolnej, gospodarstwo nabyte tym kontraktem nie może być przed upływem 25 lat od dnia kontraktu dzielone aktami prawnymi, czy między żyjącymi, czy też na wypadek śmierci pod tytułem daremny, czy obciążającym, oraz że przeniesienie własności, obciążanie lub wydzierżawianie tej realności przed upływem 25 lat od dnia kontraktu może nastąpić tylko za zezwoleniem Urzędów Ziemskich, a wreszcie, że wszelkie umowy, wbrew tym postanowieniom są nieważne, a orzeczenie niezakończonoż urzędów na rzecz Państwa Polskiego prawo odkupu gospodarstwa po cenie nabycia go przez parcelanta z doliczeniem koniecznych i pożytecznych wkładów.

VIII. Strony działające reszują niniejszem wyraźnie, aby na podstawie niniejszego kontraktu, który do ksiąg gruntowych ma być wpisany:

1) wydzielono ze składu majątności tabularnej *Uhrzyńców starych* objętej wykazem hipotecznym *10 92* ka. gr. dla świętych posiadłości Sądu Okręgowego w *Stanisławowie*, *sprowadzanej* własnej par. gr. I. kat. *1956/8*.

tudzież, by z tych parcel stworzono nowe ciało hipoteczne w księzce gruntowej dla gminy katastralnej *Uhrzyńców starych*

Sądu Powiatowego w *Stanisławowie* prowadzonej, a prawo własności tego nowego ciała hipotecznego na rzecz *Michała Krowczyńskiego i Leokadii Krowczyńskiej* wspólnie

wpisano, względnie zaistotowano, i prz. by różnicę

2) zanotowano na kartach B. C. tego nowego ciała hipotecznego w myśl art. 1-go utworzonego, że realność ta w myśl art. 33. ustawy z dnia 15 lipca 1920. Dz. u. Rz. P. Nr. 70. poz. 462, o wykonaniu reformy rolnej, nie może być przed upływem 25 lat od dnia kontraktu dzielona aktami prawnymi czy to między żyjącymi, czy też na wypadek śmierci pod tytułem daremny czy obciążającym, oraz że przeniesienie własności, obciążanie lub wydzierżawianie tej realności przed upływem 25 lat od dnia kontraktu może nastąpić tylko za zezwoleniem Urzędów Ziemskich, a to pod rygorem przewidzianym w powołanym artykule 33. ustawy o wykonaniu reformy rolnej.

IX. Stosownie do ządania Okręgowego Urzędu Ziemiańskiego we Lwowie, zobowiązuję się strona Kupująca w razie zartażnienia komasacji gminy *Ukrainów miłobny* nabyt-^{ej} tym kontraktem parusk bez jakiegokolwiek protestu i ociągania oraz bez względu na warunki wcielić do służaru poddanego komasacji. Zobowiązanie to przechodzi na wszystkich prawonabywców strony Kupującej.

X. W końcu stwierdzają kontrahenci, że transakcja o kupno-sprzedaż wewnątrz wyznaczonej parceli nastąpiła decyzją Okręgowego Urzędu Ziemiańskiego we Lwowie, z dnia 27 kwietnia 1927 r. Nr. 8002/27, zatwierdzona.

II. Obie strony kontraktującej oświadcza, że ich obywatel-
stwo posiada, utrzymuje a tego kontraktu wstąpić VII w całości a a wstą-
pić VIII contains słowo punkt 1-go "area by równocześnie" i cały
punkt 2-gi.

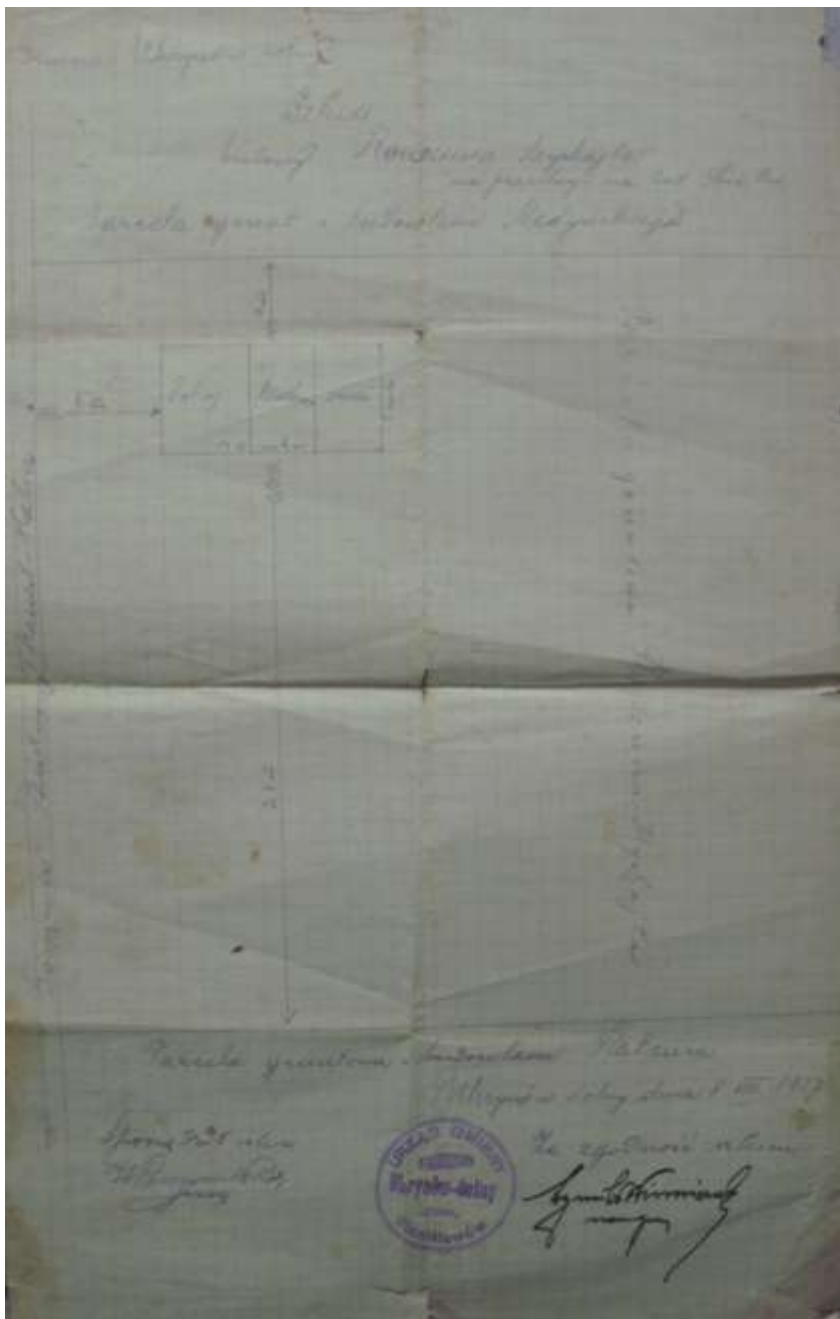
1. *Phragmites*

1922 a organizaciji Ustrednega ljudskega doma
Ljubljana št. 90, pos. 706, zaradi ne pravičnega
obstoja, ki ga je splošno a tudi v celotni državi
1922

Wielkiemu, na który miał obowiązek Stefan Herman Linder, dyrektor dóbr
w Korywie. Długo rozmawiali, jako patriotom z dąty lewą, data
10. marca 1925 potwierdziła do dr. 10.10.1927 legitymowemu wyznaczył pełno-
mocnik Marji Wł. H. Dnia Korowonij, kontrakt niniejszy w mojej
obecności świadczymy podpisał. - - - - -

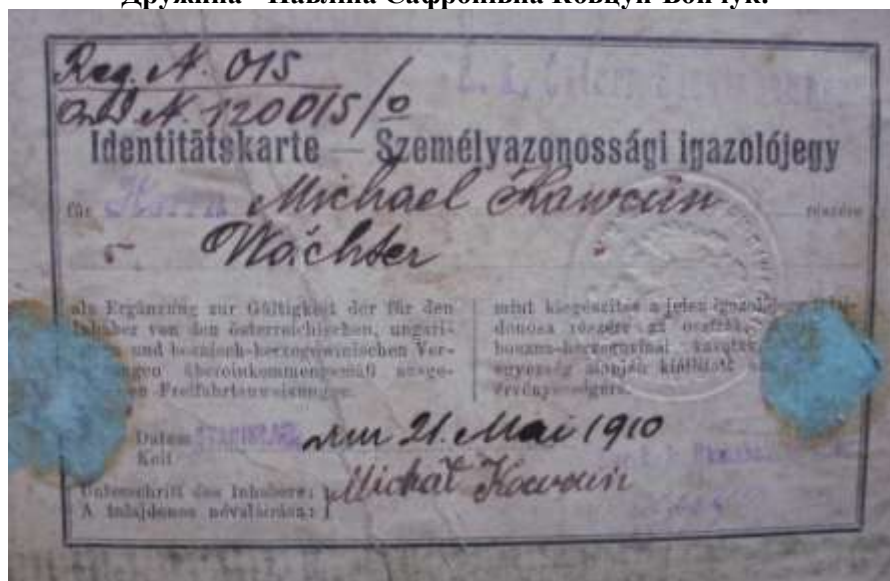
W Stanisławowie, dnia dwudziestego siódmego stycznia roku tysiące dwie-
ciestu lat: dwudziestym ósmym. - - - - -

[illegible]





**Мешканець села Угринів Михайло Ковцун.
Дружина - Павліна Сафронівна Ковцун-Бойчук.**





**Мешканець села Угринів Михайло Ковцун.
21 травня 1910 р.**



**Мешканець села Угринів Михайло Ковцун.
Дружина Павліна Ковцун-Бойчук.**



**Мешканець села Угринів Михайло Ковцун урядовець на
австро-угорській адміністративній та військовій колії.
Відкриття тунелю в Карпатах.**



Станіслав Ковцун-Бойчук.



Мирослав Ковцун-Бойчук.



Володимир Ковцун-Бойчук.



Володимир Ковцун-Бойчук.



**Сини Михайла Ковцуна і Павліни Бойчук:
Володимир, Мирослав, Станіслав.**



**Сини Михайла Ковцена і Павліни Бойчук-Ковцун:
Володимир, Мирослав, Станіслав.**



Михайло Ковцун, Володимир Ковцун-Бойчук (батько і син).

До 5-ї Інстанції Рівня і ма-
стерських організацій.

Заява.

Прошу призначити мене в разі
своїх робітників до праці.
Всі надані обов'язки на мене викону-
ватиму сумлінно.

Володимир Ковцун Михайлович

(Ротмистр) зня 16.11.1948р.
Архив Галицький № 130

Документ-заява до праці Володимира Михайловича Ковцуна.



Будинок Михайла Ковцун та Павліни Ковцун-Бойчук.



Павліна Ковцун-Бойчук, брат Василь Бойчук, дружина Броніслава Бойчук-Петрушинська, дочка Марія Бойчук.

**VII. Родина Василя Сафроновича Бойчука-Лопушанського
у давніх документах та фотографіях XIX-XX століть.**



**Василь Сафронович Бойчук-Лопушанський офіцер гвардії
австро-угорського імператора в Відні у 1910-1918 роках.**



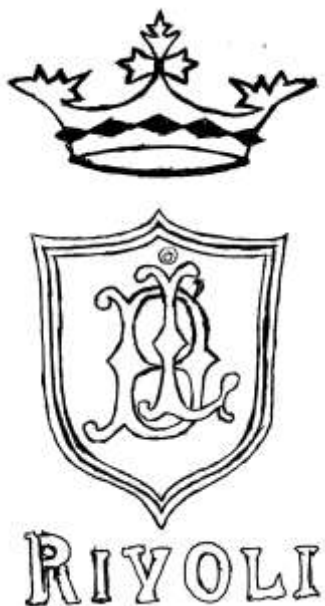
MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH
Departament Intendentury
Nr. 5620/IV/780. /Emer.
Telef. wojn. 154.
Pan Wasyli Bojczuk
b. oficer. b. aruzji austr. wog.
Warszawa, dnia/XI... 1933 r.

Довідка засвідчує, що офіцер-кавалерист імператорської гвардії, полку №VI, Василь Сафронівч Бойчук-Лопушанський дійсно служив у австро-угорській гвардії в Відні у 1910-1918 роках.

На основі контракту заміни в дати Товмач для 27. липня 1922
Г 841/22, зголошеного до виниру надокінності для 1/9 1922 до 1-
візлогоного на перекладення права власності через комісію для
грунтани в Товмачи для 7/10 1922, заохоченого як «оригіналу»
зобіранку гранот доч. У.Г. 687/22 а ту в відносі долучаючого, на
се на істабуванні права власності до цілого тїла гір. обр. агч.
гроз. кат. Товмач, зголошеного в пбуд. чк. 339/2 і пар. Гронт. чк. 625, на
на річ Йосифа Липковського виправного, - на річ Василя Бойчука сина
Олексія і Марії з Лопушанським Бойчуком до метнуленій положити.-

Sąd powiatowy Oddz. II.
L. 10. 4. 120
dla 22/12 1922

Władysław Kłopotek
Sędzią powiatowym zastępcą
Władysław Kłopotek



Родові та земельні документи мешканця Угринова, офіцера
австро-угорської армії Василя Бойчука-Лопушанського.



**Мешканець Угринова, офіцер гвардії австро-угорської армії
Василь Сафонович Бойчук-Лопушанський(1888-1972).
Перемалювання з австрійського портрету угринівського
художника Володимира Терешкуна.**



**Портрет гвардійського австрійського офіцера, жителя
Угринова Василя Сафроновича Бойчука-Лопушанського
(Івано-Франківський художник Вячеслав Васаган).**



В.С. Бойчук-Лопушанський біля власного будинку в с.Угринів.



Василь Сафронович Бойчук-Лопушанський, фото 1970 р.



**Василь Бойчук-Лопушанський, дочка Марія,
дружина Броніслава та родина сусіда Йосипа Варія.**



**Василь Сафронівч Бойчук-Лопушанський,
дочка Марія Василівна Бойчук-Лопушанська-Ідзьо,
дружина Броніслава Теодозіївна Петрушинська-Бойчук.**



**Марія Василівна Бойчук-Лопушанська-Петрушинська
з подругами угринівчанками Я. Варій та Я. Кушляк.**



**Василь Сафронович Бойчук-Лопушанський
з внуком Віктором. Угринів, 1963р.**





Василь Бойчук під час праці на Спирто-горілчаному заводі.

32/741 61
02/
1-27-59

Контроль
Зам. Лисецьким райсоцзабвом
т. Кулякову

Копія: Гр. БОЙЧУК Василь Сафоновичу
Лисецький район, с. Угринів Долинин

Станіславський облвідділ соцзабезпечення
просить негайно повідомити причину припинення виплати
пенсії та утримання переплаченої суми пенсії в гр. Бойчуку
В.С., яку він одержував до травня к-ня 1951 року в сумі
12 крб. 10 коп.

Термін виконання не пізніше 2.12.1951 року.

Додаток: трудовий райсоцзабвом

Зам. Зам. Станіславського облзабвона *Холод* М.Олександрович

СССР
Министерство Иностранных Дел
Консульское Управление
Отдел

МОСКВА, ДАЛ. С. Александровский. Телефон. 1-10-10. Телеграф. 1-10-10.

Входящий № 100

Принято и дата

" 20 " августа 1958 г.

В КУ-20-360463 68807

Гр. БОЙЧУК В.С.

Станіславська обл., с. Угринів
Долинин

Подтверждая получение Вашего письма, сообщаем, что
документ о статусе работы на Васе или от польских властей еще
не получен. Принимаются меры к ускорению.
По получении ответа из Польши Вы будете поставлены в
известность незамедлительно.

Зам. Нач. МОСКОВСКОГО
УПРАВЛЕНИЯ

/П. Конюков/

2-НЧ

Документи направлені радянською владою в село Угринів
для В.С. Бойчука-Лопушанського.

З. постелі комплект		116
1. Крісло до кухні		48
1. Ліжко до кімнати		98
2. Шафи на двері		228
4. Крісла покійові		20
6. Шафчиків		20
1. Диван на стіну		70
1. Стіл до кухні		12
1. Стіл покійовий		30
1. Столик на цвяхи		10
1. Газова кухня		55
8. Лампи електричні		35
1. Диван кращий		121
4. Крісла покійові		44
Всього		907
1. Електрика		
1. Газ		130
1. Швейна машина		150
Всього		1187

Грудова Стайні 1963.		
20.10	6р. 1 колійський цегляний шматок	35
21.10	4.10. фудамент	10
23	6. "	10
24	6. заливка цегли	10
25.10	1. "	5
26.10	9. тавола цегла	25
27.10	3. цегла до цегли	5
28.10	8. тавола цегли	25
29.10	8. заливка цегли	25
30.10	Харківський	50
	Звернутий 2.4	35
	Всього	235
	Харківський наміс дах	20
20.11.1965	Виплата стайні	50
	по кошти	305 руб
	Другий раз	200 "

Помер громадянин Бойчук Василь Сефренюк
 род. 13.1.1888 р. проживав 80

Похорон відбудеться згодом
 на кладовищі в селі для
 у години
 засмучена жінка і діти
 просять поборжних парохів
 взяти участь в похороні

Документи написані та украдені В.С. Бойчуком-Лопушанським.



**Марія Василівна Бойчук-Лопушанська-Петрушинська-Ідзьо
з сином Віктором біля нової угринівської хати в 1963 році.**



**Марія Бойчук-Лопушанська-Петрушинська-Ідзьо, чоловік
Святослав Іванович Ідзьо з синами Юрієм та Віктором.**



**Марія Василівна Бойчук-Лопушанська-Петрушинська-Ідзьо
з синами Віктором та Юрієм.**



**Марія Василівна Бойчук-Лопушанська-Петрушинська-Ідзьо
з сином Віктором, 2013р.**

VII. Родина Ідзьо у давніх документах та фотографіях XIX-XX століть.

Родина Ідзьо фіксується в джерелах XVII століття дослідженням академіка В.В. Габовецького: «...Іван Ідзьо з Угринова в час національно визвольної війни українського народу 1648-1654рр. був сотником у полку козацького полковника Семена Височана.

У XVIII столітті господарі-газди (дідичі) з угринівського роду Ідзьо володіли земельним угіддям та лісами в Угринові Горішньому...».

Визначним представником угринівського роду Ідзьо у XIX столітті був австро-угорський військовий відставник Михайло Ідзьо, що жив в Угринові-Шляхетському і володів земельним угіддям та лісом в Угринові Горішньому. Зі свідчень його внука Василя Івановича Ідзьо у 2010 році: «...його дід Михайло Ідзьо мав також гідну працю в угринівському фільварку графа Божинського».

В XX столітті визначним представником угринівського роду Ідзьо був Іван Михайлович Ідзьо, в 20-38 роки, за свідченнями ЦДІА у Львові: «господар і український громадський діяч - 3 заступник голови «Угринівської Просвіти», в 1939 році як військовик польської армії (артилерист), учасник Польсько-Німецької війни»...

В 50-60 роках XX століття - Іван Михайлович Ідзьо голова Колгоспу з 8 господарств в Угринові-Долішньому.

**Іван Михайлович
Ідзьо (1901-1967рр.)**





**Іван Михайлович Ідзьо з синами:
Василем, Романом та невістками.**



Іван Михайлович Ідзьо з внуками.



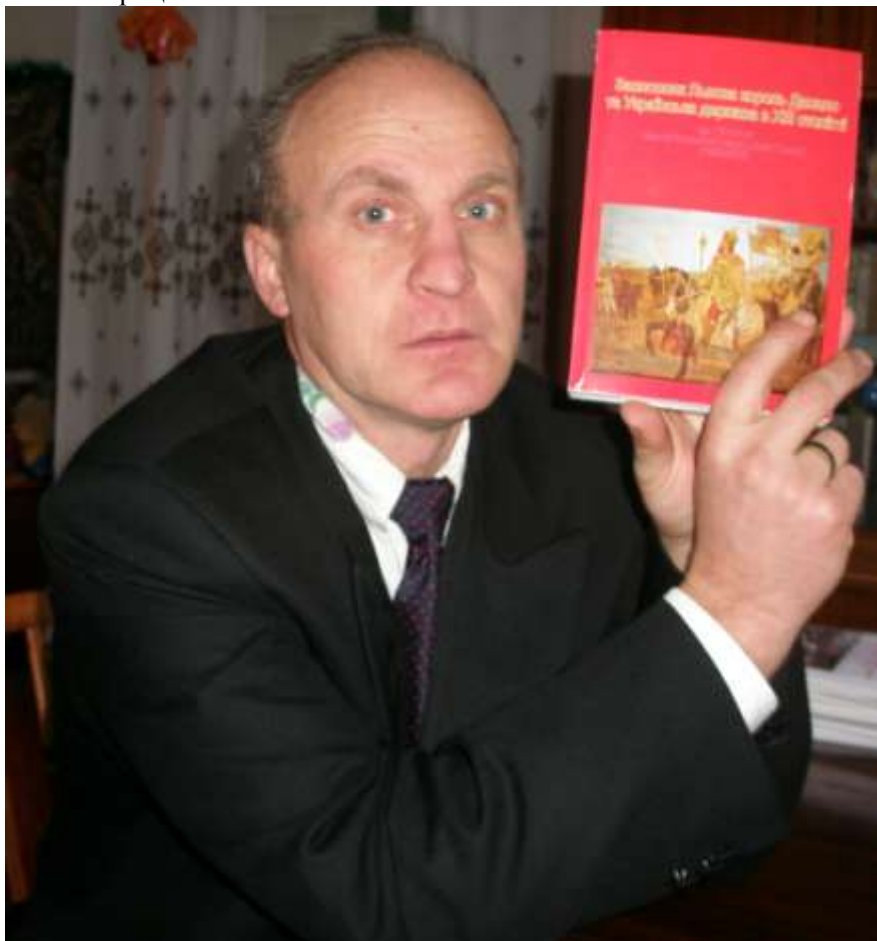
Родина Івана Ідзьо, сини: Василь, Євген, внуки: Віктор, Роман, Юрій, Олег під час святкування 570 ліття Угринова (2010р.).



Син Івана Михайловича Ідзьо, Святослав з сином Віктором.

VIII. Родина Процаків у давніх документах та фотографіях XIX-XX століть.

Визначним представником угринівського роду Процаків є історик, громадський діяч кінця XX початку XXI століття, автор науково-популярних праць про історію та релігійну культуру села Угриніва - Роман Процак.



**Угринівський історик, автор праць з історії Угринова -
Роман Процак.**

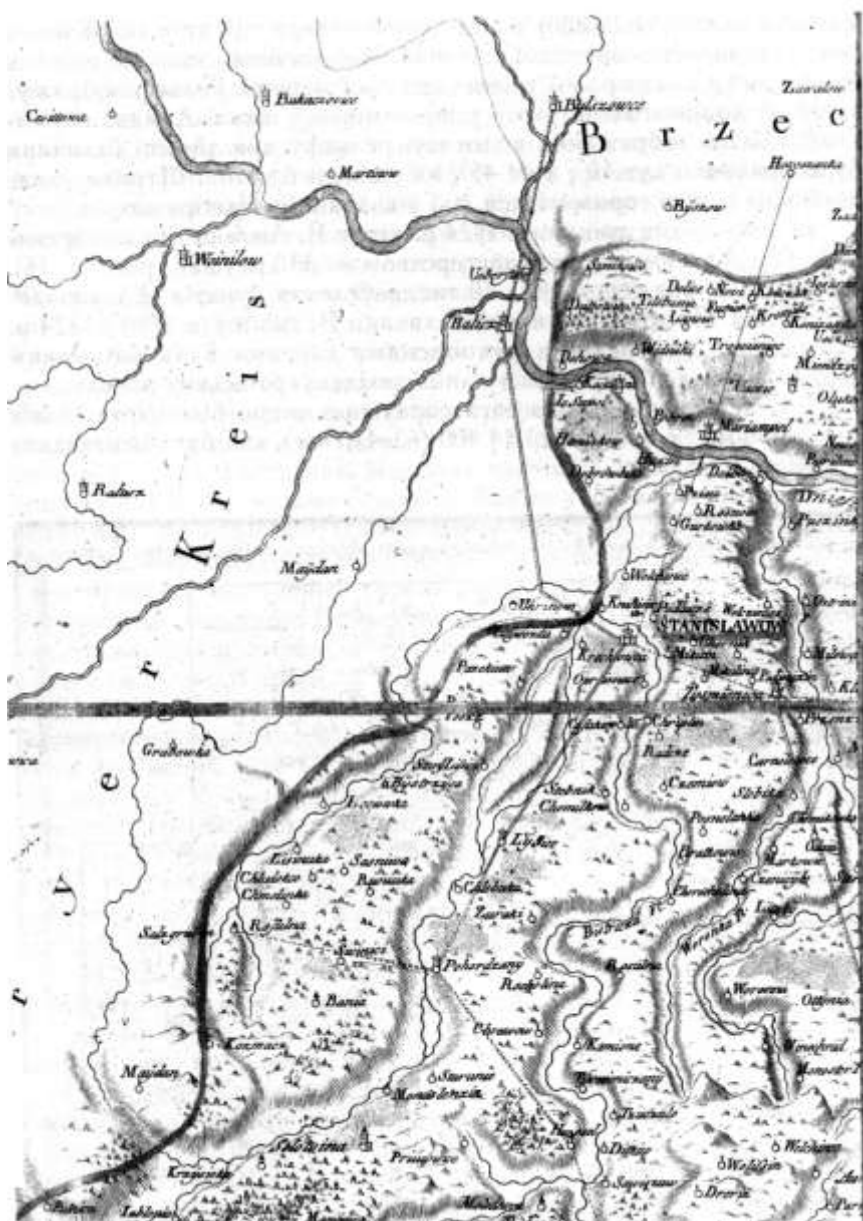
Список використаних джерел та літератури:

1. Дані діяльності Товариства Просвіта в Угринові Горішному та Долішньому в 20-30 роки. Таблиця 3.// Центральний Державний Історичний Архів (ЦДІА) у Львові. - Ф.348. - Оп.1. - Спр. 5730. - С.1-23.
2. Дані діяльності Товариства Просвіта в Угринові Горішному та Долішньому в 20-30 роки. Таблиця 3.// Центральний Державний Історичний Архів (ЦДІА) у Львові. - Ф.348. - Оп.1. - Спр. 5731. - С.1-35.
3. Історія Угринова. Нариси з історії села Угринова Тисменецького району Івано - Франківської області. Науково - методичний центр «Українська етнопедагогіка і народознавство Академії педагогічних наук України і Прикарпатського університету ім. Василя Стефаника». За редакцією В. Костіва. - Івано - Франківськ «Плай», 2000. - С.107. Іван Ідзьо - 3 заступник голови «Угринівської Просвіти». - Таблиця 3. - С.108-109.

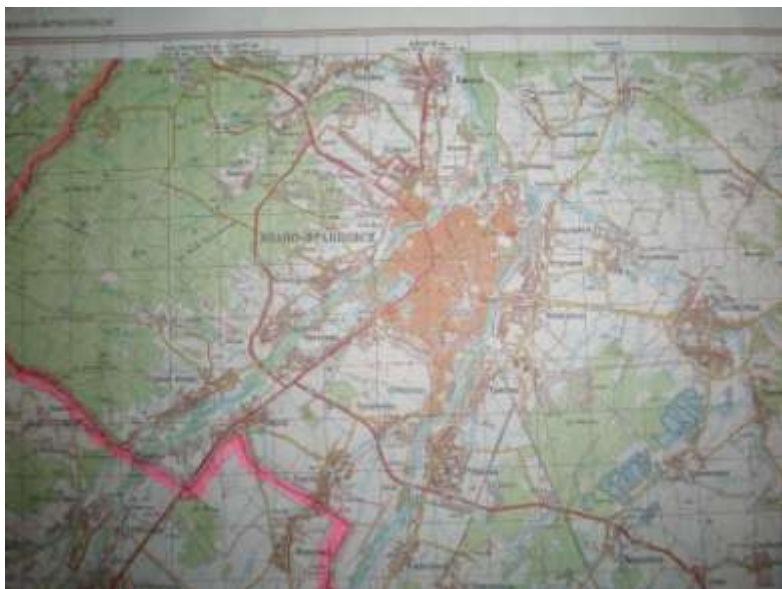
Розділ Х.
Угринів на географічних картах та схемах.



**1. Угринів на карті Галичини епохи Речі Посполитої.
XV століття. Картограф М. Гаталевич.**



2.Карта Станіславського округу XVIII століття із «Атласу Королівства Галичини і Лодомерії», що виданий у Відні в 1790р.



**3.Карта Угриніва, Івано-Франківського району
Івано-Франківської області радянського часу (1980р.).**



**4.Карта-схема земельних угідь Угринова 1982 року
Тисменицького району Івано-Франківської області УРСР.**



5. Генеральний план села Угринова Тисменицького району Івано-Франківської області України.



6. Карта-схема розташування земельних ділянок на території села Угринова Тисменицького району Івано-Франківської області України.

**Розділ XI.
Церкви і цвинтарі села Угринова.**



Фото. 1, 2. Церква та угринівський цвинтар XIII-XVIII століть.





Фото. 2. Пам'ятники та могили воїнів, австро-угорської армії та Українських січових стрільців, що загинули під час оборони Угринова в 1915 році від російських загарбників.



Фото. 3. Угринівський цвинтар XVIII-XXI століть.



Фото. 4. Угринівський цвинтар заснований в 1988 році.



Фото. 5. Угринівський цвинтар заснований в 1996 році.



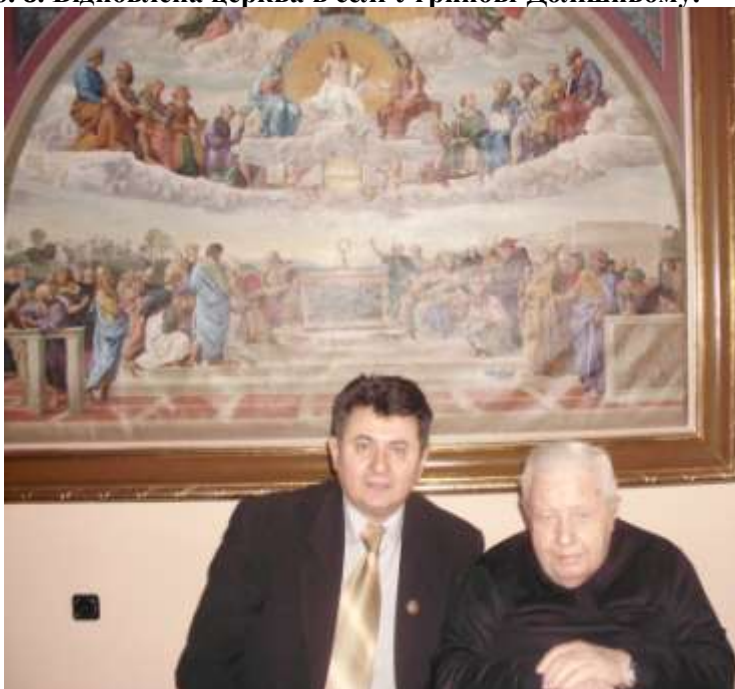
Фото. 6. Будівництво нової угринівської церкви.



Фото.7. Нова угринівська церква та дзвіниця в 2010-2020 рр.



Фото. 8. Відновлена церква в селі Угринові-Долішньому.



**Фото. 9. Відновлювач церкви в селі Угринові-Долішньому
владика Софрон Мудрий на прохання академіка Віктора Ідзьо.**

Розділ XI.
Визначні святкування в Угринові
I. Відкриття нової угринівської школи в фотографіях.





Виступ історика-академіка Віктора Ідзьо під час святкування відкриття нової Угринівської середньої школи в 2006 р.







Історик-академік Віктор Ідзьо, сільський голова Роман Терешкун під час святкування відкриття угринівської школи.



II. Святкування та презентація книги академіка Віктора Ідзьо про історію Угринова з нагоди 570 - ліття Угринова в 2010 році.



Мама Марія Ідзьо, брати автора книги Віктора Ідзьо про «Історію Угринова» - Роман Ідзьо та Юрій Ідзьо під час презентації книги, що вийшла в Івано-Франківську в 2010 р.



Віктор ІДЗЬО

СЕЛО УГРИНІВ

**Тисменицького району
Івано-Франківської області
в археологічній, історичній
та мовознавчій традиції**

Презентована книга доктора історичних наук, професора академіка АНВШ України угринівчанина Віктора Ідзьо про історію Угринова з нагоди 570 ліття Угринова в 2010 році.

Розділ XIII.
Виборчий процес в селі Угринові.



Угринівський часопис

Щомісячний католицький угоринівський місячник

№ 1 (1) січень 2007 року

Слова Калышкырова: «...иногда не бывает, когда не получается и хочется...» (цит. по: *Слово о полку Игореве*, 1999, с. 10).

171

Розвиток освіти

В житті кожної школи є перемоги, є і поразки. Але тільки здобутки треба брати з собою в майбутнє, перемоги, розпалюючи творчі ідеї, нові педагогічні технології.

Головне завдання вчителів — розкрити талант дитини, допомогти їй усвідомити свою роль та вагомість у світі, життєдіяльність суспільства, орієнтуючись на високі загальнолюдські цінності й ідеали, виховати справжнього патріота України, її громадянина.

Кожен педагог сприймає увагу на те, щоб навчити дитину кожного, виявити і розвинути його здібності, поважати в кожній дитині особистість і не принижуючи її людську гідність. Зусилля педагогів спрямовані перш за все на створення сприятливого для навчання і виховання мікроклімату виховального середовища в школі. Під людяни освіченої — до людини гуманної, шляхетної, інтелігентної, культурної — таке гасло педагогічного колективу школи.

Гордістю школи є її учні та педагоги. Впродовж кількох років школа займає І місце в загальному заліку в етапі Всеукраїнських предметних олімпіад. Щорічний виступ учнів школи найкращий. Так, перемоги здобули:

Савчук Наталя — українська мова — І місце, вчитель Хрибник О.І.

Ворох Христина — англійська мова — І місце, вчитель Морієн Р.Д.

Белый Ірина — німецька мова — І місце, вчитель Семух О.Р.

Сурманевський Богдан — історія — І місце, вчитель Ядлух Н.Я.

Жарський Тарас — правознавство — І місце, вчитель Ядлух Н.Я.

Жарський Тарас — хімія — І місце, вчитель Василук О.Я.

Агеманюк Назар — математика — І місце, вчитель Поклюка І.М.

Іздюк Мар'яна — біологія — І місце, вчитель Василук О.Я.

Шпильчак Олена — географія — ІІІ місце, вчитель Левина Г.В.

Шварок Олена — обслуговуюча праця — ІІ місце, вчитель Полко О.С.

Мердус Василь — технічна праця — І місце, вчитель Шварок Л.А.

В ІІІ етапі Всеукраїнських предметних олімпіад (обласному) взяли участь Жарський Тарас (правознавство) вчитель Ядлух Н.Я. (хімія) вчитель Василук О.Я., Іздюк М. (біологія) вчитель Василук О.Я., Ворох Х. (німецька мова) вчитель Морієн Р.Д.

Та найбільшим досягненням вчителів і учнів стали перемоги Жарського Тараса в обласній олімпіаді з правознавства (вчитель Ядлух Н.Я.) та Савчук Наталя (9 клас) у Миколаївському конкурсі знань української мови (вчитель Хрибник О.І.).

Перемоги здобували і в районних конкурсах "Україна молода", "Вірю в майбутнє твоє, Україно".

Школьні громади проводять велику культурно-освітню роботу в селі. Села вшановують пам'яті Т.Г. Шевченка, Родина колоса, свято Матері, української ліси та мови сприяють збереженню звичаїв та традицій нашого народу.

Робота шкільних клубів, гуртків, гурток, секцій сприяє залученню учнів школи до суспільно-громадської роботи, вивчення та розвитку творчих можливостей обдарованих дітей.

Школа має тісну співпрацю з громадами сіл с. Угринів та с. Клусова, сільськими головами Р. Терешкуном та М. Іванюком, депутатським корпусом, церковними громадами сіл. Саме завдяки розумінню потреб школи, необхідності створення належних умов праці і навчання у вересні 2006 р. було відкрито новий корпус школи. Щирі слова подяки неодноразово висловили Р. Терешкуну та М. Іванюку.

Восени 2006 р. підписано угоду про співпрацю між Тисменицькою та Угринівською школами. Відбулися обмін делегаціями з метою знайомства. Надалі напрошки співпраці різноманітні: спільні семінари вчителів, фестивалі педагогічної творчості, організація дозвілля, спортивні змагання.

Відраділо те, що випускники школи успішно продовжують навчання у навчальних закладах ІІ та ІІІ ст. акредитованих.

У 2003-2004 р. із 26 випускників вступили 15 учнів.

2004-2005 р. із 26 випускників вступили 21 учень.

2005-2006 р. із 18 випускників вступили 11 учнів.

Ми добре розуміємо, що досягнення учнів та вчителів — це досягнення школи. Досягнення школи — це здобутки всієї громади.

С.О. ЄВГЕНЧУК,
директор Угринівської
ЗОШ І-ІІІ ступенів



Учасники конкурсу малювальських робіт за творами Т. Шевченка (4-9 кл.)



пода художня самодіяльність села з керівництвом — Володимиром Жагою та Галиною Дубровською

рені колективи ви-
атих святас: Шев-
«Галика», Дні ма-
свої таланти на Звєт-
тури. За їх участі
кові вечори до Дня
тина, Дня молоді,
курси з розіграша-
обили їх цікавими
вля, і особливо для



молоді. Солости художньої само-
діяльності взяли участь і в район-
ному конкурсі «Майбутнє твоє, Ук-
раїно». Не зважаючи на непросте
фінансове становище, керівницт-
во села і будинку культури нама-
гається сприяти тому, щоб молодь
Угринова реалізувала свої обдару-
вання. Юні угринчани приносять у
клуб свої ідеї, а страше покоління
допомагає їх утілити.

Тож щиро запрошуємо всіх жи-
телів села, і особливо молоді,
приднуватися до наших само-
діяльних колективів, ділитися про-
позиціями щодо розвитку культур-
ного життя Угринова, роботи БК.
Користуючись нагодою, праців-
ники Угринівського будинку куль-
тури вітають усіх односельчан з
Днем села, а усіх жінок, хто носить
ім'я Марія — з Днем Ангела!

Підготували
Володимир ЖАГО
і Галина ДУБРОВСЬКА

Мала Батьківщина

Є у нашого села люди, про
яких знають далеко за межами
Угринова. Свою лепту у дослід-
ження української історії робить
наш земляк, академік Віктор
Ідзьо. Та крім професійної спра-
ви, має він захоплення для душі
— написання поезій. І в них теж
переплітає особисте з історією
Вітчизни, зокрема своєї малої
Батьківщини — Угринова. Мину-
лого року вийшла друком його
невеличка збірка віршів (уже
третя), яку Віктор Ідзьо підготу-
вав у своє 50-річчя. Ось одна з
поезій, що увійшли до книжеч-
ки «Галицькі сонети», присвяче-
на рідному селу.

Село моє Угринів

Село моє ушавлене — Угринів,
Яке топтали орди угрів в давнині.
Лежить воно в полях бистранів,
У стародавній Галицькій землі...

Село моє прадавнє — Угринів.
Де вирів я, учився, мірав хист.
Розкинулось воно біля лісів

прадавних
Від Вовчинецьких гір
по Чорний ліс...

Його люблю я в усі пори року,
В холодну зиму й в осени.
У ньому мені весело й нівноку,
Як настає весня Галичини...

Угринів, мабуть, у кожну хвилину
До тебе моя думка ліне навідані.
Летить вона полями до хатини,
В якій живе уся моя рідна...

Підготувала Марія ЮХИМУХ

Розділ XV.

Документи з села Угринова XIX-XX століть
з Львівського державного історичного архіву.



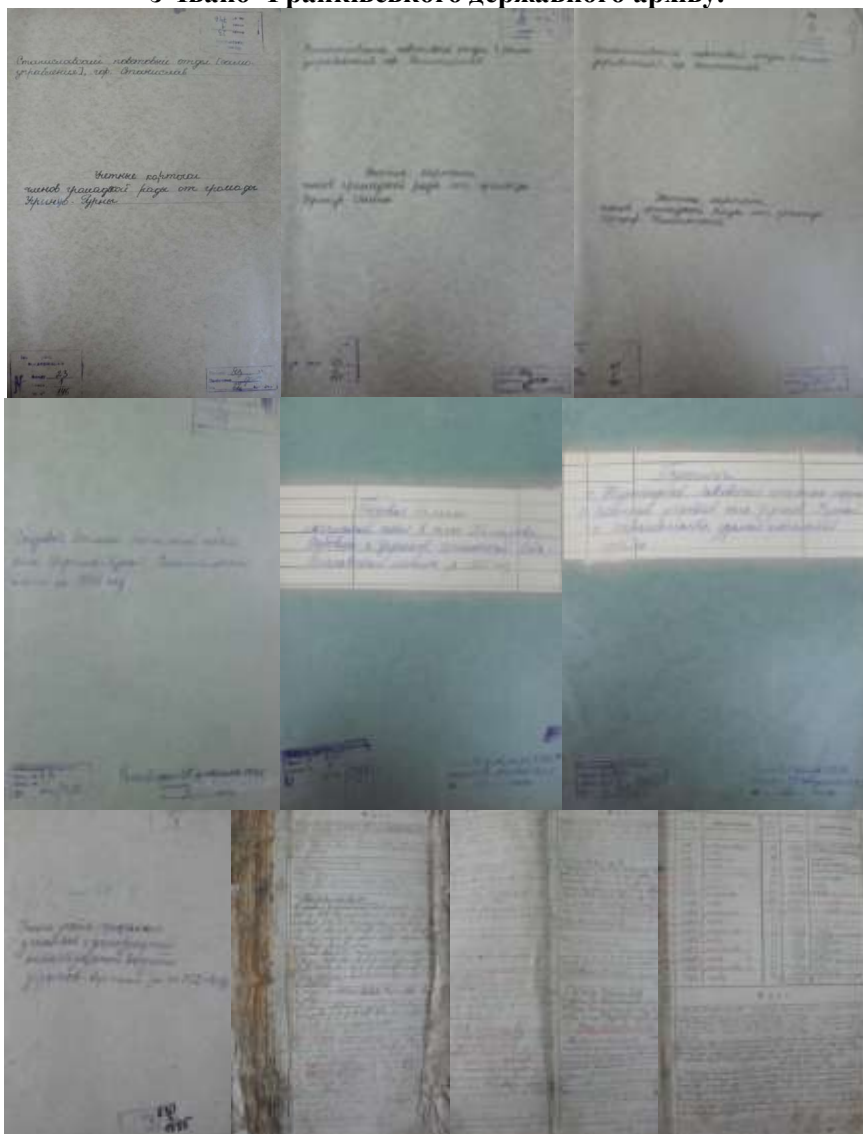
1.Титулка Податкової книги села Угринова XIX століття
з Центрального державного історичного архіву у Львові.

Список використаних джерел та літератури:

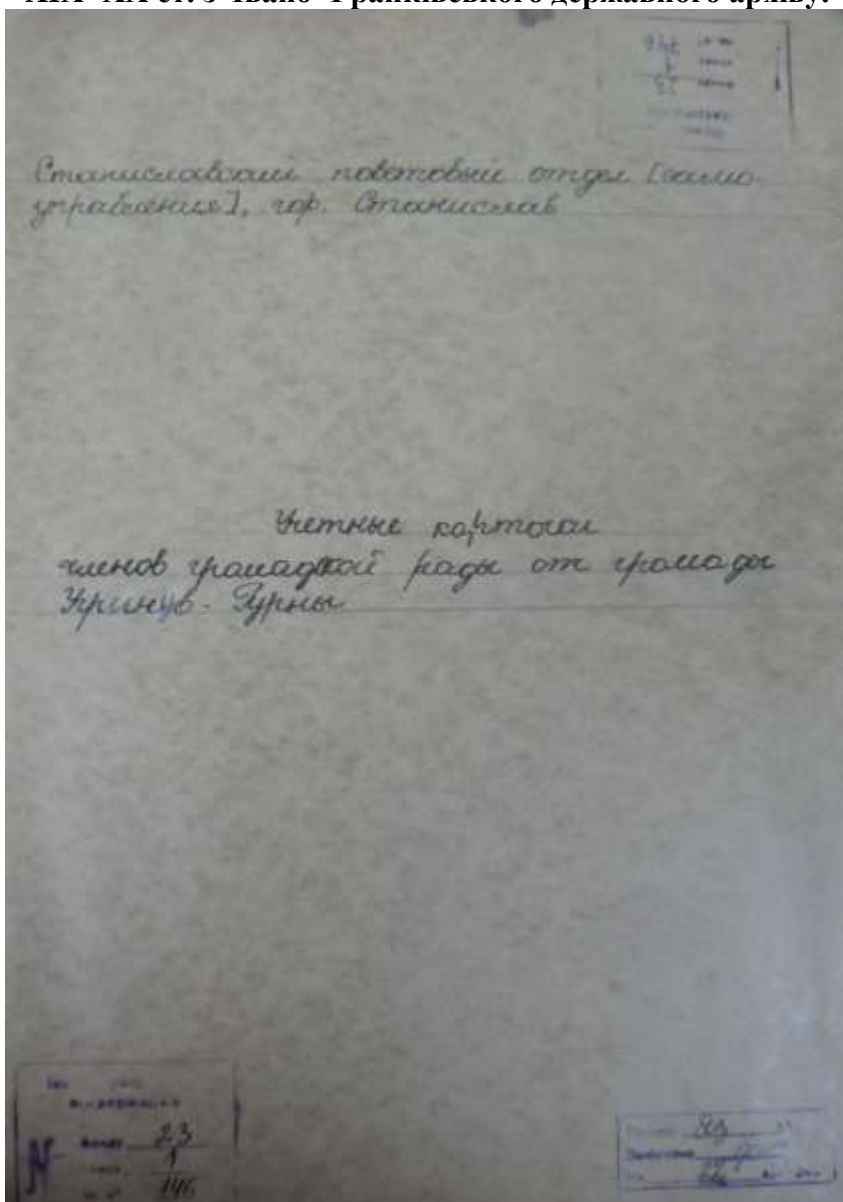
1. Інвентарний опис маєтку в с. Угринові 1800р.// Центральний Державний Історичний Архів (ЦДІА) у Львові. - Ф.134.- Оп.2. - Спр. 831. - Арк. 1-5.
2. Дані про кількість жита, ячменю та вівса, що знаходяться в громадському зерносховищі села Угринів Горішній, 1806 р.// ЦДІА у Львові. - Ф.146. - Оп.7. Спр. 402. - Арк. 94.
3. Дані про кількість жита, ячменю та вівса, що знаходяться в громадському зерносховищі села Угринів Долішній, 1806 р.// ЦДІА у Львові. - Ф.146. - Оп.7. Спр. 402. - Арк. 94.
4. Баланс прибутків і збитків земель та їх грошової вартості, с. Угринів, 1820 р.// ЦДІА у Львові. - Ф.20. - Оп.6. Спр. 209. - Арк. 103-104.
5. Сумарій індивідуальних аркушів земельної власності та прибутків з неї для обчислення податків в с. Угринів, 1821 р.// ЦДІА у Львові. - Ф.20. - Оп.6. Спр. 209. - Арк. 93-102.
6. Журнал обліку і опис нерухомого майна мешканців с. Угринів Долішній// ЦДІА у Львові. - Ф.186. - Оп.2. - Спр. 736. - Арк.2.
7. Журнал обліку земельних ділянок з зазначенням власників та опис границь села Угринів Горішній// ЦДІА у Львові. - Ф.186. - Оп.1. - Спр. 6136.
8. Про існування державної школи в с. Угринів Горішній в 1902 р. та виділення сталої тарифної зарплати вчителів// ЦДІА у Львові. - Ф.178. - Оп.2. - Спр. 2782. - Арк. 39-40.
9. Справа про заснування та діяльність початкової школи в с. Угринові Горішнім, 1889-1911рр.// ЦДІА у Львові. - Ф.178. - Оп.2. - Спр. 3479. - Арк.1-64.
10. Справа про реорганізацію народної школи в с. Угринові Долішній, 1895-1914рр.// ЦДІА у Львові. - Ф.165. - Оп.2. - Спр. 2163. - Арк.1.
11. Рішення про реорганізацію народної школи в с. Угринові Горішнім, 1894-1911рр.// ЦДІА у Львові. - Ф.165. - Оп.2. - Спр. 2159. - Арк.7.
12. Рішення про заснування народної школи в с. Угринів Шляхетський, 1914р.// ЦДІА у Львові. - Ф.165. - Оп.2. - Спр. 2154. - Арк.1.

13. Про реорганізацію в с. Угринів Горішній однокласної школи, заснованої в 1889р. в двопалатну// ЦДІА у Львові. - Ф.165. - Оп.2. - Спр. 2159. - Арк.7.
14. Справа про заснування початкової школи в с. Угрнові Шляхетському, 1914 р.// ЦДІА у Львові. - Ф.178. - Оп.2. - Спр. 5124. - Арк.1-6.
15. Звіти, протоколи, листування та інші матеріали про діяльність філіалу в с. Угринів Долішній, 1928-1938рр.// ЦДІА у Львові. - Ф.312. - Оп.1. - Спр. 728. - Арк.1-22.
16. Звіти, листування про діяльність читальні в с. Угринів Горішній// ЦДІА у Львові. - Ф.348. - Оп.1. - Спр. 5730. - Арк.1-23.
17. Звіти, листування про діяльність читальні в с. Угринів Долішній// ЦДІА у Львові. - Ф.348. - Оп.1. - Спр. 5731. - Арк.1-35.
18. Листи Шашкевича Григорія до Головацького. Оригінали і копії//ЦДІА у Львові. - Ф.362. - Оп.1. - Спр. 160. - Арк.102-122.

Розділ XVI.
Документи з села Угринова XIX-XX століть
з Івано-Франківського державного архіву.



**Документи по профільних папках про село Угринова
XIX- XX ст. з Івано-Франківського державного архіву.**



Dolęta		Ubranie: garny			
10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21
12		13			
14		15			
16		17			
18		19			
20		21			
22		23			
24		25			
26		27			
28		29			
30		31			
32		33			
34		35			
36		37			
38		39			
40		41			
42		43			
44		45			
46		47			
48		49			
50		51			
52		53			
54		55			
56		57			
58		59			
60		61			
62		63			
64		65			
66		67			
68		69			
70		71			
72		73			
74		75			
76		77			
78		79			
80		81			
82		83			
84		85			
86		87			
88		89			
90		91			
92		93			
94		95			
96		97			
98		99			
100		101			
102		103			
104		105			
106		107			
108		109			
110		111			
112		113			
114		115			
116		117			
118		119			
120		121			
122		123			
124		125			
126		127			
128		129			
130		131			
132		133			
134		135			
136		137			
138		139			
140		141			
142		143			
144		145			
146		147			
148		149			
150		151			
152		153			
154		155			
156		157			
158		159			
160		161			
162		163			
164		165			
166		167			
168		169			
170		171			
172		173			
174		175			
176		177			
178		179			
180		181			
182		183			
184		185			
186		187			
188		189			
190		191			
192		193			
194		195			
196		197			
198		199			
200		201			
202		203			
204		205			
206		207			
208		209			
210		211			
212		213			
214		215			
216		217			
218		219			
220		221			
222		223			
224		225			
226		227			
228		229			
230		231			
232		233			
234		235			
236		237			
238		239			
240		241			
242		243			
244		245			
246		247			
248		249			
250		251			
252		253			
254		255			
256		257			
258		259			
260		261			
262		263			
264		265			
266		267			
268		269			
270		271			
272		273			
274		275			
276		277			
278		279			
280		281			
282		283			
284		285			
286		287			
288		289			
290		291			
292		293			
294		295			
296		297			
298		299			
300		301			
302		303			
304		305			
306		307			
308		309			
310		311			
312		313			
314		315			
316		317			
318		319			
320		321			
322		323			
324		325			
326		327			
328		329			
330		331			
332		333			
334		335			
336		337			
338		339			
340		341			
342		343			
344		345			
346		347			
348		349			
350		351			
352		353			
354		355			
356		357			
358		359			
360		361			
362		363			
364		365			
366		367			
368		369			
370		371			
372		373			
374		375			
376		377			
378		379			
380		381			
382		383			
384		385			
386		387			
388		389			
390		391			
392		393			
394		395			
396		397			
398		399			
400		401			
402		403			
404		405			
406		407			
408		409			
410		411			
412		413			
414		415			
416		417			
418		419			
420		421			
422		423			
424		425			
426		427			
428		429			
430		431			
432		433			
434		435			
436		437			
438		439			
440		441			
442		443			
444		445			
446		447			
448		449			
450		451			
452		453			
454		455			
456		457			
458		459			
460		461			
462		463			
464		465			
466		467			
468		469			
470		471			
472		473			
474		475			
476		477			
478		479			
480		481			
482		483			
484		485			
486		487			
488		489			
490		491			
492		493			
494		495			
496		497			
498		499			
500		501			
502		503			
504		505			
506		507			
508		509			
510		511			
512		513			
514		515			
516		517			
518		519			
520		521			
522		523			
524		525			
526		527			
528		529			
530		531			
532		533			
534		535			
536		537			
538		539			
540		541			
542		543			
544		545			
546		547			
548		549			
550		551			
552		553			
554		555			
556		557			
558		559			
560		561			
562		563			
564		565			
566		567			
568		569			
570		571			
572		573			
574		575			
576		577			
578		579			
580		581			
582		583			
584		585			
586		587			
588		589			
590		591			
592		593			
594		595			
596		597			
598		599			
600		601			
602		603			
604		605			
606		607			
608		609			
610		611			
612		613			
614		615			
616		617			
618		619			
620		621			
622		623			
624		625			
626		627			
628		629			
630		631			
632		633			
634		635			
636		637			
638		639			
640		641			
642		643			
644		645			
646		647			
648		649			
650		651			
652		653			
654		655			
656		657			
658		659			
660		661			
662		663			
664		665			
666		667			
668		669			
670		671			
672		673			
674		675			
676		677			
678		679			
680		681			
682		683			
684		685			
686		687			
688		689			
690		691			
692		693			
694		695			
696		697			
698		699			
700		701			
702		703			
704		705			
706		707			
708		709			
710		711			
712		713			
714		715			
716		717			
718		719			
720		721			
722		723			
724		725			
726		727			
728		729			
730		731			
732		733			
734		735			
736		737			
738		739			
740		741			
742		743			
744		745			
746		747			
748		749			
750		751			
752		753			
754		755			
756		757			
758		759			
760		761			
762		763			
764		765			
766		767			
768		769			
770		771			
772		773			
774		775			
776		777			
778		779			
780		781			
782		783			
784		785			
786		787			
788		789			
790		791			
792		793			
794		795			
796		797			
798		799			
800		801			
802		803			
804					

Radny gminy		Ukraino-germany		
1	2	3	4	5
Teduk	Tryb	Ukraino-germany	gr. kat.	akt.
3.kl. ludowe	rolnik	Ukraino-germany	gr. kat.	akt.
Przebiegielstwo		Udział w pracy społecznej poza samorządem i rodziną		
w miasteczku, stopnia, stonota		Udział w pracy społecznej poza samorządem i rodziną		
7 morgów gruntu		Udział w pracy społecznej poza samorządem i rodziną		
Stan majątkowy		Udział w pracy społecznej poza samorządem i rodziną		
Radny gminy od 1937-1938		Udział w pracy społecznej poza samorządem i rodziną		

Radny gminy		Ukraino-germany		
1	2	3	4	5
Teduk	Tryb	Ukraino-germany	gr. kat.	akt.
3.kl. ludowe	rolnik	Ukraino-germany	gr. kat.	akt.
Przebiegielstwo		Udział w pracy społecznej poza samorządem i rodziną		
w miasteczku, stopnia, stonota		Udział w pracy społecznej poza samorządem i rodziną		
7 morgów gruntu		Udział w pracy społecznej poza samorządem i rodziną		
Stan majątkowy		Udział w pracy społecznej poza samorządem i rodziną		
Radny gminy od 1937-1938		Udział w pracy społecznej poza samorządem i rodziną		

Станиславский поветский отряд [само
управления], оф. Станислав

Уетные картони
жиков цюмадской рада от цюмады
Уринуф-Дохенко

23
1
141

Полка	803
Секция	141
№	18

Radom-gromadz.		Ukrayno-dolny			
1	Francisz	Żytko	Anna	21.7	gr. kat.
				1896	ukr.
2	M. Łucy	Łuk	Ukrayno-dolny - Janina		
			Janina		
3	partyzna		"Ciepły Ządzka tow. 'Lokot'"		
4	mieszkalny i stajnia		Lokot w czasie wojny była wzmocniona i miała wiele		
	4. morg. gromadz.				
5	Radom-gromadz.				
	m. 1927-1935.				

Radom-grom.		Ukrayno-dolny			
1	Grzegorz	Łucy	Janina	15.11.	gr. kat.
				1896	ukr.
2	M. Łucy	Łuk	Ukrayno-dolny - Janina		
			Janina		
3	partyzna		"Ciepły Ządzka tow. 'Lokot'"		
4	mieszkalny, stajnia		Lokot w czasie wojny była wzmocniona i miała wiele		
	m. 6. morg. gromadz.				

Radom-grom.		Ukrayno-dolny			
1	Janina	Janina	15.11.	gr. kat.	ukr.
				1896	
2	M. Łucy	Łuk	Ukrayno-dolny - Janina		
			Janina		
3	partyzna		"Ciepły Ządzka tow. 'Lokot'"		
4	mieszkalny		Lokot w czasie wojny była wzmocniona i miała wiele		

Radny gromady		Ubrzyńsko-dolny			
1	Nyckowski Piotr	2	Żurawski Jan	3	18. II
4	Żurawski Jan	5	Żurawski Jan	6	gr. kat.
7	Żurawski Jan	8	Żurawski Jan	9	Żurawski Jan
10	Żurawski Jan	11	Żurawski Jan	12	Żurawski Jan
Przewodniczący Zarządu gromady		Udział w pracy społecznej przez samorząd i radę gromady			

Radny gromady		Ubrzyńsko-dolny			
1	Żurawski Jan	2	Żurawski Jan	3	23. II
4	Żurawski Jan	5	Żurawski Jan	6	gr. kat.
7	Żurawski Jan	8	Żurawski Jan	9	Żurawski Jan
10	Żurawski Jan	11	Żurawski Jan	12	Żurawski Jan
Przewodniczący Zarządu gromady		Udział w pracy społecznej przez samorząd i radę gromady			

Radny gromady		Ubrzyńsko-dolny			
1	Żurawski Jan	2	Żurawski Jan	3	2. I.
4	Żurawski Jan	5	Żurawski Jan	6	gr. kat.
7	Żurawski Jan	8	Żurawski Jan	9	Żurawski Jan
10	Żurawski Jan	11	Żurawski Jan	12	Żurawski Jan
Przewodniczący Zarządu gromady		Udział w pracy społecznej przez samorząd i radę gromady			

1	2	3		4		5		6		7		8	
		Radny gromadzki		Ubrzyńsk-dolny									
		Michał		Wydor		18 IX		gr. kat		ukr.			
		Lusko		Kofia		1899		Data urodzenia		Religia		Nazwisko	
		Mieszkałość		Zawód									
		4. M. Ludom		rolnik		Ubrzyńsk-dolny		Pawłowa		Stankowicz			
		Mieszkałość		Zawód		Mieszkałość gromadzka		Gmina		Powiat			
		12		portyjna		13							
		Pozyskiwanie											
		14		dom mieszkalny,		15							
				1 1/2 morga gruntu									
		Stan majątkowy				Zapiski o gospodarstwie							
		Radny gromadzki od 1927-1935				17							

Станиславский поветовый отряд (само-
управление), г. Станислав

Устные карты
инов краевой ради от краевой
Урлуф. Шехитский

L. n. 1. <i>Radomy-gromada</i>		<i>Ukrzyścis-szlachecki</i>			
<i>Bożych</i> <i>Radomy i Góry</i>		<i>Jan</i> <i>Ukrzyścis</i> <i>rodzina szlachecka</i>	<i>5.8</i> <i>1900</i> <i>Data urodzenia</i>	<i>19.11</i> <i>1911</i> <i>Data</i>	<i>1911</i> <i>1911</i> <i>Data</i>
<i>11</i> <i>Ukrzyścis</i> <i>Wielkość</i>	<i>12</i> <i>Ukrzyścis</i> <i>Wielkość</i>	<i>13</i> <i>Ukrzyścis</i> <i>Wielkość</i>	<i>14</i> <i>Ukrzyścis</i> <i>Wielkość</i>	<i>15</i> <i>Ukrzyścis</i> <i>Wielkość</i>	<i>16</i> <i>Ukrzyścis</i> <i>Wielkość</i>
Przebiegiem choroby <i>paratyfoid</i>		Udział w pracy społecznej przez wyznaczenie i rodzaj pracy			
<i>17</i> <i>Ukrzyścis</i> <i>Wielkość</i>		<i>18</i> <i>Ukrzyścis</i> <i>Wielkość</i>			

L. n. 2. <i>Radomy-gromada</i>		<i>Ukrzyścis-szlachecki</i>			
<i>Bożych</i> <i>Radomy i Góry</i>		<i>Jan</i> <i>Ukrzyścis</i> <i>rodzina szlachecka</i>	<i>5.8</i> <i>1900</i> <i>Data urodzenia</i>	<i>19.11</i> <i>1911</i> <i>Data</i>	<i>1911</i> <i>1911</i> <i>Data</i>
<i>11</i> <i>Ukrzyścis</i> <i>Wielkość</i>	<i>12</i> <i>Ukrzyścis</i> <i>Wielkość</i>	<i>13</i> <i>Ukrzyścis</i> <i>Wielkość</i>	<i>14</i> <i>Ukrzyścis</i> <i>Wielkość</i>	<i>15</i> <i>Ukrzyścis</i> <i>Wielkość</i>	<i>16</i> <i>Ukrzyścis</i> <i>Wielkość</i>
Przebiegiem choroby <i>paratyfoid</i>		Udział w pracy społecznej przez wyznaczenie i rodzaj pracy			
<i>17</i> <i>Ukrzyścis</i> <i>Wielkość</i>		<i>18</i> <i>Ukrzyścis</i> <i>Wielkość</i>			

L. n. 3. <i>Radomy-gromada</i>		<i>Ukrzyścis-szlachecki</i>			
<i>Bożych</i> <i>Radomy i Góry</i>		<i>Jan</i> <i>Ukrzyścis</i> <i>rodzina szlachecka</i>	<i>5.8</i> <i>1900</i> <i>Data urodzenia</i>	<i>19.11</i> <i>1911</i> <i>Data</i>	<i>1911</i> <i>1911</i> <i>Data</i>
<i>11</i> <i>Ukrzyścis</i> <i>Wielkość</i>	<i>12</i> <i>Ukrzyścis</i> <i>Wielkość</i>	<i>13</i> <i>Ukrzyścis</i> <i>Wielkość</i>	<i>14</i> <i>Ukrzyścis</i> <i>Wielkość</i>	<i>15</i> <i>Ukrzyścis</i> <i>Wielkość</i>	<i>16</i> <i>Ukrzyścis</i> <i>Wielkość</i>
Przebiegiem choroby <i>paratyfoid</i>		Udział w pracy społecznej przez wyznaczenie i rodzaj pracy			
<i>17</i> <i>Ukrzyścis</i> <i>Wielkość</i>		<i>18</i> <i>Ukrzyścis</i> <i>Wielkość</i>			

* <i>Wojciech</i>		* <i>Wojciech</i>	
<i>Kucakowski</i>	<i>Aleksander</i>	<i>Josef</i>	<i>6. 12. 1901</i>
<i>18</i>	<i>rolnik</i>	<i>11</i>	<i>Wojciech</i>
<i>19</i>	<i>partyzant</i>	<i>12</i>	<i>Wojciech</i>
<i>20</i>	<i>miszkolaj, stajnia, słodownia, młyn, grunty</i>	<i>13</i>	<i>Wojciech</i>
<i>21</i>	<i>inne zajęcie</i>	<i>14</i>	<i>Wojciech</i>
<i>22</i>	<i>Wojciech</i>	<i>15</i>	<i>Wojciech</i>

* <i>Kazimierz</i>		* <i>Wojciech</i>	
<i>Kucakowski</i>	<i>Jan</i>	<i>Josef</i>	<i>6. 12. 1901</i>
<i>18</i>	<i>rolnik</i>	<i>11</i>	<i>Wojciech</i>
<i>19</i>	<i>partyzant</i>	<i>12</i>	<i>Wojciech</i>
<i>20</i>	<i>miszkolaj, stajnia, słodownia, młyn, grunty</i>	<i>13</i>	<i>Wojciech</i>
<i>21</i>	<i>inne zajęcie</i>	<i>14</i>	<i>Wojciech</i>
<i>22</i>	<i>Wojciech</i>	<i>15</i>	<i>Wojciech</i>

* <i>Kazimierz</i>		* <i>Wojciech</i>	
<i>Kucakowski</i>	<i>Rafał</i>	<i>Josef</i>	<i>6. 12. 1901</i>
<i>18</i>	<i>rolnik</i>	<i>11</i>	<i>Wojciech</i>
<i>19</i>	<i>partyzant</i>	<i>12</i>	<i>Wojciech</i>
<i>20</i>	<i>miszkolaj, stajnia, słodownia, młyn, grunty</i>	<i>13</i>	<i>Wojciech</i>
<i>21</i>	<i>inne zajęcie</i>	<i>14</i>	<i>Wojciech</i>
<i>22</i>	<i>Wojciech</i>	<i>15</i>	<i>Wojciech</i>

Lasky-gromadzki		Ulbryców-głęboki			
Koblański Andrzej		Przytuł Kasala Inicjał rodzinny	21.11 1902 Data urodzenia	Woj. Łódź	Polite Handlowi
Żł. lud.	10 ulbr.	11	Ulbryców-głęboki Lasky-głęboki		
Właściciel	Zawód	Zamieszkała gromada			
Przebiegielstwo polityczne		głównie			
kawa m. ogólna, stopnia		Udział w pracy społecznej poza samorządem i radą grom.			
7 m. og. gromada		12			

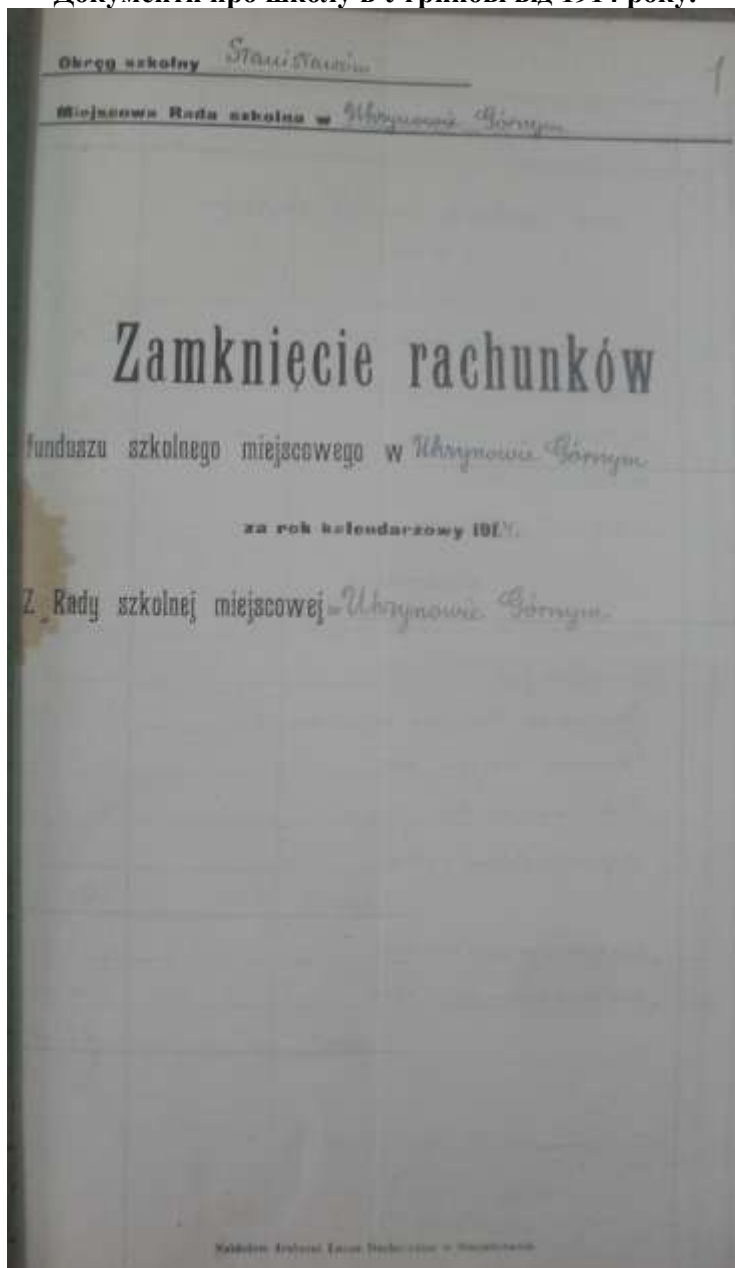
Lasky-gromadzki		Ulbryców-głęboki			
Koblański Andrzej		Przytuł Kasala Inicjał rodzinny	2.12 1902 Data urodzenia	Woj. Łódź	Polite Handlowi
Żł. lud.	10 ulbr.	11	Ulbryców-głęboki Lasky-głęboki		
Właściciel	Zawód	Zamieszkała gromada			
Przebiegielstwo polityczne		głównie			
kawa m. ogólna, stopnia		Udział w pracy społecznej poza samorządem i radą grom.			
7 m. og. gromada		12			

Lasky-gromadzki		Ulbryców-głęboki			
Koblański Bogdan		Przytuł Kasala Inicjał rodzinny	19.12 1906 Data urodzenia	Woj. Łódź	Polite Handlowi
Żł. lud.	10 ulbr.	11	Ulbryców-głęboki Lasky-głęboki		
Właściciel	Zawód	Zamieszkała gromada			
Przebiegielstwo polityczne		głównie			
kawa m. ogólna, stopnia		Udział w pracy społecznej poza samorządem i radą grom.			
7 m. og. gromada		12			

Leczenie - gromady		Ulbrichter - plebski				
Ludki	Garyli	Jan	M. I.	1892	rym kat	polaka
Wiek	Imię	Imię rodziców	Data chrztu	Religia	Narodowość	
3. kl. ludowe	pro. P.H.P.	Ulbrichter - plebski	Tasman	Stamator		
Wiek	Imię	Imię rodziców	Data chrztu	Religia	Narodowość	
Początek życia politycznego		1.				
na miasteczku, stajnia, słodkarnia		Udział w pracy społecznej poza terenem i rodzaj pracy				
miejscowość		12				
Data rozpoczęcia		Zapiski o działalności				
Radny od 1927. 1935		13				

Leczenie - gromady		Ulbrichter - plebski				
Stobodzie	Nikolaj	Janko	M. I.	1890	rym kat	polaka
Wiek	Imię	Imię rodziców	Data chrztu	Religia	Narodowość	
3. kl. ludowe	rodzina 181.	Ulbrichter - plebski	Tasman	Stamator		
Wiek	Imię	Imię rodziców	Data chrztu	Religia	Narodowość	
Początek życia politycznego		1.				
na miasteczku		Udział w pracy społecznej poza terenem i rodzaj pracy				
miejscowość		12				
Data rozpoczęcia		Zapiski o działalności				
Radny gminy od 1927. 1935		13				

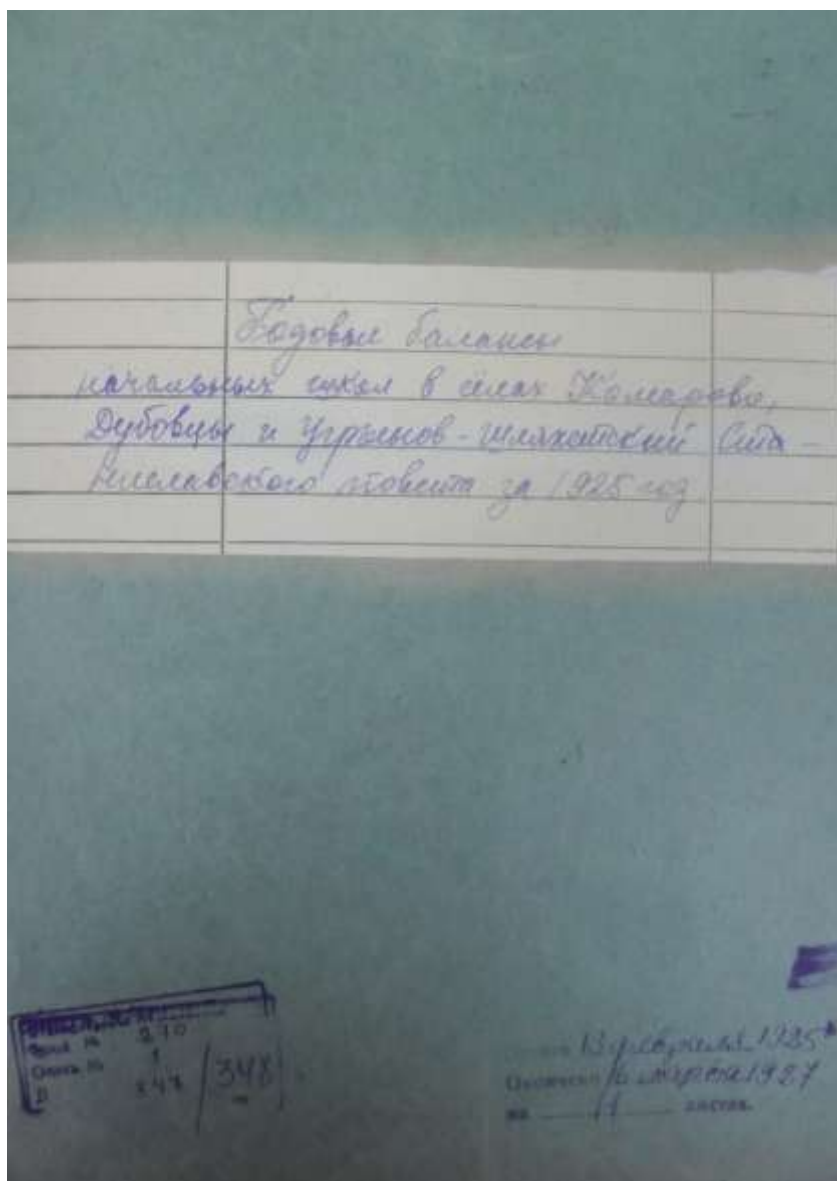
Документи про школу в Угринові від 1914 року.



Годовой баланс начальной школы
села Уринов-Бурхані Ситанинского
уезда за 1924 год.

Справочный бланк
Форм. № 1
Одн. № 1
Дат. 302/310

Составлен 27 февраля 1925
Одн. № 1
Дат. 2



307.
Miejscowa Rada szkolna w

Uroczyszcze Salskowskie

Zamknięcie rachunków

roku szkolnego miejscowego w Uroczyszcze Salskowskie

za rok kalendarzowy 1925

Członkowie:

Kurukowski
Głowiński
Kulmowski
Lutski

Przewodniczący

Kucłowski

30 XII 1925
2538/2 281

L. p.	PRZEDMIOT	Zł.	gr.
	Dział I Dochody i wydatki zwyczajne		
1	Na utrzymanie budynków szkolnych		
2	Na utrzymanie wewnętrznego urządzenia szkoły		
3	Na opał szkoły		
4	Na obsługę szkolną		
5	Na oświetlenie sal szkolnych		
6	Na kosztą podróży nauczycieli religji		
7	Na najem sal szkolnych i mieszkania dla nauczycieli		
8	Prenumerata Dz. Urz.		
9	Nagrody pilności		
10	Porto i wydatki kancelaryjne		
11	Nieprzewidziane wydatki		
12	<i>asekuracyja budynku szkol. w r 1925.</i>		
13			
14			
	Razem		
	Zapas kasowy z początkiem roku		95
	Zapas kasowy z końcem roku	5	10
	Ogółem	5	55

Wniosek na rok 1925		U W A G A
Dochody	Rozchody	
30 p. 1925 75 zł.	22.30	reperacja Browi i akum. dot. Nr. 12.9.14.
	85.25.	ogryz lubzaki maszynowa Nr. 2.3.4
	40. -	Nr. 12.14.15.16.17.
19 p. 1925 100 zł.		
	10.00	maszynowa do ogryz lubzaki dot. Nr. 12.10.
	2.50	dot. Nr. 12.13.
	14.30	Dotyczy 12.15.
	18.25.	przebiegi szkolna 12.16.17. dot. Nr. 12.18.
	2.10	3.19.20.21.22.23.24.25.26.27.28.29.30.31.32.33.34.35.36.37.38.39.40.41.42.43.44.45.46.47.48.49.50.51.52.53.54.55.56.57.58.59.60.61.62.63.64.65.66.67.68.69.70.71.72.73.74.75.76.77.78.79.80.81.82.83.84.85.86.87.88.89.90.91.92.93.94.95.96.97.98.99.100.
12.10.25 25 zł. - p.		
2.00 zł.	194.90.	
194.90		
- 5.10		
45		
5.55.		

Pracownica w R. 12.10.

Wzrost 1.2.

Wzrost 1.2.
Wzrost 1.2.
Wzrost 1.2.
Wzrost 1.2.

L. 25327/2

780 21.8.1917

Guracum

Racaria mchulij mignij

u Mhynone mchulakim

seleu do dzegzenia aspionu mchulakim kamroy.

Przewodniczący

[Red signature]

16 to 7
280

[Red signature]

17.8.1917

Rady mchulij mignij

u Mhynone mchulakim

Przegląd Rady mchulij mignij
do przewodniczącego do dnia 3
października, załącznik
z dnia 1924.

[Red signature]

16

Wzrost masy		Wzrost słabych			
Ciepła zimowa karmienie					
do 6.25.38/2 z 21/6.1927.					
		Zapłaty		Rozchody	
		21/6	21/6	21/6	21/6
21/6	Żołędzi grusze	75			
21/6	Świeżo ścięta opałowa		45	-	
21/6	Przetarta drewna opałowa		28	-	
21/6	Przebieżenie leśniczymi za opał		2	25	
21/6	Asfaltowa budowlana		2	10	
21/6	Przetarta kłosa		2	75	
21/6	Świeżo ścięta grusze i smole		7	50	
21/6	Żołędzi grusze na słoty 100.		-	-	
21/6	Świeżo ścięta kłosa		22	50	
21/6	Przetarta kłosa		10	-	
21/6	Świeżo ścięta kłosa		7	-	
	Na obrotę kłosa w m.	25	-		
21/6	Na kłosa	2	50		
	Na obrotę kłosa	15	-		
	Żołędzi kłosa	14	30		

Ła. zgłoszeń z zimowiskiem
Wzrost słabych kłosa

		Переноса			
		с Туркменской Автономной области округа			
		и сельской управой села Туркмен Туркмен			
		в соответствии с законом казахской			
		указы.			
Специальный бланк Форм. № 230 Однор. № 3 Всего № 401 № 23 июля 1936 Однор. № 12 августа 1937 № 12 август					

7. grubości alicz rozmiarów mierzonych
z cęty wie powinne być mierzona jako 10.
8. Okna powinne być podrobie szerokości
szkła, które z szkieł grubości
najmniejszej 2 1/2 stwarzać ma resztę
9. Wstępnie należy zmierzyć w oddzielnych
punkcie i złożyć na brzo kawałki
cyr.
10. Dwa wolodone powinne być stwarzać
na resztę

Planu budowy przynajmniej się należy wykonać
N. 10. rozdz. 1. powinne być ulicy. -
o pr. zab. 15.50. 11.50. -

Przedyspożenie częściowo i dookoła
miejscowości P. 2. D. do sprządkowania.

Zadanie lekarskie powiatowego wie
powinno iadryd zarządzić ze względu
sanitarnych

S. J. S.

Przewodniczący
sekcji

M. P. Clave



Attest
led. pow.

Próbki

opracowywania 11 sierpnia 1916 r. budżetu
szkolnego i Wznowienie gimnazjum i sprawy z
dotyczącą projektu i planu budowy 2'kl szkoły
poruczenia i Wznowienie gimnazjum.
Szczeci.

Inspektor szkoły. pp. Karol Turski
Kierownik budownictwa pp. M. Józef Piłsudski.
Złoty P. J. D.
Kamień.

Katolicki kościół. Dr. Antoni Dąbrowski.

1. Wskazać na miejscu w pomieszczeniu szkolnym
grunty, na których ma być budowa szkoły nowa
zabudowa wewnątrz. Grunt ten jest glebiście mi-
nuszony i nie spełnia nadziei co do budowy
szkół. Jednocześnie - uważa się, że grunty te ma-
ją być grunty nadające się na przyszły cel
nowa budowa na tej budowie pot. sędziwnie i:
1. budowa szkoły w miejscu pot. sędziwnie i.
 2. na fundamencie budowy nowej szkoły w miejscu
istniejącym, wódc. pociągów z kolumną białych
szkół.
 3. budowa nowej szkoły wódc. pociągów z kolumną
białych i nowa budowa wódc. pociągów z kolumną
białych.
 4. pot. sędziwnie i. nowa budowa wódc. pociągów z kolumną
białych i nowa budowa wódc. pociągów z kolumną
białych.
 5. nowa budowa wódc. pociągów z kolumną
białych i nowa budowa wódc. pociągów z kolumną
białych.
 6. nowa budowa wódc. pociągów z kolumną
białych i nowa budowa wódc. pociągów z kolumną
białych.

w Stanisławowie.

L:1569/Y.

Stanisławów, dnia 1 września 1926.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego

—

Lwów

z prośbą o przyjęcie do wiadomości z tem, że budowa szkoły jest rozpoczęta.

Przewodniczący Inspektor szkolny:

[Signature]

z dnia 21 lipca 1926 653/26

za kuratora

[Signature]
Kaculinski Wybralski

WYDZIAŁ OKRĘGOWY SZKOLNY LWOVSKI
21 WRZEŚNIA 1926 L 8459
Załącznik

Dotyczy 4/12/26

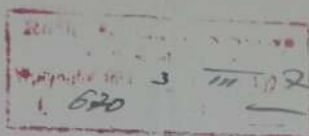
Przewodniczący Inspektor szkolny
w Stanisławowie

1569/26

Stanisławów, dnia 24/12 1926

z celami zawiązanymi
przez Inspektorat
szkolny w tym zakresie

D. k. w sprawie budowy szkoły w Ułężu w gminie



Budowa szkoły

Stanisławów, dnia 8/3 1927

E. L.

R

2 r. gw. z M. g. g. g.

Wskazuję, że w tym celu
w planie wstępującym
w budowa szk. tam, i co
zawieszono gw. walcio, sz.
budowy z m. i. i. i. i. i.
zgodnie z planem.

M. g.

E. L.

(na og. E. L.)

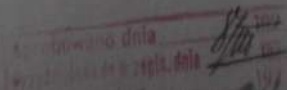
Am.

2 r. gw.

z M. g. g.

W. w. w. i. i. i. i. i.

M. g.



KURATORJUM
SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

Do

6

St. L. E. 305/27.

Adres: 18, Kościelnia nr 7.

Adresat: Kurator Szkolny -
Lwów, szkoła.

Stanisławów.

W związku z tym, rozporządzeniem z dnia 4. października
1935 L. I. E. 305/25, (Zobacz wia. Szkoła szkolnej parafii) aby
do 20 dnia b. r. Szkoła / 120
nowie Szkolny na zwrotach wszystkich aktów.
Za Kuratora Szkolnego
P. S. S. S.
Kancelaria Szkoła.

1
24
4

24.10.35
620/2

620/2

Stanisławów, dnia 24.10.35

Kuratorjum O. Sz. L.

we
LWOWIE

rol
memoriał

4 zwrotów z rozp. K. O. S. 27.
19.10.35. c. 305 L. I. E. 305/25
(Zobacz [E] 120)

24.10.35

Przygotowanie	4/6	182
Przebieg	4/6	182
K. O. S. 27.	4/6	182
Ekspozycja dnia	4/6	182

Zawrót 2-kl. Szkoły powszechnej w Ułężu Józefu
L. 33/27.

dnia 3/5. 1927.

Do

Rady Szkolnej Powiatowej
w Stanisławowie.

Na pismo tamt. z dnia 10. maja 1927. L. 670/1.
w sprawie budowy szkoły, domagam co następuje:

Nowy budynek szkolny był zeszłego roku w piśmie
doprowadzony pod dach. Budynek jest umiarkowany
i kruty dachówka. Zbudowany jest prawie ściśle według
przepisanych planów ministerjalnych, Typ Nr. 10. na
pomieszczenie szkoły dwuklasowej.

Tęgo roku na wiosnę, wylepiono glazę, stęchy
i drewniane ściany wewnętrzne na poddaszu, gdzie
mieścić się ma mieszkanie Rękownika Szkoły, a także
Komitet odbudowy postara się, aby w stanym zarzą-
dzie w czasie jak najkrótszym zrobić podsyty pod
podłogi.

Do wykonania pozostałą jeszcze następujące
prace: wstawienie wszystkich podług w podłogę i
na poddaszu, wstawienie 8 pieceń, 2 drzwi wchodowych
i 12 drzwi wewnętrznych, 14 okien, para klamki
wchodowa, także schody zewnętrzne do 2 drzwi wcho-
dowych, a właściwie wyprawa gipsowa z rezygnacją i
niewypięt. Około 24 m³ materiału ceglowego na
deskę o 7 rzędów bry, na ścianie i tarasie „Mura”
w Stanisławowie.

Przybliżony koszt potrzebny na wykonanie tych
wymaganych prac ocenić się na dwaście tysięcy złotych.

Wzrostkie dotychczasowe Rosja budowy pomieszczenia
główna Międzywojewódzkiej Szkoły, poświęcając na ten
cel pieniądze wydane ze składek tego mi-
nistrstwa w celu pomocy, a resztę wprzeobrażając
z pomocą, materiały, na wyrostach miejscowości głów-
ny. Obecnie w wyrostach środki na wyrostach
i komitet budowy patrzy bezradnie i formułował
- z Kancelarii warszawskiej do Kancelarii
memoriaty. W tych warunkach, w miejscowości tej
swej głównej z prośbą, wprost do Pana Ministra
w R. i O. P., jakże do postoi, Pana Rybaka, po-
mówiącego komiteji bezradnej i Pana Ostrowskiego
o zapomogę, a funduszów państwowych na dotowa-
nie szkoły. Dotychczas nie ma skutku w na-
pływności.

Ostatnio przygotowana jest nowa prośba
miejscowości głównej do Kancelarii O. S. S. o
pomogę, ewentualnie o dotację, przysięgę
z tego źródła pochodząca na ten cel Kancelarii
budowy nie ma, gdyż główna jest biedna, a mi-
ni, także biedni i wyrostki.

Przekazano wypracowanie nowego budownictwa
na najbiedniejszą, co szkolny i przekazuje do
nagłego, gdyż budunek główny, w którym obecnie
mieszka, jest w stanie, jak w najbiedniejszym stopniu
główny i potrzebuje gruntownego remontu.

Proszę zaś nauki w tymże budownictwie na
prosy jego stanie obecnym, przekazuje miłośnika
zdrówia dzieci i pracowników tej nauki.

Stanisław Jankowski
Przewodniczący

P. P. z prz. kad. rad. a. Kierownik P.

ZWROTI

620/4 III 2

Lp.

Stanisławów, dnia 15. lipca 1927.

Do

Zwierzchności gminnej

Ks. Jędrzej

"Poleca się Zwierzchności gminnej, aby na najbliższym posiedzeniu tamtejszej Rady gminnej kontynuowała ona obratę zeszłego kwartału budowy szkoły w gm. tamtejszej i wpisać odcenę, aby ją nadawała Radzie szkolnej powiatowej w czasie najbliższego najbliższego posiedzenia.

Zauważam, że Rada szkolna powiatowa nie zgodzi się na przystąpienie do budowy pomieszczenia szkoły, czy też powiększenia klasy /nie ma tam podłogi/ i klasy takiej, która pod względem sanitaryjnym i higienicznym porównywalna jest do szkoły ewangelicznej, która chociaż na tym małym stopniu organizacyjnym szkoły.

Należy więc natychmiast odpowiednio pomniejszenie dla tamtejszej szkoły względnie dla oddziałów, które dotyczących dysponowały tymi lokalizacjami szkolnymi bardzo często dla celów szkolnych, jeżeli nie odpowiednio.

Jeżeli samo dotyczy kwestji mieszkania dla naukowców w tamtejszej gminie.

O wykonaniu niniejszego zarządzenia należy tu donieść najpóźniej do 20 sierpnia, a to celem umożliwienia Radzie szkolnej powiatowej zajęcia odpowiedniego stanowiska na wydziale przyrządów przez czynnik mój, ponieważ nie odpowiednio pomniejszenia dla szkoły lub na mieszkanie dla naukowców.

Przewodniczący Inspektor szkolny :

(Własnoręcznie podpisany)

Rada szkolna powiatowa w Stanisławowie.

Lp.

Stanisławów, dnia 15. lipca 1927.

Zawieszony

Prz. a Ks. Jędrzej

Do wiadomości, dopilnowania i dokończenia w swoim czasie o skutku.

Przewodniczący - Inspektor szkolny :

Заказ 2-й. Службы помещиков и Удольные Голуны

2. 60/27.

Дата 23. Окта 1927.

до

Роды Службы Помещиков

в Станиславові.

На писмо Роды Службы помещиков 2-й 18/7. 1927. 2. 60/27.
доносим, что тутешня Рода помещика на своем поведении от-
том 23. Окта 1927. помещиком неслучайно раскрасил
в Банку помещиков помещиков, причем с 18/7. 1927. на
100 20, в конце двенадцати тысяч (12.000 27) и суму
той же в конце на укажем того помещика Голуны
в Станиславові. Указавши равенство в первой части того
предостав Роды помещика, а указавши Голуны Токсикума,
указавши помещика, Токсикума Буржуазии, указавши ака-
ми помещика и Голуны Яковлева, указавши Службу,
абы указавши в справе, указавши помещика помещика.

Голуны до конца септима 18/7. 1927. и указавши в справе
быть указавши, указавши тутешня Голуны Службу
повеле помет указавши, указавши указавши и отдала до
указавши, а тем самым справе указавши помещика
тут. Службу быты definitively указавши.

Службу Яковлева
указавши Службу

26 18/7 1927/5

26 18/7 1927/5

N: 1458/5

Stanisławów dnia 4/8 1907

W sprawie radzieckiej
zobowiązanej do
pocz. w Wł. Górnym
pocz. Haimi.

Kuratorjum O. Sz. L.

LWOWIE

W związku z rozpr. K. O. Sz. L. z dnia
25/5. 907. ^{1. rozpr. 20/3. 907. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000. 1001. 1002. 1003. 1004. 1005. 1006. 1007. 1008. 1009. 1010. 1011. 1012. 1013. 1014. 1015. 1016. 1017. 1018. 1019. 1020. 1021. 1022. 1023. 1024. 1025. 1026. 1027. 1028. 1029. 1030. 1031. 1032. 1033. 1034. 1035. 1036. 1037. 1038. 1039. 1040. 1041. 1042. 1043. 1044. 1045. 1046. 1047. 1048. 1049. 1050. 1051. 1052. 1053. 1054. 1055. 1056. 1057. 1058. 1059. 1060. 1061. 1062. 1063. 1064. 1065. 1066. 1067. 1068. 1069. 1070. 1071. 1072. 1073. 1074. 1075. 1076. 1077. 1078. 1079. 1080. 1081. 1082. 1083. 1084. 1085. 1086. 1087. 1088. 1089. 1090. 1091. 1092. 1093. 1094. 1095. 1096. 1097. 1098. 1099. 1100. 1101. 1102. 1103. 1104. 1105. 1106. 1107. 1108. 1109. 1110. 1111. 1112. 1113. 1114. 1115. 1116. 1117. 1118. 1119. 1120. 1121. 1122. 1123. 1124. 1125. 1126. 1127. 1128. 1129. 1130. 1131. 1132. 1133. 1134. 1135. 1136. 1137. 1138. 1139. 1140. 1141. 1142. 1143. 1144. 1145. 1146. 1147. 1148. 1149. 1150. 1151. 1152. 1153. 1154. 1155. 1156. 1157. 1158. 1159. 1160. 1161. 1162. 1163. 1164. 1165. 1166. 1167. 1168. 1169. 1170. 1171. 1172. 1173. 1174. 1175. 1176. 1177. 1178. 1179. 1180. 1181. 1182. 1183. 1184. 1185. 1186. 1187. 1188. 1189. 1190. 1191. 1192. 1193. 1194. 1195. 1196. 1197. 1198. 1199. 1200. 1201. 1202. 1203. 1204. 1205. 1206. 1207. 1208. 1209. 1210. 1211. 1212. 1213. 1214. 1215. 1216. 1217. 1218. 1219. 1220. 1221. 1222. 1223. 1224. 1225. 1226. 1227. 1228. 1229. 1230. 1231. 1232. 1233. 1234. 1235. 1236. 1237. 1238. 1239. 1240. 1241. 1242. 1243. 1244. 1245. 1246. 1247. 1248. 1249. 1250. 1251. 1252. 1253. 1254. 1255. 1256. 1257. 1258. 1259. 1260. 1261. 1262. 1263. 1264. 1265. 1266. 1267. 1268. 1269. 1270. 1271. 1272. 1273. 1274. 1275. 1276. 1277. 1278. 1279. 1280. 1281. 1282. 1283. 1284. 1285. 1286. 1287. 1288. 1289. 1290. 1291. 1292. 1293. 1294. 1295. 1296. 1297. 1298. 1299. 1300. 1301. 1302. 1303. 1304. 1305. 1306. 1307. 1308. 1309. 1310. 1311. 1312. 1313. 1314. 1315. 1316. 1317. 1318. 1319. 1320. 1321. 1322. 1323. 1324. 1325. 1326. 1327. 1328. 1329. 1330. 1331. 1332. 1333. 1334. 1335. 1336. 1337. 1338. 1339. 1340. 1341. 1342. 1343. 1344. 1345. 1346. 1347. 1348. 1349. 1350. 1351. 1352. 1353. 1354. 1355. 1356. 1357. 1358. 1359. 1360. 1361. 1362. 1363. 1364. 1365. 1366. 1367. 1368. 1369. 1370. 1371. 1372. 1373. 1374. 1375. 1376. 1377. 1378. 1379. 1380. 1381. 1382. 1383. 1384. 1385. 1386. 1387. 1388. 1389. 1390. 1391. 1392. 1393. 1394. 1395. 1396. 1397. 1398. 1399. 1400. 1401. 1402. 1403. 1404. 1405. 1406. 1407. 1408. 1409. 1410. 1411. 1412. 1413. 1414. 1415. 1416. 1417. 1418. 1419. 1420. 1421. 1422. 1423. 1424. 1425. 1426. 1427. 1428. 1429. 1430. 1431. 1432. 1433. 1434. 1435. 1436. 1437. 1438. 1439. 1440. 1441. 1442. 1443. 1444. 1445. 1446. 1447. 1448. 1449. 1450. 1451. 1452. 1453. 1454. 1455. 1456. 1457. 1458. 1459. 1460. 1461. 1462. 1463. 1464. 1465. 1466. 1467. 1468. 1469. 1470. 1471. 1472. 1473. 1474. 1475. 1476. 1477. 1478. 1479. 1480. 1481. 1482. 1483. 1484. 1485. 1486. 1487. 1488. 1489. 1490. 1491. 1492. 1493. 1494. 1495. 1496. 1497. 1498. 1499. 1500. 1501. 1502. 1503. 1504. 1505. 1506. 1507. 1508. 1509. 1510. 1511. 1512. 1513. 1514. 1515. 1516. 1517. 1518. 1519. 1520. 1521. 1522. 1523. 1524. 1525. 1526. 1527. 1528. 1529. 1530. 1531. 1532. 1533. 1534. 1535. 1536. 1537. 1538. 1539. 1540. 1541. 1542. 1543. 1544. 1545. 1546. 1547. 1548. 1549. 1550. 1551. 1552. 1553. 1554. 1555. 1556. 1557. 1558. 1559. 1560. 1561. 1562. 1563. 1564. 1565. 1566. 1567. 1568. 1569. 1570. 1571. 1572. 1573. 1574. 1575. 1576. 1577. 1578. 1579. 1580. 1581. 1582. 1583. 1584. 1585. 1586. 1587. 1588. 1589. 1590. 1591. 1592. 1593. 1594. 1595. 1596. 1597. 1598. 1599. 1600. 1601. 1602. 1603. 1604. 1605. 1606. 1607. 1608. 1609. 1610. 1611. 1612. 1613. 1614. 1615. 1616. 1617. 1618. 1619. 1620. 1621. 1622. 1623. 1624. 1625. 1626. 1627. 1628. 1629. 1630. 1631. 1632. 1633. 1634. 1635. 1636. 1637. 1638. 1639. 1640. 1641. 1642. 1643. 1644. 1645. 1646. 1647. 1648. 1649. 1650. 1651. 1652. 1653. 1654. 1655. 1656. 1657. 1658. 1659. 1660. 1661. 1662. 1663. 1664. 1665. 1666. 1667. 1668. 1669. 1670. 1671. 1672. 1673. 1674. 1675. 1676. 1677. 1678. 1679. 1680. 1681. 1682. 1683. 1684. 1685. 1686. 1687. 1688. 1689. 1690. 1691. 1692. 1693. 1694. 1695. 1696. 1697. 1698. 1699. 1700. 1701. 1702. 1703. 1704. 1705. 1706. 1707. 1708. 1709. 1710. 1711. 1712. 1713. 1714. 1715. 1716. 1717. 1718. 1719. 1720. 1721. 1722. 1723. 1724. 1725. 1726. 1727. 1728. 1729. 1730. 1731. 1732. 1733. 1734. 1735. 1736. 1737. 1738. 1739. 1740. 1741. 1742. 1743. 1744. 1745. 1746. 1747. 1748. 1749. 1750. 1751. 1752. 1753. 1754. 1755. 1756. 1757. 1758. 1759. 1760. 1761. 1762. 1763. 1764. 1765. 1766. 1767. 1768. 1769. 1770. 1771. 1772. 1773. 1774. 1775. 1776. 1777. 1778. 1779. 1780. 1781. 1782. 1783. 1784. 1785. 1786. 1787. 1788. 1789. 1790. 1791. 1792. 1793. 1794. 1795. 1796. 1797. 1798. 1799. 1800. 1801. 1802. 1803. 1804. 1805. 1806. 1807. 1808. 1809. 1810. 1811. 1812. 1813. 1814. 1815. 1816. 1817. 1818. 1819. 1820. 1821. 1822. 1823. 1824. 1825. 1826. 1827. 1828. 1829. 1830. 1831. 1832. 1833. 1834. 1835. 1836. 1837. 1838. 1839. 1840. 1841. 1842. 1843. 1844. 1845. 1846. 1847. 1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860. 1861. 1862. 1863. 1864. 1865. 1866. 1867. 1868. 1869. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1880. 1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2145. 2146. 2147. 2148. 2149. 2150. 2151. 2152. 2153. 2154. 2155. 2156. 2157. 2158. 2159. 2160. 2161. 2162. 2163. 2164. 2165. 2166. 2167. 2168. 2169. 2170. 2171. 2172. 2173. 2174. 2175. 2176. 2177. 2178. 2179. 2180. 2181. 2182. 2183. 2184. 2185. 2186. 2187. 2188. 2189. 2190. 2191. 2192. 2193. 2194. 2195. 2196. 2197. 219}

589
066
1237
692

KURS WIECZOROWY oświaty pozaszkolnej

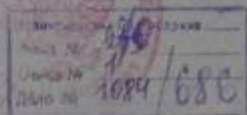
w *Ukrainowickim pow. Stanisławów*

Rada Szkolna Powiat. *Stanisławów*

*Курсовий вечірній однокласовий
вечірній курс для вчителів
в с. Гриневці Уманського повіту
за 1932/33 учбовий рік*

Повітова Комісія Освітньої Підготовки
в **Stanisławowie**

*Начато: 1 грудня 1932
Закінчено: 28 липня 1933.
10 19 учнів*



Kurs wieczorowy oświaty pozaszkolnej

stopień I

Powiat Stanisławów
Rada Szk. Pow. Stanisławów
Miejscowość Ukrzynów Słacki
Kierownik kursu Karolina Łochowska

Rozkład lekcyj

Przedmioty	Nauczyciel	Dni i godziny	Godziny	Uwagi
1. Język polski	<u>Łochowska Karolina</u>	<u>wtorki</u>	<u>10⁰⁰ - 11⁰⁰</u>	
2. Arytmetyka				
3. Geografia i Nauka o Polsce Współczesnej				
4. Historia				
5. Śpiew				
6. Roboty				
7.				

Podręczniki

Przedmiot	Dla nauczyciela	Dla ucznia	Uwagi
1. Język polski	<u>Przewodnik</u>	<u>Florneth</u>	<u>Łochowska Karolina</u>
2. Arytmetyka	<u>Arus</u>		<u>po Kuncie 49</u>
3. Geografia i Nauka o Polsce Współczesnej	<u>Kłuska</u>		<u>przewodnik Łochowska</u>
4. Historia	<u>Łochowska</u>		<u>tego mi mogli</u>
5. Śpiew	<u>Walczy</u>		<u>kupie i zadowol</u>
6. Roboty	<u>Poland</u>		<u>kończąc do</u>
			<u>naupie</u>



Page	Date	Time	Place	Remarks
101	March 1st	10:00	St. John's	St. John's
102	March 2nd	10:00	St. John's	St. John's
103	March 3rd	10:00	St. John's	St. John's
104	March 4th	10:00	St. John's	St. John's
105	March 5th	10:00	St. John's	St. John's
106	March 6th	10:00	St. John's	St. John's
107	March 7th	10:00	St. John's	St. John's
108	March 8th	10:00	St. John's	St. John's
109	March 9th	10:00	St. John's	St. John's
110	March 10th	10:00	St. John's	St. John's
111	March 11th	10:00	St. John's	St. John's
112	March 12th	10:00	St. John's	St. John's
113	March 13th	10:00	St. John's	St. John's
114	March 14th	10:00	St. John's	St. John's
115	March 15th	10:00	St. John's	St. John's
116	March 16th	10:00	St. John's	St. John's
117	March 17th	10:00	St. John's	St. John's
118	March 18th	10:00	St. John's	St. John's
119	March 19th	10:00	St. John's	St. John's
120	March 20th	10:00	St. John's	St. John's
121	March 21st	10:00	St. John's	St. John's
122	March 22nd	10:00	St. John's	St. John's
123	March 23rd	10:00	St. John's	St. John's
124	March 24th	10:00	St. John's	St. John's
125	March 25th	10:00	St. John's	St. John's
126	March 26th	10:00	St. John's	St. John's
127	March 27th	10:00	St. John's	St. John's
128	March 28th	10:00	St. John's	St. John's
129	March 29th	10:00	St. John's	St. John's
130	March 30th	10:00	St. John's	St. John's
131	March 31st	10:00	St. John's	St. John's
132	April 1st	10:00	St. John's	St. John's
133	April 2nd	10:00	St. John's	St. John's
134	April 3rd	10:00	St. John's	St. John's
135	April 4th	10:00	St. John's	St. John's
136	April 5th	10:00	St. John's	St. John's
137	April 6th	10:00	St. John's	St. John's
138	April 7th	10:00	St. John's	St. John's
139	April 8th	10:00	St. John's	St. John's
140	April 9th	10:00	St. John's	St. John's
141	April 10th	10:00	St. John's	St. John's
142	April 11th	10:00	St. John's	St. John's
143	April 12th	10:00	St. John's	St. John's
144	April 13th	10:00	St. John's	St. John's
145	April 14th	10:00	St. John's	St. John's
146	April 15th	10:00	St. John's	St. John's
147	April 16th	10:00	St. John's	St. John's
148	April 17th	10:00	St. John's	St. John's
149	April 18th	10:00	St. John's	St. John's
150	April 19th	10:00	St. John's	St. John's
151	April 20th	10:00	St. John's	St. John's
152	April 21st	10:00	St. John's	St. John's
153	April 22nd	10:00	St. John's	St. John's
154	April 23rd	10:00	St. John's	St. John's
155	April 24th	10:00	St. John's	St. John's
156	April 25th	10:00	St. John's	St. John's
157	April 26th	10:00	St. John's	St. John's
158	April 27th	10:00	St. John's	St. John's
159	April 28th	10:00	St. John's	St. John's
160	April 29th	10:00	St. John's	St. John's
161	April 30th	10:00	St. John's	St. John's
162	May 1st	10:00	St. John's	St. John's
163	May 2nd	10:00	St. John's	St. John's
164	May 3rd	10:00	St. John's	St. John's
165	May 4th	10:00	St. John's	St. John's
166	May 5th	10:00	St. John's	St. John's
167	May 6th	10:00	St. John's	St. John's
168	May 7th	10:00	St. John's	St. John's
169	May 8th	10:00	St. John's	St. John's
170	May 9th	10:00	St. John's	St. John's
171	May 10th	10:00	St. John's	St. John's
172	May 11th	10:00	St. John's	St. John's
173	May 12th	10:00	St. John's	St. John's
174	May 13th	10:00	St. John's	St. John's
175	May 14th	10:00	St. John's	St. John's
176	May 15th	10:00	St. John's	St. John's
177	May 16th	10:00	St. John's	St. John's
178	May 17th	10:00	St. John's	St. John's
179	May 18th	10:00	St. John's	St. John's
180	May 19th	10:00	St. John's	St. John's
181	May 20th	10:00	St. John's	St. John's
182	May 21st	10:00	St. John's	St. John's
183	May 22nd	10:00	St. John's	St. John's
184	May 23rd	10:00	St. John's	St. John's
185	May 24th	10:00	St. John's	St. John's
186	May 25th	10:00	St. John's	St. John's
187	May 26th	10:00	St. John's	St. John's
188	May 27th	10:00	St. John's	St. John's
189	May 28th	10:00	St. John's	St. John's
190	May 29th	10:00	St. John's	St. John's
191	May 30th	10:00	St. John's	St. John's
192	May 31st	10:00	St. John's	St. John's
193	June 1st	10:00	St. John's	St. John's
194	June 2nd	10:00	St. John's	St. John's
195	June 3rd	10:00	St. John's	St. John's
196	June 4th	10:00	St. John's	St. John's
197	June 5th	10:00	St. John's	St. John's
198	June 6th	10:00	St. John's	St. John's
199	June 7th	10:00	St. John's	St. John's
200	June 8th	10:00	St. John's	St. John's

Sprawozdanie

o kursie wieczorowym oświaty pozaszkolnej

Miejscowość: *Włocławek* powiat: *Włocławski*
 Data szkolenia: *1932*

Data pierwszego dnia nauki: *1 grudnia 1932 roku*
 Data ostatniego dnia nauki: *13 kwietnia 1933 roku*
 Liczba dni nauki: *44*
 - godzin lekcyj: *132*
 - dni obecności: *85*
 - dni opuszczonych: *43*
 - słuchaczy zapisanych na listę: *34*

wynika	z. kł.	z. kł.	wzł.	inne
Mężczyźni	19	4	—	—
Kobiety	8	—	—	—
Razem	27	4	—	—

(z tego wyemigrowało już na koniec roku 10 mężczyzn / 1 kobieta)

Liczba słuchaczy przy końcu kursu: przemawiających *20*
 przemawiających *4*
 wykończonych *7*

Statystyka słuchaczy

(wiek, który nie ukończył się na koniec, nie uwzględnia się)

	Ogółem	Rok urodzenia										Wzrost			
												wzrost	ciężar ciała	ciężar serca	ciężar płuc
		(1911)	(1912)	(1913)	(1914)	(1915)	(1916)	(1917)	(1918)	(1919)	(1920)				
Mężczyźni		—	2	2	2	1	2	10	2	1	19	3	—	—	—
Kobiety		—	—	2	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—
Razem		—	2	4	2	1	2	10	2	1	21	3	—	—	—

	Zatrudnienie										Wzrosty awansów
	w miesiącu grudniowym 1940		w miesiącu 1 stycznia	na kol premie	zdania dane wzrosty 1940	w miesiącu	w miesiącu grudniowym				
	zatrudnionych miesiąc grudniowy	zatrudnionych miesiąc grudniowy									
Mężczyźni	8	4	7	1	—	—	—	2			
Kobiety	—	2	—	—	—	—	—	—			
Razem	8	6	7	1	—	—	—	2			

Kwestjonariusz^{*)}

- 1) W jakiej sali odbywała się nauka na kursie? *w szkole*
- 2) Jakim było oświetlenie na sali? *naftowe*
- 3) Ile lamp było do dyspozycji? *5*
- 4) Jeżeli było oświetlenie naftowe, to czyją własność stanowiły lampy? *2 uł. m. szkol. i 3 prywatne.*
(ile było wypożyczonych? od kogo?) *Lampa od nauzywicki*
(ile zakupione na własność gminy, szkoły i t. p.) *z domu kłup. sponosa T. S. L. otawa*
- 5) Ile wynosiły wydatki na oświetlenie kursu i z jakich funduszy zostały pokryte? *15 zł. (prywatni)*
10 zł. z funduszu Pow. Kom. Soc. Pozn. 5 zł. dotacja nauzywicki
- 6) W jaki sposób była ogrzewana sala kursu? *ogrzewanie drzewo szkol. ogrzewanie kuchenkowe*
- 7) Ile wynosiły wydatki na ogrzanie sali i z jakich funduszy zostały pokryte? *iadługos*
- 8) Jak zorganizowano sprzątnięcie sali po zajęciach na kursie? *nauzywicki, opłacała sprzątnięcie z własnych pieniędzy - strona meble - o studentach nie chodzi*
- 9) Czy były wydatki na sprzątnięcie sali? jak wysokie i kto je pokrył? *12 zł. nauzywicki*
- 10) Ile podręczników do nauki języka polskiego utrzymali słuchacze kursu do dyspozycji z Powiatowej Komisji O. P. lub Rady Szkolnej Powiatowej? *A. p. + 8 inoem?*
- 11) Ile podręczników do nauki języka polskiego zakupili sami słuchacze? *— /*
- 12) Ile podręczników do nauki rachunków otrzymali słuchacze kursu do dyspozycji z Powiatowej Komisji O. P. lub Rady Szkolnej Powiatowej? *— /*
- 13) Ile podręczników do nauki rachunków zakupili sami słuchacze? *zpożyskali od drzewo szkol.*
- 14) Czy słuchacze posiadali do nauki zeszyty i czy chętnie kupowali je? *z domu kłup. sponosa*
z domu kłup. sponosa od nauzywicki

^{*)} Kwestjonariusz winien być wypełniony czystym drukiem w dwóch egzemplarzach i przesyłany w kopii z dołączoną kopią oryginału, listą obrotową i t. p. w przesyłce list. do od dety szkolnego kursu do Rady Szkolnej Powiatowej lub Pow. Inspektorat Oświatowy.

70) Czy Towarzystwo pomagało do powstania kursu? *tak*

71) Czy może kto przeszkadzał przy tworzeniu kursu? *nie*

72) Jeżeli tak, to z jakich powodów i dlaczego? *./*

73) Jakie są uwagi kierownictwa kursu o wartości pracy osobistej prowadzonej przez kursy?

*umniejszenie wartości - przyznawanie dopłat za opłatę
za rzecz towary - powadzi kurs wpływ na
moralnie - nie dają sposobności i czasu na wartości
Młodzieży mierzalną i awanturami w po ulicach*

74) Uwagi kierownictwa kursu o słuchaczach kursu *Słuchacze kursu tegoż jest
element podmioty - dość reputy - refinerowy. nieform
mi słyszy? nie utrzymuje a karkas. jest to wpływ kilku lat
nigdy nie użył od 13- do 18-20- tymczasem jest wielki
wynik - prace pełna przesilenie i zaparcie - ze strony na*

75) Jakie są życzenia na przyszłość w sprawie kursu?

*O ile tylko można organizować dalej kursy - skupiać mi
i akcje - nie daj jej stykać się z reputym elementem na
umniejszanie wartości przy każdej sposobności - i
z niej zdawać - mierzalną - i mierzalną obywateli
Pauzeta polskiego.*

Kierownik kursu:

Łochowski Karol

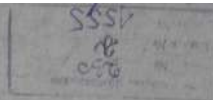
Włóknosie Kleckickim

dnia

28 kwietnia

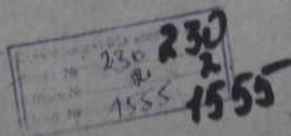
1935 r.





322-418

Книга устных размеров
украинских и донских
костюмов разных веков
украинско-донских /рег. № 322-418/



Liczba parcytkowa	Liczba katastralna	Oznaczenie parceli (liczba domu, rodzaj uprawy)	Liczba parcytkowa	Liczba katastralna	Oznaczenie parceli (liczba domu, rodzaj uprawy)
1	200 1/2	rola			
2	200	+ gród			
3	202	pastwisko			
4	200 1/2	+ gród			
5	1075 1/1	rola			
6	1076 1/1	grunt nieurodzajny			

Wpis	
1	4. 1815, 1816, 1817, 1818, 1819, 1820, 1821, 1822, 1823, 1824, 1825, 1826, 1827, 1828, 1829, 1830, 1831, 1832, 1833, 1834, 1835, 1836, 1837, 1838, 1839, 1840, 1841, 1842, 1843, 1844, 1845, 1846, 1847, 1848, 1849, 1850, 1851, 1852, 1853, 1854, 1855, 1856, 1857, 1858, 1859, 1860, 1861, 1862, 1863, 1864, 1865, 1866, 1867, 1868, 1869, 1870, 1871, 1872, 1873, 1874, 1875, 1876, 1877, 1878, 1879, 1880, 1881, 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904, 1905, 1906, 1907, 1908, 1909, 1910, 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490,

sorta porząd- kowa	W p i s
1. n.2	L 16623 pod 3 uchwała St. partricerneka 1890. Na po- winiadzenie z daty Skarżawar 18 września 1890 je się prawa własności ciasta hipotecznego tego na rzecz <u>Wrona Sawodernka z syna Ławra</u> 26. Sąd, XII nr 381.
2. n.3	L 16623 pod 3 uchwała St. partricerneka 1890. Na po- winiadzenie z daty Skarżawar 18 września 1890 je się prawa własności ciasta hipotecznego tego na rzecz <u>Wrona Sawodernka z syna Ławra</u> 26. Sąd, XII nr 381.
3. n.4	L 16623 pod 3 uchwała St. partricerneka 1890. Na po- winiadzenie z daty Skarżawar 18 września 1890 je się prawa własności ciasta hipotecznego tego na rzecz <u>Wrona Sawodernka z syna Ławra</u> 26. Sąd, XII nr 381.
4. n.5	L 16623 pod 3 uchwała St. partricerneka 1890. Na po- winiadzenie z daty Skarżawar 18 września 1890 je się prawa własności ciasta hipotecznego tego na rzecz <u>Wrona Sawodernka z syna Ławra</u> 26. Sąd, XII nr 381.
5. n.6	L 16623 pod 3 uchwała St. partricerneka 1890. Na po- winiadzenie z daty Skarżawar 18 września 1890 je się prawa własności ciasta hipotecznego tego na rzecz <u>Wrona Sawodernka z syna Ławra</u> 26. Sąd, XII nr 381.

Liczba porządkowa	Liczba katastralna	Oznaczenie parceli (liczba domu, rodzaj uprawy)	Liczba porządkowa	Liczba katastralna	Oznaczenie parceli (liczba domu, rodzaj uprawy)
1	210/1	grunt uciążliwy	18	242/2	rola x ciężka przel.
2	210/1	rola	19	246/2	rola x ciężka przel.
3	212/1	pastwisko	20	248/2	rola x ciężka przel.
4	215/2	rola	21	1060/2	rola x ciężka przel.
5	217/2	grunt uciążliwy	22	1061/2	rola
6	217/2	rola	23	1422/2	rola
7	218/2	pastwisko	24	144/2	rola
8	2530/2	pastwisko	25	141/2	rola
9	2531/2	rola	26	139/2	rola
10	2594/2	pastwisko	27	1392/2	pastwisko
11	2595/2	rola	28	2274/1	rola
12	2596/2	pastwisko	29	248/1	rola x ciężka przel.
13	2597/2	rola	30	248/2	rola
14	2598/2	pastwisko	31	248/3	rola
15	2599/2	rola	32	2530/1	pastwisko
16	2600/2	pastwisko	33	2531/1	rola
17	240/2	rola	34	2531/2	rola
			35	2531/3	rola
			36	2531/4	rola
			37	2531/5	rola
			38	2531/6	rola
			39	2531/7	rola
			40	2531/8	rola
			41	2531/9	rola
			42	2531/10	rola
			43	2531/11	rola
			44	2531/12	rola
			45	2531/13	rola
			46	2531/14	rola
			47	2531/15	rola
			48	2531/16	rola
			49	2531/17	rola
			50	2531/18	rola
			51	2531/19	rola
			52	2531/20	rola
			53	2531/21	rola
			54	2531/22	rola
			55	2531/23	rola
			56	2531/24	rola
			57	2531/25	rola
			58	2531/26	rola
			59	2531/27	rola
			60	2531/28	rola
			61	2531/29	rola
			62	2531/30	rola
			63	2531/31	rola
			64	2531/32	rola
			65	2531/33	rola
			66	2531/34	rola
			67	2531/35	rola
			68	2531/36	rola
			69	2531/37	rola
			70	2531/38	rola
			71	2531/39	rola
			72	2531/40	rola
			73	2531/41	rola
			74	2531/42	rola
			75	2531/43	rola
			76	2531/44	rola
			77	2531/45	rola
			78	2531/46	rola
			79	2531/47	rola
			80	2531/48	rola
			81	2531/49	rola
			82	2531/50	rola
			83	2531/51	rola
			84	2531/52	rola
			85	2531/53	rola
			86	2531/54	rola
			87	2531/55	rola
			88	2531/56	rola
			89	2531/57	rola
			90	2531/58	rola
			91	2531/59	rola
			92	2531/60	rola
			93	2531/61	rola
			94	2531/62	rola
			95	2531/63	rola
			96	2531/64	rola
			97	2531/65	rola
			98	2531/66	rola
			99	2531/67	rola
			100	2531/68	rola
			101	2531/69	rola
			102	2531/70	rola
			103	2531/71	rola
			104	2531/72	rola
			105	2531/73	rola
			106	2531/74	rola
			107	2531/75	rola
			108	2531/76	rola
			109	2531/77	rola
			110	2531/78	rola
			111	2531/79	rola
			112	2531/80	rola
			113	2531/81	rola
			114	2531/82	rola
			115	2531/83	rola
			116	2531/84	rola
			117	2531/85	rola
			118	2531/86	rola
			119	2531/87	rola
			120	2531/88	rola
			121	2531/89	rola
			122	2531/90	rola
			123	2531/91	rola
			124	2531/92	rola
			125	2531/93	rola
			126	2531/94	rola
			127	2531/95	rola
			128	2531/96	rola
			129	2531/97	rola
			130	2531/98	rola
			131	2531/99	rola
			132	2531/100	rola

W p i s

1. Z 245 p. 2. 26. stycznia 1891 - Parcela ze 240/1, 240/2, 240/3, z wyznaczu hipot. 100 wyodrębnione do uciążliwego zis. napisu.
2. Z 245 p. 2. 26. stycznia 1891 - Na podstawie kom. 245 p. 2. 26. stycznia 1891, parceli grunt. 245 p. 2. 26. stycznia 1891, z wyznaczu hipot. 100 wyodrębnione do uciążliwego zis. napisu.
3. Z 245 p. 2. 26. stycznia 1891, uchwała 14 kwietnia 1891. Na podstawie kom. 245 p. 2. 26. stycznia 1891, parceli grunt. 245 p. 2. 26. stycznia 1891, z wyznaczu hipot. 100 wyodrębnione do uciążliwego zis. napisu.
4. Z 245 p. 2. 26. stycznia 1891, uchwała 14 kwietnia 1891. Na podstawie kom. 245 p. 2. 26. stycznia 1891, parceli grunt. 245 p. 2. 26. stycznia 1891, z wyznaczu hipot. 100 wyodrębnione do uciążliwego zis. napisu.
5. Z 245 p. 2. 26. stycznia 1891, uchwała 14 kwietnia 1891. Na podstawie kom. 245 p. 2. 26. stycznia 1891, parceli grunt. 245 p. 2. 26. stycznia 1891, z wyznaczu hipot. 100 wyodrębnione do uciążliwego zis. napisu.
6. Z 245 p. 2. 26. stycznia 1891, uchwała 14 kwietnia 1891. Na podstawie kom. 245 p. 2. 26. stycznia 1891, parceli grunt. 245 p. 2. 26. stycznia 1891, z wyznaczu hipot. 100 wyodrębnione do uciążliwego zis. napisu.

Liczba paragrafów	W p i s	
1 art. 1	D. 1915 par. 13 uchwała 22 stycznia 1916 - Na podłożu kauteracji kupna i sprzedaży z daty 11 stycznia 1916 wzrost 1916, wpisuje się prawo własności ciała teżowego tego wyznaczu na rzecz <u>Marek Gora</u> - Art. 108 XV - 8 -	nie miał na
2 art. 2	D. 1915 par. 14 uchwała 22 stycznia 1916 - Na podłożu kauteracji kupna i sprzedaży z daty 11 stycznia 1916 wzrost 1916, wpisuje się prawo własności ciała teżowego tego wyznaczu na rzecz <u>Marek Gora</u> - Art. 108 XV - 8 -	nie miał na
3 art. 3	D. 1915 par. 15 uchwała 22 stycznia 1916 - Na podłożu kauteracji kupna i sprzedaży z daty 11 stycznia 1916 wzrost 1916, wpisuje się prawo własności ciała teżowego tego wyznaczu na rzecz <u>Marek Gora</u> - Art. 108 XV - 8 -	nie miał na
4 art. 4	D. 1915 par. 16 uchwała 22 stycznia 1916 - Na podłożu kauteracji kupna i sprzedaży z daty 11 stycznia 1916 wzrost 1916, wpisuje się prawo własności ciała teżowego tego wyznaczu na rzecz <u>Marek Gora</u> - Art. 108 XV - 8 -	nie miał na

Liczba paragrafów	W p i s	
1 art. 1	D. 1915 par. 17 uchwała 7 marca 1916 - Na kauteracji kupna i sprzedaży z daty 11 stycznia 1916 wzrost 1916, wpisuje się prawo własności ciała teżowego tego wyznaczu na rzecz <u>Marek Gora</u> - Art. 108 XV - 8 -	nie miał na
2 art. 2	D. 1915 par. 18 uchwała 7 marca 1916 - Na kauteracji kupna i sprzedaży z daty 11 stycznia 1916 wzrost 1916, wpisuje się prawo własności ciała teżowego tego wyznaczu na rzecz <u>Marek Gora</u> - Art. 108 XV - 8 -	nie miał na

248.

Liczba porządkowa	Liczba katastralna	Oznaczenie parceli (liczba domu, rodzaj uprawy)	Liczba porządkowa	Liczba katastralna	Oznaczenie parceli (liczba domu, rodzaj uprawy)
1.	3120/2	rola	18	2689/3	pastwisko
2.	3121	rola	19	261	rola - 27
3.	2683/4	rola	21	262	rola - 27
4.	2683/1	pastwisko	21	264	ogrod - 27
5.	3123/1	pastwisko	22	265	rola - 27
6.	3124/1	rola	23	266	rola - 27
7.	2682/2	pastwisko	24	1055	pastwisko
8.	2688/1	rola	25	1056	rola - 27
9.	2684/2	pastwisko			
10.	3123/2	pastwisko			
11.	3124/2	rola	26	2118/6	rola - 27
12.	2684/2	rola			
13.	2682/6	rola 206. 8/2			
14.	2685/3	pastwisko			
15.	2044	rola } 206. 8/2			
16.	2045	rola } 206. 8/2			
17.	2681/1	rola } 206. 8/2			

Liczba porządkowa	W p i s
1.	L. 3667 pod 27 lutego 1891. - Parcele gr. 350/2, 361 z wykazu hip. l. 133 ogólnie losu do niniejszego się odnoszące.
2.	L. 1925 pod 30 stycznia, uchwała 12. lutego 1893. - Na podstawie kontraktu kupna i sprzedawcy z daty 14 listopada 11. sty, czerwca 1893 prae. gr. 2683/4, 2684/1, 3123/1 i 3124/1 z wykazu hip. l. 135 nymielone, do niniejszego się odnoszące. Lb. Lrk. XX n. 227.
3.	L. 3620 pod 20 lutego, uchwała 22 marca 1893. - Na podstawie kon- traktu kupna i sprzedawcy z daty 14 listopada 11. sty, czerwca 1892, prae. gr. 2683/4, 2684/1, 3123/1 i 3124/1 z wykazu hip. l. 136 nymielone, do niniejszego się odnoszące. Lb. Lrk. XXI n. 7874.
4.	L. 3621 pod 21 lutego 1893. - Na podstawie kon- traktu kupna i sprzedawcy z daty 14 listopada 11. sty, czerwca 1892, prae. gr. 2683/4, 2684/1, 3123/1 i 3124/1 z wykazu hip. l. 136 nymielone, do niniejszego się odnoszące. Lb. Lrk. XXI n. 7874.
5.	L. 3622 pod 21 lutego 1893. - Na podstawie kon- traktu kupna i sprzedawcy z daty 14 listopada 11. sty, czerwca 1892, prae. gr. 2683/4, 2684/1, 3123/1 i 3124/1 z wykazu hip. l. 136 nymielone, do niniejszego się odnoszące. Lb. Lrk. XXI n. 7874.

Список використаних джерел та літератури:

1. Джерела по Угринову з Державного архіву Івано-Франківської області. Документи з трьох Фондів:
Ф.23. Станіславський повітовий відділ.
Ф. 230. Станіславський окружний суд.
Ф. 270. Станіславська повітова шкільна рада.
2. Історична довідка про село Угринів Богородчанського району. // Державний Архів Івано-Франківської області.
Ф.Р. - 2014. - Оп. 1. - Спр.72. - Арк.278-286; - Арк. 288



Розділ XVII.
Науково-освітній доробок доктора історичних наук,
професора, академіка Віктора Ідзя.



Так! ПОДЯКА Так!

П 0078
Шановний Віктор Ідзя

Від щирого серця дякую Вам за Вашу участь в нашій спільній перемозі. За небайдужість, професіоналізм, обслуговування за долю України.

Народ України свідомо обрав вірний шлях – шлях цивілізованого поступу та будівництва сильної, можливої, демократичної держави.

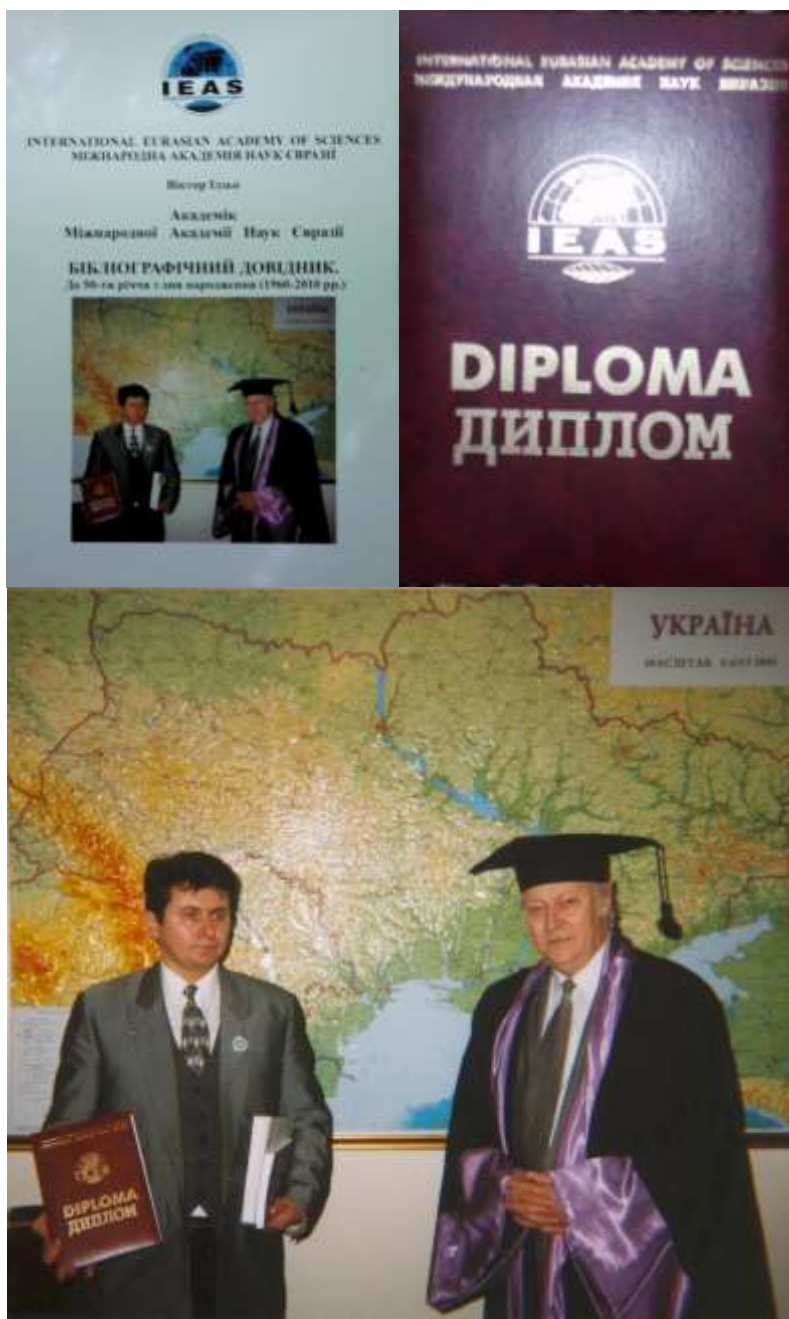
І в цій великій перемозі є значна частка Вашої сумлінної роботи. Адже це Ви ритували демократію в Україні, Ви захищали її високі ідеали, не рахуючись з власними інтересами, торували шлях до гідного майбутнього нашої держави.

Я переконаний: поки в Україні є люди подібної громадянської мужності, гідності та честі, – все у нас буде добре.

Переможемо разом!

З найкращими побажаннями  Віктор ЮЩЕНКО







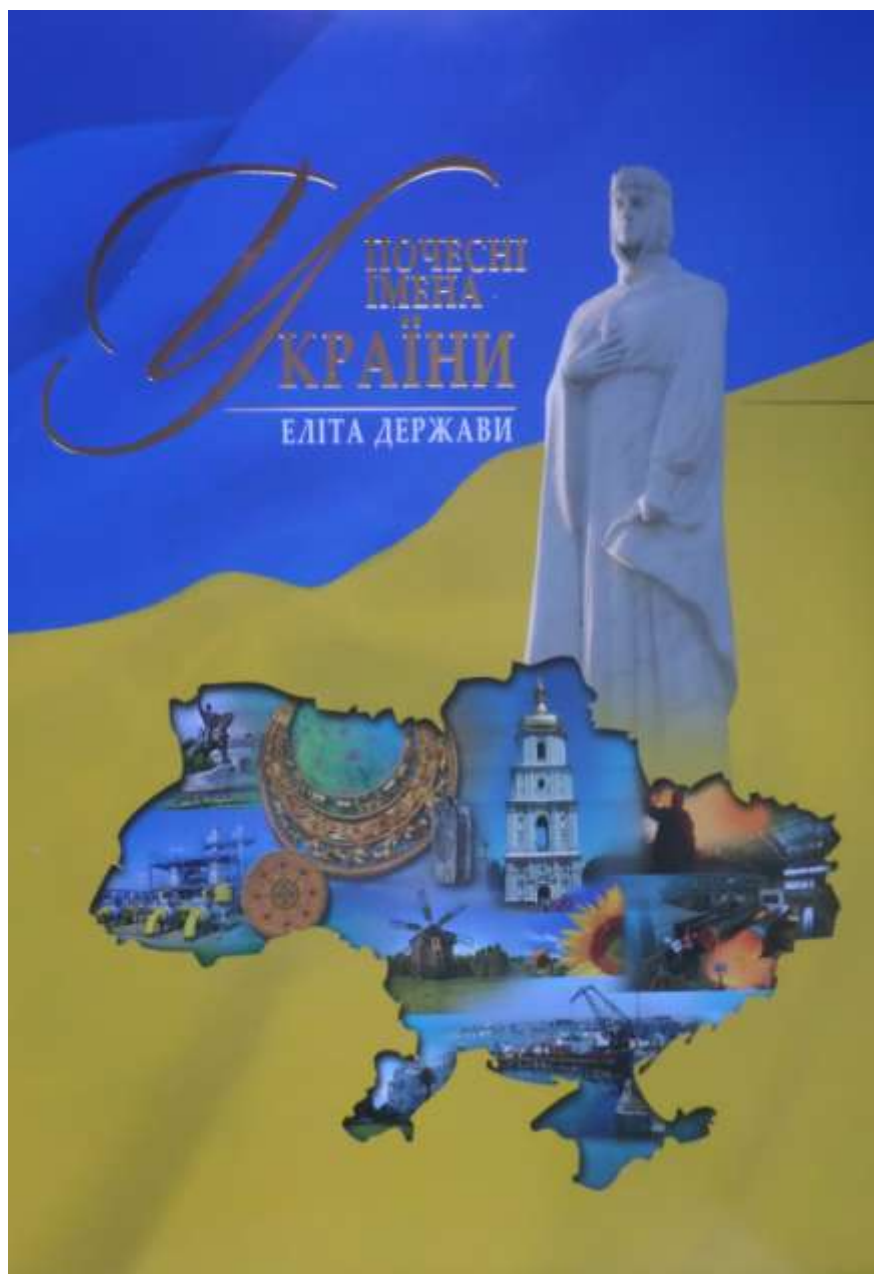














ПІДБО

ВІКТОР СВЯТОСЛАВОВИЧ

ДИРЕКТОР-ЗАСНОВНИК ІНСТИТУТУ Східної Європи,
ВІЩЕ-ПРЕЗИДЕНТ АКАДЕМІЇ НАУК «ТРИПІЛЬСЬКА
ЦИВІЛІЗАЦІЯ», АКАДЕМІК АНШУ УКРАЇНИ,
АКАДЕМІК МІЖНАРОДНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК ЕВРАЗІ,
ДОКТОР ІСТОРИЧНИХ НАУК, ПРОФЕСОР,
ЛАУРЕАТ ПРЕМІЇ ім. АКАДЕМІКА І. КРИГІВКЕВИЧА,
ТА МІЖНАРОДНОЇ ПРЕМІЇ ім. КОРОЛЯ ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО

З а активну діяльність в українській діаспорі Росії та великий внесок у розвиток і розбудову української держави нагороджений орденом «За мужність» III (1999) та II (2012) ступенів.

Народився 25 листопада 1960 р. у м. Івано-Франківську. Закінчення історичного напрямку стало вирішальним у виборі майбутнього фаху. У 1981 р. закінчив Івано-Франківський національний університет прагнучи поглибити знання історії та культури, а в 1984 р. – історичний факультет Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника, де розпочав наукову діяльність під керівництвом професора В. Гривоняка, котрий, будучи учнем І. Кригівкевича, підтримував неперервність академічної традиції наукової школи М. Грушевського. З 1984 до 1985 рр. служив у збройних силах й отримав звання лейтенанта сухопутних військ. Трудову діяльність розпочав інспектором обласного управління професійно-технічної освіти, далі працював

випадком історії. У 1988 р. переїхав до Москви. З 1992 до 2002 рр. був пошукачем та викладачем історії Московського державного педагогічного університету (МШПУ), де в 1997 р. успішно захистив дисертацію й став кандидатом історичних наук. З 1997 до 2002 рр. працював проректором із науково-організаційної роботи в МШПУ. У 2002 р. захистив докторську дисертацію.

Енергійний організатор і талановитий учений постійно співпрацює науково-освітніми змаганнями українців у Росії. У 1992 р. брав участь у заснуванні Українського державного університету в Москві, у 1997 р. – Українського інституту при МШПУ, у 1995 р. став засновником та першим очільником Українського історичного клубу в Москві. Будучи проректором, у 1997–2010 рр. проявив себе як активний член ради Об'єднання українців Росії. У 2000–2015 рр. – ректор Українського державного університету в Москві, видав XXI том «Наукового Вісника УУМ» (2001–2015). У 1995 р. очолює як головний редактор видання «Української історичної альманаху в Росії». Заснував і у 1997–2010 рр. очолював редакцію «Наукового вісника Українського історичного клубу», якого видав XVI томів. У 2005 р. започаткував у Львові науковий журнал «Українознавство», який виходить і донині.

У 2001 р. заснував в Україні науково-дослідницький заклад – Інститут Східної Європи (ІСЄ) при Університеті «Львівський Сьвєрслівський», перелік яких постає закінчення – розбудова науково-освітньої та інформаційної системи на основі української інтелектуальної, історичної та культурно-християнської традиції. З 2017 р., рішенням ректора Маріо Коптілі, В. С. Підбо затверджений професором Рязанського університету імені Павла Анокіна.

У фокусі Віктора Святославовича широке коло наукових проблем, пов'язаних із значенням української історії, українознавства, археографії та дивергентності. Він – автор понад 800 наукових праць, у тому числі 50 монографій. Під керівництвом академіка проводяться багато міжнародних наукових конференцій, де здійснюється системне вивчення джерел з української історії. Результати наукової діяльності Віктора безпечно оцінені на міжнародному рівні. За монографічне дослідження «Українська держава в XIII столітті» отримав премію ім. академіка І. Кригівкевича, за працю «Українська держава в IX–XIV століттях» – Міжнародну премію ім. Короля Данила Галицького, за монографію «Галицьке королівство 1215–2015 рр.» – міжнародний золотий медальон імені ради Університету «Львівський Сьвєрслівський». Удостоєний орденом «Золотий Хрест» іменити з дивом мечами, «За розбудову Української держави», гетьмана Івана Сучинця, військово-козацькими званнями генерал-корпусного Українського козацтва. Нагороджений козацькими медаллями «10 років незалежності України» та «20 років незалежності України».

УКРАЇНЬСЬКА КОНФЕДЕРАЦІЯ ЖУРНАЛІСТІВ

03056, Україна, м. Київ, вул.
Борщагівська, 143-Б
тел./факс: +38(044) 401-04-91
who-to-who.ua whoenki.org

№ _____ від _____

Вих. № 9/36. 2.03.2020 р.

Учаснику Всеукраїнського проекту «Золотий Фонд нації»
Директору Інституту Східної Європи Ідзьо В. С.

Шановний Вікторе Святославовичу!

Українська конфедерація журналістів та Національні рейтинги в рамках Всеукраїнського проекту проводять роботу над створенням видання «Золотий Фонд нації», і запрошують до участі визначних особистостей та провідні підприємства і установи, які своїм служінням творять та примножують славу України.

Книга нагороджена дипломом Української Асоціації Якості.

На сторінках видання були розміщені матеріали про Президентів України, Прем'єр-міністра, Голову Верховної Ради України, міністрів, видатних вчених, кращих представників різних галузей економіки, культури та соціальної сфери.

Враховуючи велику повагу до Вас в українському суспільстві, запрошуємо до участі у проекті.

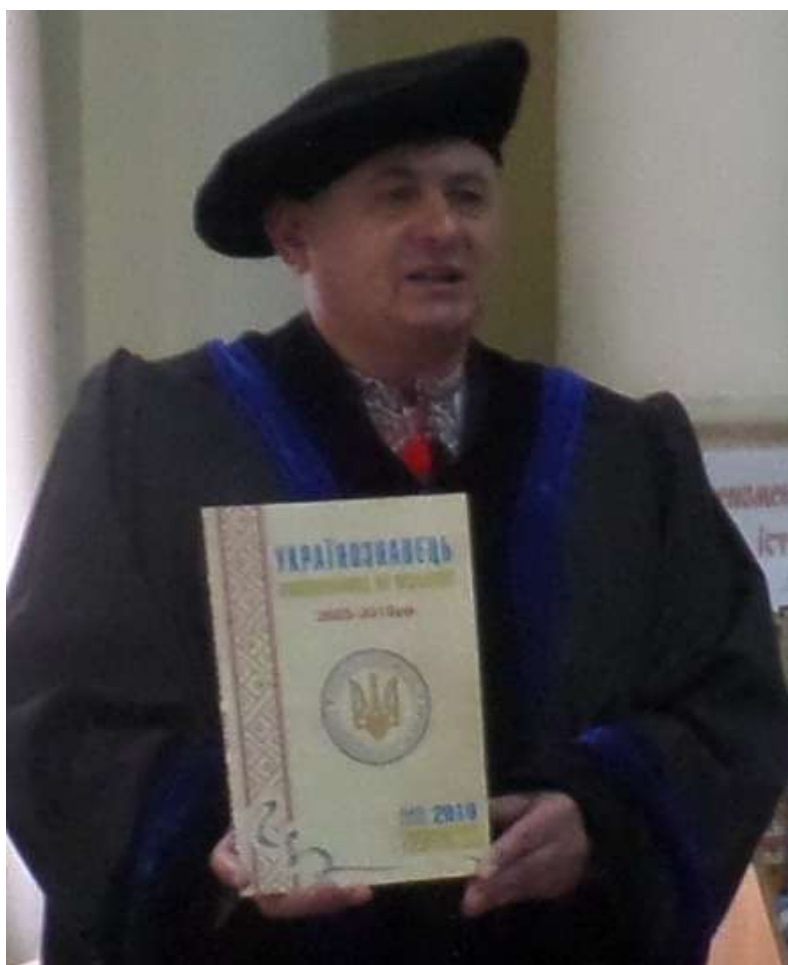
Обсяг книги – 300 сторінок. Обкладинка з золотим тисненням. Формат А4 (сторінка – 4350 знаків). Наклад – 3000 екземплярів. Вихід друком – І квартал 2020 р. Розміщення інформації протягом року на Інтернет-порталі, участь у презентації, видання одного примірника книги та сертифікату учасника загальноукраїнського проекту).

Поширення інформації та забезпеченню її актуальності сприятиме Інтернет – версія видання на порталі <http://www.who-to-who.ua>

З повагою і глибокою вдячністю

Президент Української конфедерації журналістів
Богдан Вадим Володимирович





Висновок

Наукова праця «Українська християнська громада села Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області. 455-літтю з часу першої письмової згади присвячується. (1565-2020pp.)» віце-президента, академіка Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Академії Наук Вищої Школи України, академіка Міжнародної Академії Наук Євразії, доктора історичних наук, професора, засновника та директора Інституту Східної Європи та Кафедри Українознавства Віктора Ідзьо члена президії Світової Наукової Ради при Світовому Конгресі Українців, першого віце - президента Міжнародної асоціації «Україна і світове українство», Віктора Святославовича Ідзьо приурочена 455-літтю першої письмової згади про угринівську церкву(1565-2020pp.) та 60-ти літтю з дня народження автора(1960-2020pp.).

На джерельній базі, наукових працях українських та іноземних вчених, проаналізовано історію української християнської громади села Угринів з часу першої письмової згади у 1565 році.

На глибоко - науковому фактичному матеріалі, які автор проаналізував з сукупності відомих науці архівних та історичних джерел, наукових та краєзнавчих досліджень істориків, у праці «Українська християнська громада села Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області. 455-літтю з часу першої письмової згади присвячується. (1565-2020pp.)» відтворено діяльність угринівських родин, які досі були призабуті.

Праця «Українська християнська громада села Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області. 455-літтю з часу першої письмової згади присвячується. (1565-2020pp.)» відтворила сторінки християнської історії села Угринів за чотири з половиною століття.

Наукове видання

Віктор Ідзьо

**Українська християнська громада
села Угринів Тисменицького району
Івано-Франківської області.
450-літтю з часу першої письмової
згади присвячується. (1565-2015pp.)**



Подано до друку 2.05.20 р. Підписано до друку 3.05.20 р.

Формат видання 60/ 84 1/16. Папір офсетний.

Умовн.друк.арк.10,25

Зам.56. Тираж 300 екз.

Видавництво “СІМІК”

76000, м.Івано-Франківськ, вул. Т. Цюклера, 9а

тел. (0342) 78-91-26, 78-91-29

Свідectво про внесення до Державного реєстру суб'єкта
видавничої справи серія ІФ №11 від 27.03.2001 року.

Віддруковано в друкарні видавництва ПП «СІМІК»

76000, м.Івано-Франківськ, вул. Т. Цюклера, 9а,

тел. (0342) 78-91-29

E-mail:ukrainoznavezz@ukr.net

www.easterneurope.nethouse.ua

Віктор Ідзьо

**Історія християнської громади
села Угринів Тисменицького району
Івано-Франківської області.**

**455-літтю з часу першої письмової
згади присвячується.(1565-2020рр.)**



